

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်

တရားခီရှင်ထုံးများ

၂၀၁၀ ပြည့်နစ်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်

တရားခီရင်ထုံးများ

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧန်လ

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၀

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ဖြည့်စာင်ရုပ်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီးချုပ်၊
ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်များနှင့် တရားသူကြီးများ

တရားရုံးချုပ် (နေပြည်တော်)

၁။ ဦးအောင်တိုး	B.A., B.L.	တရားသူကြီးချုပ်
၂။ ဦးထွန်းထွန်းဦး	B.A (Law),, LL.B.	ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်

တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)

၁။ ဦးခင်မြင့်	Master Mariner (F.G).,, H.G.P., R.L., LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၂။ ဦးမြင့်သိန်း	B.Sc., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၃။ ဦးချုပ်လွင်	B.Sc., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၄။ ဦးတင်အေး	B.A., H.G.P., R.L.	တရားသူကြီး
၅။ ဦးဟန်ရှိန်	B.A (Law),, LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)

၁။ ဦးခင်မောင်လတ်	B.A., B.L. (Advocate)	ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်
၂။ ဦးစန်းတင့်ရှိ	B.A (Law),, LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၃။ ဦးမြင့်အောင်	B.A (Law),, LL.B. (Advocate)	တရားသူကြီး
၄။ ဦးစိန်လှိုင်	B.A (Law),, LL.B., LL.M. (Advocate)	တရားသူကြီး
၅။ ဦးသက်ထွန်း	B.A., B.L. (Advocate)	တရားသူကြီး
၆။ ဦးကျော်ဝင်း	B.A (Hons.),, H.G.P., R.L.	တရားသူကြီး

**ဖြည့်စောင်ခုမြန်မာရိုင်ငံတော်
မြန်မာရိုင်ငံတရားခီရင်ထုံးပြုခေါ်အား**

၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်	B.A (Law),, LL.B.	လျှော့
၂။ ဦးခင်မြင့် တရားသူကြီး	Master Mariner (F.G),, H.G.P., R.L., LL.B. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၃။ ဦးစိန်လှိုင် တရားသူကြီး	B.A (Law),, LL.B., LL.M. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၄။ ဒေါက်တာထွန်းရှင် ဒုတိယရွှေ့နေချုပ်	B.A (Law),, LL.B., M.A Business Law (Lond),, LL.D Intl. Law (Ghent, Belgium),, F.R.G.S (Lond),, A.M.R.Ae.S (Lond),, Dip Intl. Law (Lond).	အဖွဲ့ဝင်
၅။ ဦးမြသိန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တရားရုံးချုပ်	B.A (Law),, LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
၆။ ဦးမြင့်ဝင်း ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တာဝန်) ရွှေ့နေချုပ်ရုံး	B.A (Law),, LL.B..	အဖွဲ့ဝင်
၇။ ဦးဝင်းဆွဲ ညွှန်ကြားရေးမှူး ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)	LL.B. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်

၈။	ဦးအောင်ဝင်း လွန်ကြားရေးမှူး တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန ^၁ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)	B.A (Law), LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးလှအေး လွန်ကြားရေးမှူး စီမံနှင့်ဝန်ထမ်းရေးဌာန ^၁ တရားရုံးချုပ်၊ နေပြည်တော်	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၁၀။	ဦးမျိုးညွှန် တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ ^၂ (Advocate)	B.A., H.G.P., R.L., D.B.L.	အဖွဲ့ဝင်
၁၁။	ဒေါ်သင်းခိုင် လွန်ကြားရေးမှူး ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန ^၃ တရားရုံးချုပ်၊ နေပြည်တော်	B.A (Law), LL.B., LL.M.	အတွင်းရေးမှူး

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရုံမျှသာမကဘဲ ထိုသို့ အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရာသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ၂၂)^{၁၁}

မာတိကာ

ဒီရင်ထုံးပြုသောမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

က-ၢ

ခိုင်ဖော်ထွန်းပါ ၂ (၃ီး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၁
စန်းလှေမောင် (၃ီး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၁၉
ငြေးလွင် (၃ီး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၂၈
ထွန်းလင်းသန်း (၃ီး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်	၄၃
ပြည်ထောင်စု	နှင့်	ခင်မောင်း (၃ီး)	၅၉
မြန်မာနိုင်ငံတော်			
ဖြိုးမင်းဖော် (မောင်)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၆၆
(ခ) လူအေး			
သန်းဆွဲပါ ၄ (ကို)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂	၇၇

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမန္တများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ကတ

စိုးစံသိန်း (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)	၁
		ဒေါ်ထားထားညွှန့်ပါ ၂	
စိုးရပါ ၁၀ (ဦး)	နှင့်	ဦးနေလစိုး	၁၆
ဆောင်နမဲ့ (မ)	နှင့်	ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်	၂၈
အောင်ဝင်းပါ ၂ (ဦး)	နှင့်	ကိုနောင်ဝင့်နောင်ပါ ၃	၃၃
ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်အေးမြင့်	၄၆
မေသူပါ ၄ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်သီတာပါ ၂	၅၉
ရုံးမြို့အောင်ပါ ၃ (မောင်)	နှင့်	မခင်စန်းနွယ် (အရွယ်မရောက် သေးသူ ၄၂း၏အုပ်ထိန်းသူ မိခင်ဒေါ်စန်းမြင့်)	၆၉
ရင်ရင်စွန်း (ခ) (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃	၇၈
ရင်ရင်စိုး			
အေးအေးဟန် (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးမျိုးအောင်	၉၀
(၄၂း၏အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်)			

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်

ပြည်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ:-

- ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ၁၈၃၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြန်မာစွဲနည်းဥပဒေ
- ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှုံးကြရန် ဖော်ပြန်ရန် မြန်မာစွဲနည်းဥပဒေ

တန်ဘိုးကျသင့် ငွေ အပြောကျပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့သူအပေါ်
ဂင်းထံပေါင်နှုန်းခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကားရောင်းသူ
ဘက်က တင်ပြရုံဖြင့် ထိုကားကို လက်ဝယ်ရထိုက်
ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်လှိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန် အတွက်
မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈
ဖြင့် လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်
ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သောစာအုပ်များကို
ပေးအပ်ပေါင်နှုန်းခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်သည် သက်သေခံ ၏/၁၇၉၄ ကားကို
သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နှံသည်ဟု
လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေ

ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့ သည် စာမျက်နှာ
ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့
ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ သမီးနှင့်
သမက်တိုက ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး
ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ်လက်ခံရန်
လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျှော်မှုမရှိဟုသာ ကောက်ယူရပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည်
လိမ်လည်မှုကိုကျိုးလွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်း
ပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျိုးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ
သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိုက်ခြင်း
မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည်
ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

ဦးစန်းလှေမောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၁၉

အမှုတွင် မျက်မြှင်သက်သေ အထောက်အထားမရှိသော်လည်း
သက်သေခံချက် များအပေါ် ဆက်စပ်သုံးသပ်ပါက
တရားခံ၏ စီမံဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ပြစ်မှုကျိုးလွန်
ကြောင်းတွေ့ရှုက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ အယူခံတရားလို ဦးငြွေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ်
အဖြစ် ထိုစဉ်က တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကျော်ကျော်ဦး (ရုံးခေါ်
သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်ထိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့

ကားများပို့ပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းများ ရဲအုပ်ငွေးလွင်က (၁) ၆၇/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းကား၏။ ပါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တိုကိုပေး၍ ကည်နံးတွင် အဆိုပါကားမှာ မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်း၏ မရှိမေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးကြောင်း၊ စခန်းများ ရဲအုပ်ငွေးလွင်ပေးသောကားပါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့မှာ (၂) ၆၆/၀၇ အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်း မူရင်းကား၏။ ပါတ်ပုံ၊ ခဲခြစ်စာရွက်တိုနှင့် ကွဲလွှာနေကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား၏ ခဲခြစ်နံပါတ်တွင် ပိဋ္ဌဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃ ဘီတူးဟုပါရှိကြောင်း၊ ရဲအုပ်ငွေးလွင်ပေးခဲ့သည့် ခဲခြစ်စာရွက်တွင် ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃ ဘီတူး နံပါတ်မပါကြောင်း၊ ပိဋ္ဌဆစ်နံပါတ်လည်းမပါကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဌာန်နှင့် ရဲအုပ်ငွေးလွင်ပေးသော ပါတ်ပုံပါကားပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ ကွဲလွှာနေကြောင်းတွေ့၍ ရဲအုပ်ငွေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေအကြံပြုချက်တောင်းပါဟု ပြောကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ်ငွေးလွင် ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံကားမဟုတ်ကြောင်းသိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစေခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် သံသယမကင်းစရာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးငွေးလွင်က ပူးတွဲတရားခံများ ဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတိုက်၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ကြံရာပါတိုက်၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ငှါးအပေါ် ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံ သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတိုက်၏ထွက်ချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခူးသို့ တာဝန်ဖြင့်လွှဲအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ငှါးတို့အနေဖြင့် ကားလဲလှယ်ခြင်းမရှိကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ ကြံရာပါတိုက်

စာမျက်နှာ

ထွက်ချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း စာမျက်နှာ
မြင်သာသည်။

ပီးငွေးလွင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၈

**ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညာသောပြစ်ဒဏ်မျိုးပေးခြင်းဖြင့်
ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြရာ
ရောက်စေနိုင်ကြောင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျေးလက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိ
ရေးဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာ
ခကာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာတွင်
ယခုကဲ့သို့ ညဉ်အချိန်၌ ဘတ်ခွဲများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်
အလှန်ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမှုဖြစ်သည်။
တစ်ဖက်မှုရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဆိုစေကာမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဉှုံကဲ့သို့သော
ညဉ်အချိန်တွင် ဘတ်ခွဲများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမူ မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုးအား တရားရုံးများက လျော့ပေါ့
သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် ဘတ်ခွဲဖြင့်ပစ်ခတ်ရန်
မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည်မဟုတ်ချော့။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ခင်မောင်ဦး

၅၉

တရားရုံးရွှေသို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိလာသည့် တရားခံ
သည် ငှါးတရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်တွင်
တရားရုံးကချမှတ်သည့် အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်း
ဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိဘဲ
တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုံမ
၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထား
နိုင်ခြင်း။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ)
လူအေးသည် တရားရုံးရွှေသို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း
ငှါးတရားခံအဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်
တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း
လျှောက်ထားနိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်က
ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုံမ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်
သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် မရှိချေ။

မောင်ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂၆
လူအေး

၆၆

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုံမ ၅၆၁ က အရ ချမှတ်သော
အမိန့်သည် ထိုအမှုအတွက် အပြီးသတ်အမိန့်ဟုတ်
မဟုတ်။

ଘର୍ମପ୍ରତିବୁର୍ ॥ ଆମୁତୋ ବୈଷ୍ୟବୁର୍ ପେଃ ପିରକ୍ ତବ୍ରାସଃ ଗ୍ରୀବାର୍ଦି ହିଁ
ଲୟାବୁର୍ ଯବାଃ କ୍ରିଂଦିଃ ଆବା ତବ୍ରାସଃ ଗ୍ରୀବାର୍ଦି ପଯିବନ୍ତ ଆମିନ୍ ଏମୁତ୍ କ୍ରିଂଦି
ବନ୍ତ ମୂଲଗ୍ରୀବାଃ ଆମୁଣ୍ଠି ଆମୁବାଃ ଆମୁଣ୍ଠି ଗିଁ ଆପ୍ରିଃ ବତ୍ ଶର୍ମଃ ପ୍ରତିବନ୍ତ ଆମିନ୍
ମହୁତ୍ ବନ୍ତ ଯଦିଃ ଆମିନ୍ ଆପେର୍ ଜୁଠି ପ୍ରତିବନ୍ତ ଆମିନ୍
ଉପଦେବୁତିମ ର ଆର ଆତ୍ୟା ଆଯୁର୍ ଲୟାବୁର୍ ଯବାଃ କ୍ରିଂଦି ପ୍ରତିବନ୍ତ
ଆମ୍ବାଦିଃ ମଣ୍ଡିପେ ॥

ଗିଁ ବନ୍ଧଃ ଶୋପି ର ନ୍ଦିନ୍ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ତେବୁପି ଜ ॥

୧୮୩ ରୁକ୍ତି ଆମ୍ବାଦି ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ
ଆମ୍ବାଦି ଉପଦେବୁତିମ ଜା (ଚ) ଆର ପ୍ରତିବନ୍ତ ରୁକ୍ତି ପେଃ ରକ୍ତ
କ୍ଷୁତ୍ତିତିକ୍ତ ପଦିନ୍ ପ୍ରିଃ ୧୮୩ ରୁକ୍ତି ଆମ୍ବାଦି ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍
ମ୍ଭାକ୍ଷୁଦି ଆଶର୍ଵତ ତେବୁପି ନିନ୍ୟଃ ଉପଦେବୁତିମ ର ଜା (ଜ) ଆର
ଶୁଶ୍ରୀ ଯୋଜାମୁଗି ଆଶ୍ରୀ ପିନିନ୍ୟଃ ଉପଦେ ର ପଦ ଜା (ଜ)
ଆର ପ୍ରେପ୍ରାଦିଃ ଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ତେବୁପି ନିନ୍ୟଃ
ମୁକ୍ତିକର୍ମମୁଖୀ ମଣ୍ଡି ॥

ଘର୍ମପ୍ରତିବୁର୍ ॥ ଯଦୁଆମୁତୁଳ ମେନ୍ ଲଭିନ୍ ଏଶିନ୍ ଅର୍ପିବନ୍ତ ରେଃ ମୁଃ
ବନ୍ତ ଆଶିନ୍ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମେନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିନ୍ ଲୁଣ୍ଠିନ୍ ଶ୍ରୀ ଲେଲାବନ୍ତ ରେନ୍ ଏଶିନ୍ ବନ୍ତ ଆମିନ୍
୧୮୩ ରୁକ୍ତି । ରୁତେନ୍ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମେନ୍ ପ୍ରତିବନ୍ତ ଏଶିନ୍ ବନ୍ତ ଆମିନ୍
ଆରେସିଲୁମ୍ବାରିନ୍ ତବ୍ରାସଃ ଶର୍ମଃ ପିନ୍ ପଦିନ୍ ପଦିନ୍ ବନ୍ତ ମହୁତ୍
ଶୁଶ୍ରୀ ଆମିନ୍ ମାନ୍ଦିନ୍ ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ
ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍ ଗୈଃ ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବନ୍ତ
ଯଦିଃ ଆମିନ୍ ଉପଦେବୁତିମ ର ଜା (ଚ) ନ୍ଦିନ୍ (ଜ) ଆର ଆଶିନ୍ ପ୍ରତିବନ୍ତ ମାନ୍ଦିନ୍

အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ် စိစစ်၍
ဟုတ်မှန်ပါက ပုံစံမ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရ^၁
မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်
မြန်မာပြည် မြန်မာခွန့်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန်
ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ
ပေသည်။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို
ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေယာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်
မြေယာအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊
၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်မြန်မာခွန့်နည်းဥပဒေ ၅၀-က
(၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နှုတ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံ
တရားလိုက ယင်းနှုတ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်း
တို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂)
အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀ဝါ/-
ပေးဆောင်ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက်ကျခံစေရန် ခုမှတ်
သည့်အမိန်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

ဦးထွန်းလင်းသန်း နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

၄၃

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး ဥပဒေ
ပုံစံမ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်
မှု ဖွင့်လှစ်ပြီး အမှုအား အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးရန်
အမိန့်ခုမှတ်ခြင်း၊ အမှုအား ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့်
နေ့တွင် မူလတရားရုံးက ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းနှင့်
၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း

စာမျက်နှာ

ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် ထင်မံတရားစွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့
ခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
(က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးပြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ)
အရ အမှုအား အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁)
သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏
တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့်
(order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ၊ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့်
အချက်များသိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွေတွေ့လွင်မှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန်
အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက
တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို
ယခင်ပြည်သူ့တရားသူ့ကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊
၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိ
သာစောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆
ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သောအမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ
၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ်
တရားစွဲဆိုထားသောဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းမကျဟုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊

မှန်ကန်မှုမရှိဟုလည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတပြင်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရပါဘဲ လျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွံ့ဖြိုးရာမရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြရန် ဥပဒေအရာရှိ၏ လျောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခံမြို့ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန် နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှုပြန်လည် စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှုအား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရီးကြောင်းက ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမှုတမ္မလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု *

၂၀၁၀
နေ့နတ်၊ ၁၉၈၅
၈ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရွှေ့တွင်

ဆိုင်လော်ထွန်းပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် +

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆
(၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်မှု
ဖွင့်လှစ်ပြီး အမှုအား အဝမှုပြန်လည်စစ်ဆေးရန်
ဘမီန်ချမှတ်ခြင်း၊ အမှုအား ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့်
နေ့တွင် မူလတရားရုံးက ရပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းနှင့်
၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှုံးက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် ထပ်မံတရားစွဲဆိုကာ ပြစ်ခက်ချမှတ်
ခဲ့ခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂(ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏အမီန်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
နိုင်ငံတွေ၏ပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

(က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ)
အရ အမှုအား အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှုချက် (finding)၊ ပြစ်ဒက် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ပိုင်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့် အချက်များသိရှိနိုင်ရန်နှင့် ခွဲတွေ့ဖွင့်ဆိုင်ရေးမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှုဘက္ဗဲသို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၁၀၆/၄၇/ပတေ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိ သာစောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သောအမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နောက်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသောဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံး လုပ်နည်းမကျဟုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း မှန်ကန်မှုမရှိဟုလည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရပါဘဲ လျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေါ်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်အောင်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏ လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခဲ့သည် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ နှင့် ပြည်သူ့တရားသူ့ခြေားအဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြံးမြှောင်းသွင်းမှုများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်အက်ကာလကုန်ဆုံးချိန် နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည် စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု အား ပြန်လည်ရှုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရှင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတူမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလို့အတွက်
အယူခံတရားခံအတွက်

- ထောင်အယူခံ
- ဦးသန်းအောင်
- ညွှန်ကြားရေးများ
- ရွှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၀
ခုံနယ်တွန်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မန္တလေးခရီးကျင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၇ တွင် တရားခဲ့ ခုံနယ်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ခုံနယ်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၆၃/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခုံနယ်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂ (၁)/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲ့သဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၆/၂၀၀၉ တင်သွင်းရာ အောက်ဖော်ပြပါပြသနာအား ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြခဲ့သည်-

“ ခုံနယ်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး ပြစ်ဒဏ်ကာလစွဲခါနီးမှ ယင်းအမိန့်ကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကပယ်ဖျက်၍ အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေခြင်း၊ ထိုသို့ အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေသောအမှုကို ရှုပ်သိမ်းခွင့်လျှောက်ထားပြီး ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြခြင်း၊ အမှုရှုပ်သိမ်းပြီးနောက်မှ ငြင်းတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် ဥပဒေအရ တရားမျှတဲ့ မှန်ကန် မှုရှိ မရှိ”

အမှုမှာ မန္တလေးတိုင်းသစ်တော်ဦးစီးဌာနမှ အထူးအရာရှိ ပိုလ်ကြီးနေမျိုးအောင်ဦးဆောင်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်သစ်တော်ဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ ပြည်သူရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါဝင်သော ပူးပေါင်း အဖွဲ့သည် ၁၄-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁၀၀ အချိန်တွင် သတင်း အရ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ × ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန်ထားသော ယာဉ်အမှတ် ၃/၄၉၁၁ အားရှာဖွေရာ တရား မဝင်ကျွန်းသစ် ၂၈ လုံးအား သိမ်းဆည်းရမိပြီး၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရ သစ်ပိုင်ရှင်မှာ ဦးစီးလှ၊ ယာဉ် ပိုင်ရှင်မှာ ဦးမျိုးအောင်၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ချမ်းသာ၊ ယာဉ်မောင်း ဦးကျော်မျိုးဝင်းတို့ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးသိရှိရသဖြင့် ၄၂းတို့ (၅) ဦး အား အရေးယူပေးရန် သစ်တော်ဦးစီးဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးမှုးဇော်အောင်က မန္တလေးအမှတ် (၅) ခဲ့ခဲန်းသို့ အမှုဖွင့်တိုင်ကြား ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများဖြစ်သည့် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့သည် မန္တလေးဗဟိုအကျဉ်းထောင်မှုတစ်ဆင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် စုံရှေ့လာရောက်လျှောက်လဲချက် တင်ပြ ခြင်း မရှိပေ။

အယူခံတရားခံသာက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည် ရှေ့နေချုပ်ဆုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးမှ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား တရားစွဲဆိုပြီး အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် ပြောင်းလဲတရားစွဲဆို ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိ အမှုစွဲဆိုပြီး (၉) လကြားတွင် တရားခံများအား ပြည်သူ ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့်

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀၁
နှင့်
၂၀၀၂

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စွဲချက်တင်ကာ (၁၄-၆-၂၀၀၂) ရက်နေ့တွင် ယင်းပုဒ်မဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ (၁၇-၇-၂၀၀၂) ရက်နေ့တွင် မန္တလေး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၂ ဖြင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစိရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးမှ အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးရာတွင် ဥပဒေ အရာရှိက အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲတရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုအားရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာတွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အမှုရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံနှစ်ညီးအား စွဲချက်မတင်မြှုပ်လွှာတွဲကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာမှ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရရှိပြီးနောက် တရားခံခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် တရားစွဲဆိုအပြစ်ပေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ နှင့် ပြိုစွန်းခြင်းမရရှိကြောင်း၊ တရားခံများ လိုက်ပါလာသည့် က/၄၉၅၁ ယာဉ်ပေါ်တွင် စပါးခွံအိတ်များနှင့် ဖုံးဝှက်သယ်လာသည့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄၀ ၃၃၂) တန် တွေ့ရှိရခြင်း၊ တရားခံနှစ်ညီးမှ ရွှေဖွေပုံးစံသက်သေခံ (ဆ) ဖြင့် ပစ္စည်းများကို လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှဲခြင်း၊ ချမ်းသာသည် ယာဉ် ပိုင်ရွင် ဦးမျိုးအောင်ထံမှ ကတိစာချုပ် (သက်သေခံ-၄) ဖြင့် အချင်ဖြစ်ကားကို ငှားရမ်းအသုံးပြုထားခြင်း၊ သစ်တော်ဦးစီးဌာနတွင် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က ကျွန်းသစ်များသယ်ယူခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များပေးခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံးအား တရားခံများမှ တရားမဝင်သယ်ဆောင်ကြောင်း ထင်ရှား

၂၀၁၀
ခိုင်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပေါ်ပေါက်သောကြောင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ တရားခံနှစ်ဦး အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရောက်ရေး ဥပဒေပုံစံမ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့် အား အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိသောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အမှုတွင် မန္တလေးမြို့မှ သစ်တော်ဦးစီးအရာရှိ ဦးမိုးကော်အောင် (လိုပြ-၁)၊ သစ်တော်ဝန်ထမ်း ဦးတင့်နိုင် (လိုပြ-၂)၊ တော့အုပ်ခြီး ဦးစန်းဦး (လိုပြ-၃) နှင့် တော့အုပ် ဦးငွေးလွင် (လိုပြ-၄) တို့ပါဝင် သောအဖွဲ့သည် သတင်းအရ (၁၇-၈-၂၀၀၆) ရက်နေ့ ၀၁။၀၀ နာရီ အချိန်ခန်းက မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ လမ်းနှင့် ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန်းထားသည့် ယာဉ်အမှတ် ၅/၄၉၅၁ အားရှာဖွေရာ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ကော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတိုနှင့်အတူ စပါးခွံအိတ်များနှင့် ဖုံးအုပ်တင်ဆောင်လာသော တရားမဝဝကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄၀.၃၃၂) တန်ကို တွေ့ရှုရသဖြင့် ခိုင်ကော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့ထံမှ ကျွန်းသစ်များကို ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံ (၁) ဖြင့် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက် သည်။

ယာဉ်မောင်း ကျော်မျိုးဝင်းနှင့် သစ်ပိုင်ရှင် ဦးစိုးလှုတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇ ဖြင့် တရားခံပြီးမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်ကို တွေ့ရှုရသည်။

၁၇-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက တရားခံ ခိုင်ကော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုံစံမ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုရာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ ဖြင့် လက်ခံ

၂၀၁၀
ခုံနှစ်တွန်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ၁၄-၆-၂၀၀၃ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဖော်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။

၂၇-၆-၂၀၀၃ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုတိုးအမှတ် ၁၅၉၃/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ ခိုင်ဖော်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်များတွင် မရှိ မရှိ စိစစ်နိုင်ရန်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၃၃ (၁)/၂၀၀၃ ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၆-၂-၂၀၀၃ ရက် နေ့တွင် ခိုင်ဖော်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများ နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှုံးကြောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံထားဆဲဖြစ်၍ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် အပြစ် ပေးခြင်းမပြုရန် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှုးရုံးမှ ညီနှစ်းခြင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် ရရှိရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း အကြောင်းကြားခြင်းတို့ ပြုခဲ့သော်လည်း အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် ခိုင်ဖော်တွန်း နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှုးစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန် သည်ဟုဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (၁) အရ ညွှန်ကြားကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၀
ခုံနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးဌာန
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး
သည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့နှစ်ဦးအား အမှုကို အစမှ
ပြန်လည်စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။
ထိုနေ့တွင်ပင် မြို့နယ်ဥပဒေအရာရှိက ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့
အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်
စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ရန်အတွက်
အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်
ပြုရန် လျှောက်ထားရာ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် အောင်မြေ
သာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့
အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် စွဲဆိုထားသည့်အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံနှစ်ဦးအား စွဲချက်မတင်စီ
ပြန်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်း
သည် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန တရားစွဲဆို
ခွင့်ပြုမိန့်အရ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊
အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ဒုတိယအကြိုင် ထပ်မံတရားစွဲဆို
တင်ပို့ခဲ့ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၁၀၂/၂၀၀၇ တွင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်း
နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီ
ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့
သည်။

ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ

၂၀၁၀
ခိုင်နောက်တွန်းပါ-၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေ ရန် ချမှတ်ခဲ့သော တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ခိုင်နောက်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇၉ (၁)/၂၀၀၇ ဖြင့်တင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ခိုင်နောက်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် မန္တလေးခရီးတရားရုံးတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆို တင်ပို့ထားပြီးဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ပါက တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်သည် အဟောသိကံ ဖြစ်သွားပေမည်ဟု သို့သေပြု၍ ခိုင်နောက်တွန်းပါ-၂ ဦးတို့၏ ပြင်ဆင်မှု လျောက်လွှာကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် တရားခံ ခိုင်နောက်တွန်းပါ-၂ ဦးတို့အား မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအခြေအနေတွင် ငှင်းတို့နှစ်ဦးအား မန္တလေးခရီးတရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီ မညီဆိုသည့် အချက်ကို စိစစ်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပေမည်။

တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ အောက်ပါ အချက်များပေါ်ပေါက်သည်-

(က) အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် တရားခံများအပေါ် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က ယင်းတို့အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊

- ၂၀၁၀
ခိုင်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
- (၁) ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁)
အရ တရားစွဲဆိုတင်ပိုမှုအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မဖြင့်
ထောင်ဒက် (တစ်) နှစ်စီကျခံစေရန် ၁၄-၆-၂၀၀၇
ရက်နေ့က ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်း
ကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရား
စွဲဆိုတင်ပို့နေစဉ်အတွင်း တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းသည်
တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်
သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့်
တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ တရားစွဲဆို
ခွင့်ပြုမိန့်ကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြတောင်းခံ
ထားကြောင်း တရားရုံးက သိရှိရသဖြင့် အမှုစစ်ဆေး
စီရင်ခြင်းကို မူလမြို့နယ်တရားရုံးသည် ၂၉-၁၂-၂၀၀၆
ရက်နေ့မှ ၄-၄-၂၀၀၇ ရက်နေ့ထိ စောင့်ဆိုင်းပေးခဲ့ခြင်း၊
- (၃) မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်ပြီးနောက်မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (က) ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ
ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ကို
ဖွင့်လှစ်၍ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထား
သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အပိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၂ (၁) (ခ) အရ မြို့နယ်
တရားရုံးက အမှုအား အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊
- (၄) တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုအခြေပြု၍ မူလမြို့နယ်တရား
ရုံးက အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုသော

၂၀၀၀
နှင့်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၁၃-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် ဥပဒေအရာရှိက ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုကိုရှုပ်သိမ်း
ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြု
ပြီး တရားခံများအား အမှုမှုတရားရှင်လွှတ်ခဲ့ခြင်း၊

(c) ယင်းနေ့ ၁၃-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့
အစည်းက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်
သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃ အရ အရေးယူပေးရန် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး
ထို တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက
တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်
သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃
အရ ထောင်ဒဏ် ၁၀ (တစ်ဆယ်) နှစ်ကျခံစေရန်
အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း၊

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက တရားခံများအား
၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်
ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် တရားစွဲထိုရန် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ
ခွင့်ပြုမိန့်ပေးခဲ့ခြင်းကိုအခြေပြု၍ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ကပင်
တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်သော တရားခံ
များနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က)
ဖွင့်လှုစံဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် မြို့နယ်တရားရုံးသည် ပိုပိုကိုယ်တိုင် တရားခံ
များအား ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက် ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းတရားရုံး၏
ဆန္ဒသဘောနှင့် လိုက်လျောညီတွေ့ဖြစ်စေရန် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းတို့မှာ ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်မှုရှိ မရှိကို စိစစ်ရန်ရှိပေးသည်။

မန္တလေးတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ အမှုအား အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့်အချက်များ သိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွဲတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှုစိနိုင်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။ ယခု အမှုမှာတဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့ အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင် ပြည်သူ တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ ပတေ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လတိသာ စောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သော အမှုအတွက် ၉ လကော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသော ဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံးလပ်နည်းမကျဟု လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်မှုမရှိဟု လည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန်လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရှိရပါဘဲလျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွံ့ဖြိုးရာမရှိပေ။

၂၀၀
ခိုင်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀၀
နှင့်ကောင်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၄-၆-၂၀၀၃ ရက်နေ့ကပင် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် ခဲ့ပြီးနောက် ၂၂ ရက်ခန့်အကြာ ၅-၇-၂၀၀၃ ရက်စွဲဖြင့် တရားခံများ အား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့် ရောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရခဲ့ခြင်းကို အခြေပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (၁) အရ မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို အစမှုပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် မဏ္ဍာလေး တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုထားသောအမှုမှ တရားခံများကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) နှင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမပြုရန် သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှုးက ညီးနှင့်ပါလျက် မြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းသို့စောင့်ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ အမှုအား ဆက်လက်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်းလည်း တိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်ထားသည်။ အမှုနှုန်းကောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ပတေ အရ ညွှန်ကြားထားသော စောင့်ဆိုင်းရမည့်ကာလကို လိုက်နာစောင့်ဆိုင်းခဲ့ပြီးမှ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဥပဒေအရဖြစ်စေ ညွှန်ကြားချက်အရဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ရာ လွှဲမှုးမှုမရှိခဲ့ပေါ့။ တရားစွဲ ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိနိုင်ရေးအတွက် စစ်ဆေးရမည့်အမှုကိုဆိုင်းငံးရာတွင် တစ်ပြေးညီဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ ပူးပေါင်းညီးနှင့်ဆောင်ရွက်နိုင်စေရန် လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၄ ပါ သင့်လော် သောနေ့ရက်တစ်ခုခုသို့ အမှုကို ရွှေ့ပြောင်းချိန်းဆိုနိုင်သောကာလကို မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပိုသောနေ့မှ ၂ လ သတ်မှတ်ညီးနှင့်ပေးခဲ့ခြင်း

၂၀၁၀
ခိုင်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့အတွက် မန္တလေးပိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက မန္တလေးပိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်အရ အမှုကို အစမှုပြန်စစ်ရန်အမိန့်ကို လိုက်နာလျက် ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် ချိန်းဆုံးရော ထိနေ့တွင်ပင် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေရုံးတာဝန်ရှိသူက အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြုခြင်းမှာလည်း ဥပဒေနှင့်ညီသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

တရားရုံးရွှေ့ရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခြင်းမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်ဆိုင်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမထွက်သော်လည်း ရုပ်သိမ်းလွှာတင်သွင်းသော ဥပဒေအရာရှိ၏လုပ်ရပ်မှာ တရားရုံးက တရားများတစ္ဆောင်ရွက်နေခြင်းကို ဥပဒေနှင့်မညီသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖြစ်မြောက်စေနိုင်ရန်အတွက် တရားစီရင်ရေးအား ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုမဟုတ်ကြောင်း အမှုစစ်တရားသူကြီးက ကျေနပ်လက်ခံမှုရှိရန် လိုပေသည်။

“The Court has to be satisfied itself that the executive function of the Public Prosecutor has not been improperly exercised, or that it is not an attempt to interfere with the normal course of Justice for illegitimate reasons or purposes.”

၂၀၀၀
ခြင်ဆောင်ထွန်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထိုပြင် ရုပ်သိမ်းလွှာတင်သွင်းမှုကို ခွင့်ပြုခဲ့သော တရားရုံး၏
လုပ်ဆောင်မှုသည် ငါးအားအပ်နှင့်ထားသော ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်း
ဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို မှန်ကန်စွာ ချင့်ချိန်သုံးစွဲခြင်းဟုတ် မဟုတ်
ကို တရားရုံးချုပ်က စိစစ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း “The High Court
is in a position to consider whether the discretion
vested in the Magistrate to give consent to the
withdrawal of a prosecution has been rightly
exercised.”၂ ဆုံးဖြတ်ထားမှုကိုလည်း ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသင့် မသင့်
စဉ်းစားမည့် တရားရုံးများ သတိပြုဖွယ်ရာရှိပေသည်။

တစ်ဖန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်း
ခွင့်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ဗျာနှင့်ကျော်
အမှတ် ၁၁ အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများရုပ်သိမ်းရာတွင် အမှုရုပ်သိမ်း
ခွင့်ပြုသင့် မသင့်ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အခြေခံစဉ်းစားသုံးသပ်ရမည့်အချက်
များကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

(က) တရားလိုဘက်က ပြစ်မှုထင်ရှုးပေါ်လွှင်အောင် သက်သေ
နှင့် သက်သေအတောက်အထားများ မတင်ပြနိုင်ခြင်း

(ခ) အမှုကိုစွဲတင်ပြီးမှ စွဲပွဲခံရသူတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ အချို့
ကိုဖြစ်စေ သက်သေအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုရန်
အကြောင်းပေါ်ပေါက်လျှင် အဆိုပါ စွဲပွဲခံရမှုကို
ရုပ်သိမ်းရန် လိုအပ်လာခြင်း

(ဂ) အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်အတွင်း အမှုသည်များသည် သွေးရင်း
သားရင်းများဖြစ်နေ၍ အမှန်တရားကို ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုမည်မဟုတ်သောကြောင့် အမှုကို ဆက်လက်
စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးဖွယ်ရာမပြင်ခြင်း

၂၀၀
ခိုင်ကော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

(ယ) ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် အလားတူအဖြစ်မျိုး တိုးတက်
ပြစ်ပွားလာရန် အကြောင်းရှု မရှိ။

သိုဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ကော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများ
နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃
အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏
လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံ
မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄
နှင့် ပြည်သူတရားသူဌီးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း
ညီညွှတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွှတ်
မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြုံးကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ခက်ကာလကုန်ဆုံးချိန်
နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည်
စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု
အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခုရှင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊
အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ
မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမျှလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုကြောင့် အထူးအယူခံခံရုံးသည် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး၏
ဥပဒေနှင့် ညီညွှတ်မှန်ကန်မျှတခြင်းမရှိသော အမိန့်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍ လိုအပ်သလို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်
ခြင်းပြုရပေမည်။

၂၀၀
နှင့်အတွက် ၂၂၅

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့အတွက် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ ခိုင်အောင်တွန်း
နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
သည့် တရားရုံးအဆင့် ဆင့် ၆၈မီနဲ့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
ခိုင်အောင်တွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်း
ကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်
ချမှုတ်ခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်အား
ဖြန်လည်အတည်ပြုပြောင်း အမိန့်ချမှုတ်သည်။ အမှုအတွင်း
ချုပ်ရက်များရှိက ထောင်ဒဏ်မှ ထုတ်နှုတ်ခံစားခွင့်ပြုသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု *

၂၀၁၀
နေ့နတ်၊ ၁၅၊ ၂၀၁၀
၈ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရွှေ့တွင်

ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ +

တန်သိုးကျသင့်ငွေ အပြောကျပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့သူအပေါ်
ငင်းထံပေါင်နှင့်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကားရောင်းသူ
ဘက်က တင်ပြရုံဖြင့် ထိုကားကို လက်ဝယ်ရထိက်
ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်လိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန်အတွက်
မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈
ဖြင့် လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်
ကြောင်း၊ သန္တာလိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သောစာအုပ်များကို
ပေးအပ်ပေါင်နှင့်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လိုင်သည် သက်သေခံန/၁၇၉၄ ကားကို

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၃။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၀ (ခ) တွင်
ခုမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နှီးဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၀
ဦးစန်းလုမဟင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နှံသည်ဟုလည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည် ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့ ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ သမီးနှင့် သမက်တို့က ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ် လက်ခံရန် လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျဉ်မှုမရှိဟုသာ ကောက်ယူရပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည် လိမ်လည်မှုကိုကျိုးလွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်းပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျိုးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိုက်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည် ရထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးကျော်မြိုင်
အယူခံတရားခံ (၁) အတွက်	- တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ
အယူခံတရားခံ (၂) အတွက်	- ဦးသန်းအောင်
	ညွှန်ကြားရေးမှုး၊ ရွှေနေချုပ်ရုံး
အယူခံတရားခံ (၂) အတွက်	- ဦးပို
	တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၆၄၆/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာညပဒေပုဒ်မ ၄၂၂၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒက် (၂) နှစ် စီချုမှတ်ပြီး ဦးအောင်လိုင်အား အမှုမှုအားဖြူးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သည်။ သက်သေခံယာဉ်အမှတ် ၅/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်ကားအား ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သည်။ ဦးအောင်လိုင်က သက်သေခံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲသည့်အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၉/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခြင်းခံရသည်။ ဦးအောင်လိုင်က မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းရာ သက်သေခံယာဉ်အမှတ် ၅/၁၇၉၄ ဆန်နီပစ်ကပ်ကားအား ကိုသိန်းဝင်းဆွေသို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ချုမှတ်ထားသည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးအောင်လိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ကွဲယ်လွန်သူ ကိုသိန်းဝင်းဆွေ၏ဖခင် ဦးစန်းလှမောင်ကမကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးတိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၀ (ခ) /၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးစန်းလှမောင်က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးတိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၇၀/၂၀၀၉ ကိုတင်သွင်းရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာကို ကြေားနာဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အမှုမှ သက်သေခံကားအမှတ် ၅/၁၇၉၄၊ ဆန်နီပစ်ကပ် အဖြူကို ဦးအောင်လိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ချုမှတ် သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် အမှုတွင်
ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်
မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ”
အမှုမှာ ၂၁-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီခန့်က
ကို သိန်းဝင်းဆွဲ၏နေအိမ်သို့ ကားပွဲစား ကိုအောင်အောင်နှင့်
သန္တာလှိုင်တို့ရောက်လာပြီး ဆန်နိပစ်ကပ်ကားအဖြူရောင် န/၁၇၉၄
ကို ပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်ကိုယ်တိုင် ရောင်းလိုကြောင်းပြောသဖြင့်
ကားကို ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် အရောင်းအဝယ်တည့်က
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ရောင်းချသူနေရာတွင် ဦးအောင်လှိုင်
က လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ ကားဘိုးငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ကို
မသန္တာလှိုင်ကရယူပြီး ကား၊ ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်း
များကို ကိုသိန်းဝင်းဆွဲသို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ၂၅-၈-၀၆ ရက်နေ့
တွင် မသန္တာလှိုင်၊ ခင်ပွဲန်း စောလင်းထွန်း၊ အမည်မသိလူငယ်တို့
ရောက်လာပြီး ဆီစာအုပ်ကို အိမ်သို့လိုက်ယူရန်နှင့် ဆီထဲတ်ရန်ကား
ကိုပါ ယူဆောင်လာခဲ့ရန်ပြောဆိုကာ ကားကိုဆီထဲတ်ပြီးမှပေးမည်
ဟု ဦးအောင်လှိုင်အိမ်သို့မောင်းယူသွားပြီး ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်း
မရှိတော့၍ သန္တာလှိုင်၊ စောလင်းထွန်းနှင့် ဦးအောင်လှိုင်တို့ကို
အရေးယူပေးရန် ကိုသိန်းဝင်းဆွဲက အောင်ပြောစီမံပြို့နယ်၊ အမှတ်
(၁) ရဲစခန်းသို့တိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဦးစန်းလှမောင်၏ရွှေ့နေက ဦးအောင်လှိုင်
သည် မူလရုံးတရားခံ မသန္တာလှိုင်၏ဖခင်ဖြစ်ပြီး မူလရုံးတရားခံ
စောလင်းထွန်းသည် မသန္တာလှိုင်၏ခင်ပွဲန်းဖြစ်ကာ ဦးအောင်လှိုင်
မသန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည် တစ်အိမ်တည်းနေထိုင်သူ
များဖြစ်ကြသောကြောင့် အချင်းဖြစ်ကားကို မသန္တာလှိုင်က
ကိုသိန်းဝင်းဆွဲအား ရောင်းချသည့်ကိစ္စကို ဦးအောင်လှိုင်ကမသိနိုင်

ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးအောင်လှိုင်သည် အချင်းဖြစ်ကားကို
ငါးမသိဘဲ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က ဦးယူရောင်းခါသည်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အလွှဲသုံးစားပြုလုပ်သည်ဟုလည်းကောင်း
အရေးယူအမှုဖွင့်လှုစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် မော်တော်ကားအရောင်းအဝယ်
စာချုပ်ကို ကိုသိန်းဝင်းဆွဲမှ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိစေကာမူ သန္တာလှိုင်
နှင့် ကိုသိန်းဝင်းဆွဲတို့၏ မော်တော်ကားအရောင်းအဝယ်ကိုစွဲကို
ဦးအောင်လှိုင်က သဘောမတူဟု ကောက်ယူရန်အကြောင်းမပေါ်
ပေါက်ကြောင်း၊ ပစ္စည်း၏ပိုင်ရှင်က သဘောတူပါလျက် မသိကျိုးကျွဲ
ပြု၍ တစ်ပါးသူအားရောင်းချဖော်ပြီးနောက် ပြဿနာပေါ်၍ အမှု
အခေါ်းဖြစ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ဆိုသူအား ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ပေး
အပ်စေလျှင် မမှန်မကန်ဆောင်ရွက်သူများအား မတရားအကျိုးစီးပွား
ရရှိစေမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ကားကို ဦးအောင်လှိုင်သို့
ပြန်လည်ပေးခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) အမိန့်တို့အားပယ်ဖျက်၍ ကိုသိန်းဝင်းဆွဲအား အချင်းဖြစ်
ကားကို ပြန်လည်ပေးခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့်
မန္တလေးခရှင်တရားရုံးတို့၏အမိန့်များကို အတည်ပြုပေးပါရန်
လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားခံ ဦးအောင်လှိုင်၏ရွှေ့နေက အချင်းဖြစ်ကား
န/၁၇၉၄ ဆန်နိပစ်ကပ်ကား၏ မှတ်ပုံတင်စာအုပ်၊ အာမခံစာအုပ်၊
ဆီစာအုပ်တို့တွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်
နှင့် စောလင်းထွန်းတို့ ပြစ်မှုကျူးလွှန်ရာတွင် ဦးအောင်လှိုင်ပါဝင်
ကြောင်း (သို့) အားပေးကူညီမှုပြုကြောင်း တရားလိုက်က
အထောက်အထား ခိုင်မာစွာတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သက်သေခံ
ကားကို ရှာဖွေပုံစံ (သက်သေခံ-ယု) ဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်က ပေးအပ်
ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် သက်သေခံကားကို ကိုသိန်းဝင်းဆွဲသို့

၂၀၀
ဦးစန်းလှုမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၃၂၂

ပြန်လည်ထုတ်ပေးသည့် မူလတရားရုံးနှင့် ခရီးကျင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ထုတ်ပေးစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တို့၏အမိန့်သည် မှန်ကန်ပြီး ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် အထူးအယူခံမှုကို ပလ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ရွှေနေချုပ်ရုံးမှ ထွန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့်ကားကို ဦးအောင်လှိုင်၏ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ သန္တာလိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က အလွှဲသုံးစားပြုပြီး လိမ့်လည်ရောင်းချွဲသဖြင့် ကိုသိန်းဝင်းဆွေသည် အလွှဲသုံးစားပြုပြီး ရယူထားသည့်ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူထားခြင်းဖြစ်၍ သက်သေခံပစ္စည်းရရှိရေးကို အရေးဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအောင်လှိုင်အား ပြစ်မှုကျူးလွှန်ခြင်းမရှိကြောင်းသုံးသပ်ပြီး အမှုမှုအပြီးအပြတ်လွှတ်ထားပြီးဖြစ်၍ ပစ္စည်းပေးအပ်သူ ဦးအောင်လှိုင်ကိုသာ သက်သေခံကားကို ပြန်လည်ပေးအပ်သင့်ကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းကို ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် ချမှတ်ခဲ့သော တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ဤအမှုတွင် ကိုသိန်းဝင်းဆွေ (လိုပြ-၁) က ၂၁-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်လှိုင်အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့် န/၁၇၉၄ ကားကို ကျပ်သိန်း (၁၀၀) နှင့်ရောင်းချလိုကြောင်း ဦးအောင်လှိုင်၏ သမီးသန္တာလိုင်း သမက် စောလင်းထွန်းနှင့် ကားပွဲစား ဦးအောင်အောင် (လိုပြ-၃) တို့က မူလရုံးတရားလို ကိုသိန်းဝင်းဆွေ (လိုပြ-၁) ထံသို့ လာရောက်ပြောကြားသဖြင့် ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဦးအောင်လှိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် န/၁၇၉၄

ဆန်နိပစ်ကပ်ကားကို ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဝယ်ယူသည့်နောက ဆီးစာအုပ်မှလွှဲ၍ န/၁၇၉၄ ကားအပါအဝင် ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုလည်း ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၂၅-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် စောလင်းထွန်းသည် န/၁၇၉၄ ကားကို ဆီထုတ်ရန်ယူဆောင်သွားပြီး လာရောက်ပြန်မပေးသဖြင့် သွားရောက်ရယူရာ ဦးအောင်လှိုင်က ကားကို ရှင်း၏သမီးသန္တာလှိုင်က ခိုးယူသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး ကားကိုပြန်လည်မပေးဘဲ ရယူထားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ သန္တာလှိုင်သည် ကိုသိန်းဝင်းဆွဲထံမှ ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) လက်ခံရယူခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

မူလရုံးတရားခံ သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က အချင်းဖြစ်ကားနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ကိုသိန်းဝင်းဆွဲထံ အပ်နှုပြီး ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ပေါင်နှုန်းခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ထူးချွေခဲ့သည်။ သို့သော ဦးအောင်လှိုင်က သန္တာလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့အပေါ် ခိုးမှုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အလွှာသုံးစားမှုဖြင့်သော်လည်းကောင်း တရားစွဲဆို အရေးယူခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဦးအောင်လှိုင်သည် ကားပြန်လည်ရရှိရန်အတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၅/၂၀၀၈ ဖြင့် လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေခံကားကို ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ သန္တာလှိုင်က ကားနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များကို ပေးအပ်ပေါင်နှုန်းခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးအောင်လှိုင်သည် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားကို သမီးဖြစ်သူက ခိုးယူသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပေါင်နှံသည်ဟုလည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထုချေနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

မူလရုံးတရားလိုက ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်က ရှင်းမသိအောင်ရယူသွားပြီး ဖျောက်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

၂၀၀
ဦးစန်းလှုမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၅၂၂

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၃၂၂

မဟာအယ္ယာပုံရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ
အဖွဲ့ဝင် ဦးဝင်းမောင် (လိပ်-၄) ကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

**ဤအမှုတွင် န/၁၇၉၄ ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို
သော်လည်းကောင်း၊ အပေါင်စာချုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း တင်ပြ
ထားခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကားအရောင်းအဝယ်စာချုပ်
(သို့) ကားအပေါင်စာချုပ်တည်ရှိနေပါက စာချုပ်ပါအတိုင်း
ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုလျှင် တရားစွဲဆိုအရေးယူခံရမည်သူသည် ကား
ပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်၏သမီး သန္တာလှိုင်၊ သမက်ဖြစ်သူ
စောလင်းထွန်းနှင့် ဦးအောင်လှိုင်တို့ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရေးယူ
ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုနိုင်စေရန် ယင်းစာချုပ်အားဖျောက်ဖျက်မည့်သူ
သည် သန္တာလှိုင်တို့ဘက်မှုဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကားအရောင်း
အဝယ်စာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်ကဖျောက်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း မူလဖုံးတရားလို
ဘက်မှ တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံနိုင်သည်။**

အမှုတွင် န/၁၇၉၄ ကားကို ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) နှင့်
ကိုသိန်းဝင်းဆွဲထံရောင်းချသည့် အရောင်းစာချုပ်တွင် ဦးအောင်လှိုင်
က လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း၊ သက်သေခံကားနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာရွက်
စာတမ်းများနှင့် ကားကို သန္တာလှိုင်က ကိုသိန်းဝင်းဆွဲထံပေးအပ်ခဲ့
ပြီး ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) ကို သန္တာလှိုင်သည် ကိုသိန်းဝင်းဆွဲထံမှ
ရယူခဲ့ခြင်း၊ ကားအရောင်းစာချုပ်ကို သန္တာလှိုင်က ဖျောက်ဖျက်ပစ်
ခြင်း၊ စောလင်းထွန်းသည် ဦးအောင်လှိုင်နှင့် တစ်အိမ်တည်းအတူနေ
ထိုင်ကြသည့် ဦးအောင်လှိုင်၏သမီးနှင့် သမက်ဖြစ်ခြင်းတို့ ထင်ရှား
ပေါ်ပေါက်နေပော့န/၁၇၉၄ ကားကို ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးအောင်လှိုင်
မသိဘဲ ဦးအောင်လှိုင်၏သမီး သန္တာလှိုင်နှင့် သမက်ဖြစ်သူ
စောလင်းထွန်းတို့က ကိုသိန်းဝင်းဆွဲသို့ ရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

၂၀၁၀
ဦးစန်းလှေမောင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အမူတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ဖြင့် ရောင်းချသည့် သက်သေခံကားကိုမပေးဘဲ ငွေကျပ်
သိန်း (၁၀၀) ရယူခဲ့ကြသည့် သွေးလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့သည်
ငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အား လိမ်လည်ရယူခဲ့ကြသူများဖြစ်သကဲ့သို့
ကားပိုင်ရှင် ဦးအောင်လှိုင်သည် တစ်အိမ်တည်းအတူနေသမီးနှင့်
သမက်တို့က ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကိုပါရယူပြီး
ကားကိုရောင်းချခြင်းအားမသိကြောင်း တင်ပြနေခြင်းအပေါ် လက်ခံ
ရန် လွန်စွာကျိုးကြောင်းဆီလျဉ်ဗုံးမရှိဟုသာ ကောက်ယူရ ပေမည်။

ဤအခြေအနေတွင် သက်သေခံ န/၁၇၉၄ ကားသည်
လိမ်လည်မှုကိုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ ယင်း
ပစ္စည်းကို လိမ်လည်မှုကျူးလွန်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူ
သွေးလှိုင်နှင့် စောလင်းထွန်းတို့က လက်ဝယ်ပြန်လည်ရထိက်ခြင်း
မရှိသကဲ့သို့ ဦးအောင်လှိုင်သည်လည်း သက်သေခံကားကို ပြန်လည်
ရထိက်သူမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထိုကြောင့် ဤအယူခံမှုအား ခွင့်ပြသည်။ သက်သေခံကား
အမှတ် န/၁၇၉၄ ဆန်နိပစ်ကပ်အဖြူကို ဦးအောင်လှိုင်သို့ ပြန်လည်
ထုတ်ပေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်နှင့်
ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏
အမိန့်သည် အမူတွင်ပေါ်ပေါက်သည့် သက်သေခံချက်များအရ
ဥပဒေနှင့်ညီညာတ်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြေဆို၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ သက်သေခံကားအမှတ်
န/၁၇၉၄ အား ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများနှင့်အတူ
အယူခံတရားလို ဦးစန်းလှေမောင် (ကွယ်လွန်သူ ကိုသိန်းဝင်းဆွေ၏
ဖခ်) သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

၂၀၀၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၅ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု *

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
တရားသူကြီးများပြစ်ကြသော ဦးစန်းတင့်ရိန္တ်
ဦးစိန်လိုင်တို့ရွှေ့တွင်

ဦးငြေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် +

အမှုတွင် မျက်မြင်သက်သေ အထောက်အထားမရှိသော်လည်း
သက်သေခံချက်များအပေါ် ဆက်စပ်သုံးသပ်ပါက
တရားခံ၏ စီမံဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်
ကြောင်းတွေ့ရှုက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုးငြေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ်
အဖြစ် ထိုစဉ်က တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကော်ကော်ဦး (ရုံးခေါ်
သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့
ကားများပိုပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းမျှူး ရဲအုပ်ငြေးလွင်
က (၂) ၆၇/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှု သက်သေခံပစ္စည်းကား၏
ပါတ်ပုံနှင့် ခဲခြစ်စာရွက်တို့ကိုပေး၍ ကည်ရုံးတွင် အဆိုပါကားမှာ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၈။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၃၆ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နောက်ရှိလ ၂၂ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀

ဦးငြောင်းလွှင်
နှင့်ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်းရှိ မရှိမေးရန်အတွက်
တာဝန်ပေးကြောင်း စခန်းမှုး ရဲအုပ်ငြွေးလွင်ပေးသောကားမြတ်ပုံနှင့်
ခဲ့ခြစ်စာရွက်တို့မှာ (ပ) ၆၆/၀၇ အမှုမှု သက်သေခံပစ္စည်း မူရင်းကား
၏မြတ်ပုံ ခဲ့ခြစ်စာရွက်တို့နှင့် ကွဲလွှဲနေကြောင်း မူရင်းသက်သေခံ
ကား၏ ခဲ့ခြစ်နံပါတ်တွင် ပီဒီဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃
ဘီတူးဟုပါရှိကြောင်း ရဲအုပ်ငြွေးလွင်ပေးခဲ့သည့် ခဲ့ခြစ်စာရွက်တွင်
ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃ ဘီတူး နံပါတ်မပါကြောင်း ပီဒီဆစ်နံပါတ်
လည်းမပါကြောင်း မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဌာန်နှင့် ရဲအုပ်
ငြွေးလွင်ပေးသော ပါတ်ပုံပါကားပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ ကွဲလွှဲနေကြောင်း
တွေ့ရ၍ ရဲအုပ်ငြွေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေ
အကြံပြုချက်တောင်းပါဟု ပြောကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိ
ရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ်ငြွေးလွင် ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံ
ကားမဟုတ်ကြောင်းသိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစေခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသဖြင့် သံသယမကင်းစရာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးငြောင်က ပူးတွဲတရားခံများ
ဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့်
ကြံ့ရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ရင်းအပေါ် ပြစ်မှု
ထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံ သိန်းတန်နှင့်
စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခဲးသို့
တာဝန်ဖြင့်လွှာအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ရင်းတို့အနေဖြင့် ကား
လဲလှယ်ခြင်းမရှိကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ပြု၍ ကြံ့ရာပါတို့၏
ထွက်ချက်အပေါ် အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း
မြင်သာသည်။

၂၀၁၀ ဦးငြေးလွင် နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်	အယူခံတရားလိုအတွက် အယူခံတရားခံအတွက်	- ဦးလှသန်း တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ - ဦးအောင်မြင့် ညွှန်ကြားရေးမှူး ရွှေနေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့
---	---------------------------------------	---

တောင်ငွေခရီးငွေတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုးအမှတ် ၅၉/၀၇ တွင် တရားလို ဒုက္ခမှူးသက်လွင်နှင့် တရားခံ (၁) ဦးငြေးလွင်၊ (၂) ဦးသိန်းတန်၊ (၃) ဦးစိုးမိုးဦး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁/၄၀၉ အရ စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးငြေးလွင်အပါအဝင် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို အယူခံတရားလိုက ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု အမှတ် ၃၉/၀၈ တင်သွင်းခဲ့ရာ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် အစား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၃) နှစ်ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၇၆ (၁)/၀၈ ဖြင့်တင်သွင်းခဲ့ရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းတရားရုံးချုပ်၏အမိန့်အပေါ် ဆက်လက်၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျောက်လွှာ (အထူးအယူခံ) အမှတ် ၃၇/ ၂၀၀၈ ဖြင့် တင်သွင်းခဲ့ရာ အောက်ပါဥပဒေပြသာနာကို အထူးအယူခံခုံးဖြင့် ကြားနာခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သဖြင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ အမှုတွဲပါ တရားလိုဘက်မှုတင်ပြသော သက်သေခံချက်များ အရ တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှု

၂၀၀
ဦးငွေးလွင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။”
အမှုမှာ အုတ်တွင်းမြို့နယ်၊ အုတ်တွင်းရဲစခန်း (ပ) ၆၅/၀၇
ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အမှု
မှ သိမ်းဆည်းထားသည့် ယာဉ်အမှတ် မ/၁၄၉၆ ပိုဒ်အမျိုးအစား
အင်ဂျင်၊ တိအီးခေါင်းစိမ်း (၆) ဘီးယာဉ်နှင့် (ပ) ၆၆/၀၇ ပြည်သူ
ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အမှုမှာ
ဖူးဆိုအမျိုးအစား နံပါတ်မပါ (၆) ဘီး အစိမ်းရောင်ယာဉ် သက်သေခံ
ပစ္စည်း မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအား အုတ်တွင်းရဲစခန်းမျှူးငွေးလွင်သည်
အလားသဏ္ဌာန်တူ တန်ဖိုးနည်းယာဉ်နှစ်စီးဖြင့် လဲလှယ်ရန်အတွက်
နယ်ထိန်း ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်၊ တပ်ကြပ်ကြီး စိုးမိုးဦးတိနှင့်တိုင်ပင်းြီး
အုတ်တွင်းမြို့၊ ဈေးပိုင်းရပ်ကွက်နေ မခေါ် (ခ) မြင့်မြင့်ငွေး နေအိမ်သို့
သွားရောက်ခဲ့ပြီး တောင်ဗြို့မှ အမည်မသိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်
တွေ့ဆုံး ငွေ့လက်ခံပြီး ဦးညီညီအောင်ထံမှ ငွေ့ကျပ်သိန်း (၃၀)
ရယူ၍ ကားလဲလှယ်ပေးရန် သဘောတူညီခဲ့ကြောင်း၊ ၂၈-၃-၀၇
နေ့ ၂၀၀၀ နာရီအချိန်တွင် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦး
တို့သည် အမှုမှာ သက်သေခံမော်တော်ယာဉ် (၂) စီးအား အခြား
မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးဖြင့် လဲလှယ်ပြီး ပဲခူးမြို့၊ တိုင်းအရန်ရဲတပ်ခွဲ
သို့ သွားရောက်အပ်နှဲခဲ့ကြောင်း၊ ရဲအုပ်ငွေးလွင်၊ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်
နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့သည် အစိုးရပိုင် သက်သေခံမော်တော်
ယာဉ် (၂) စီးအား မရှိမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် အလွှဲသုံးစားပြုခဲ့
သဖြင့် အရေးယူပေးရန် ဒုရဲမျှူးသက်လွင်က တိုင်တန်းသောအမှု
ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေက လျှောက်ထားရာ
တွင် ဤအမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်သော ကား (၂) စီးကို ပဲခူး
တိုင်း၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှုးရုံးသို့စေလွှာတ်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူမှာ ဒုရဲအုပ်

၂၀၁၀
ဦးငြေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ဖြစ်ပြီး ငါးတို့မှာ ပူးတွဲတရားခံ အဖြစ် ပါဝင်လာရာတွင် အယူခံတရားလို့ဖြစ်သူ စခန်းများ ခဲ့အုပ် ငြေးလွင်အား အပြစ်ပုံချ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ မူလ ဗုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကြံ့ရာပါများဖြစ်သူ ဒုက္ခရဲ့အုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ချက်ကို အထောက်အကူးပြုသည့် အခြားသက်သေခံချက် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ ပါကြောင်း၊ အမှုတွင် ပူးတွဲကြံ့ရာပါ သက်သေများဖြစ်၍ ဒုက္ခရဲ့အုပ်သိန်းတန်နှင့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့၏ အပြစ်ပုံချထွက်ဆိုချက်များ အပေါ် အယူခံတရားလို့အား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ ၆၈ ဥပမာ (ခ) အရ မှားယွင်းလျက်ရှိသဖြင့် အဆိုပါ မှားယွင်းလျက်ရှိသော အမိန့်အဆင့်ဆင့်တို့ကို ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလို့ ဦးငြေးလွင်အား သက်သေခံကား ပို့ဆောင်ပေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူ မဟုတ်ဘဲ မူလအမှုတွဲပါ သက်သေခံစာဖြစ်သည့် အုတ်တွင်းမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့များ၏ ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁ (၀၁)/၂၁၀/ဦး-၃ အရပင် သက်သေခံကားကို မြို့နယ်မှာ ဒုက္ခရဲ့အုပ်သိန်းတန်အား တိုက်ရှိက်တာဝန်ပေးထားကြောင်းကိုလည်းကောင်း သက်သေခံကားကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရောက်ရသူ ဂတ်စာရေးကြီးဖြစ် သော တပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်း (လိုပြ-၅) က သက်သေခံကား (၂) စီးကို ဒုက္ခရဲ့အုပ်သိန်းတန်အား ၂၈-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် လွှဲပြောင်း အပ်နှံပေးခဲ့ကြောင်း၊ နောက်နေ့ ၂၉-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် ဒုက္ခရဲ့အုပ်သိန်းတန်မှ ငါးငါးအပ်နှံခဲ့သောကားများ (၁) စီချင်း၏ ယာဉ်စစ်ဆေးချက်ပုံစံမိတ္တာ။ (၂) ရွက်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်၍ လက်ခံရရှိကြောင်း ၁၃-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ရောက်မှုသာ ပဲခူးတိုင်းခဲ့တပ်ဖွဲ့များရုံး၊ ခဲ့မှားမျိုးမောင်သန်း ခေါ်ယူစစ်ဆေးသောအခါမှုသာ ကားလွှဲနေသည်ကို

သိကြောင်း၊ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်အား လွှဲပေးပြီးနောက် စခန်းများတွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအရ တာဝန်မရှိကြောင်း ထွက်ဆိုထားရာ သက်သေခံကားများမှာ စခန်းများဖြစ်ခဲ့သူ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ကားလွှဲပြောင်းပေးရာတွင် ဂါဝင်ပတ်သက်မှုမရှိဘဲ တရားခံအဖြစ် ပူးတွဲစွဲဆို၍ မူလရုံးမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုံမ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းလျက်ရှိပါကြောင်း၊ သက်သေခံကား (၂) စီးကို ပို့ဆောင်အပ်နှင့်ပြီး (၃) လကျော်ကြာမှ မော်တော်ယာဉ်များ လဲလှယ်ထားကြောင်း တွေ့မြင်စွပ်စွဲလာပြီး အခင်းဖြစ်ပြီး (၅) လအကြာမှုသာ ဤအမှုကိုတိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ပြီး မူလရုံးတရားလိုဘက်မှုတင်ပြသည့် သက်သေခံချက်များအနက် မူလ ရုံး တရားလိုပြသက်သေ မအေး (၁) မမြင့်မြင့်ငွေး (လိုပြ-၇) ၏ ထွက်ချက်အရ အယူခံတရားလိုအား အမည်မသိအမျိုးသမီး (၁) ဦးက အထုပ် (၁) ထုပ်လာပေးကြောင်း၊ မည်သည့်အတွက် မည်သည့် ပစ္စည်းလာပေးသည်ကို မသိကြောင်း ထွက်ဆိုထားပြီး အဆိုပါ အထုပ် (၁) ထုပ်မှာ အထုပ်ကယ်မျှသာဖြစ်၍ တရားလိုဘက်မှုစွပ်စွဲသည့် ငွေးသိန်း (၃၀) ကျပ် ၀၈၈ဆန့်နှင့်လောက်သည့် အထုပ် (၁) ထုပ်လည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ မအေး (၁) မမြင့်မြင့်ငွေး (လိုပြ-၇) ၏ ထွက်ချက်မှာ အခင်းဖြစ်ကားများနှင့်ပတ်သက်၍ သိရှိကြောင်း တစ်လုံးတစ်ပါဒဲမျှ ထွက်ဆိုထားနိုင်မှုမရှိခြင်း၊ ကားများနှင့်ပတ်သက်ပြီး မည်ကဲ့သို့ ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း ထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အလားတူ မအေး (၁) မမြင့်မြင့်ငွေး (လိုပြ-၇) မှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုံမ ၁၆၂ အရ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးခဲ့ရသော သက်သေဖြစ်၍ ငါး၏ထွက်ချက်များမှာ မယုံကြည်ထိုက်ပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် ယာဉ် (၂) စီးကို အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ပဲခူးတိုင်းရဲအရန်တပ်ဖွဲ့သို့ပေးပို့ရာတွင် လိုက်ပါသူ သို့မဟုတ် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွှင်ခြင်း၊

၂၀၀
ဦးငွေးလွှင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀၀
ဦးငွေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တိုင်းအရန်တပ်ဖွဲ့သို့ ယာဉ်များအပ်နှံရာတွင် လက်ခံခဲ့ပြီး (၁) လကျော် ယာဉ်များလဲလှယ်ထားကြောင်း တွေ့မြင်စုပ်စွဲလာခြင်း၊ ရဲအုပ် ငွေးလွင်အား အမျိုးသမီး (၁) ဦးမှ အထုပ် (၁) ထုပ်ပေးသည်ကို မြင်သည်ဆိုသော မအေး (၁) မမြင့်မြင့်ငွေး (လိုပြ-၅) ၏ ထွက်ချက် တွင် အချင်းဖြစ်ကားများနှင့် မည်သို့ဆက်စပ်ကြောင်း ထွက်ဆိုမှုမရှိ ခြင်းတို့မှာ အမူတွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအယူခံမှုအား လက်ခံခွင့်ပြုပြီး အထူးအယူခံခုံးအဖွဲ့မှ ကြားနာ သည့် ဥပဒေပြဿနာဖြစ်သော ယခုအမှုတွဲပါ တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ (မူလရုံးတရားခံ) အယူခံ တရားလိုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေကြားဆုံးဖြတ်ပေးပါရန်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဘက်မှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရွှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ ညန်ကြားရေးမှုးက အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှုး သက်လွင်က ရဲအုပ် ငွေးလွင်၊ ဒုက္ခရဲအုပ်သိန်းတန်၊ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ကိုသာ တရား စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တောင်းမြို့၊ (၁) ရပ်ကွက်နေ ဦးညီညီအောင်၊ မချိချိမာနှင့် (၁၂) ရပ်ကွက်နေ ထွန်းထွန်း (၁) ထွန်းအေးတို့ကိုပါ တရားခံပြီးမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုပြင် မူလရုံး တရားလိုသည် ဌာနဆိုင်ရာစုံခုံစစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားခံ များကို အမူဖွဲ့တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုက္ခရဲမှုးသက်လွင် (လိုပြ-၁) ၏ ထွက်ချက်အရ တွေ့ရှိရေကြောင်း၊ တော့အုပ်ဦးချို့ညီဦးက ပြည်သူ့ပိုင် ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေအရ သိမ်းဆည်း အရေးယူခဲ့သော ကား (၂) စီးကို အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ ပါတ်ပုံနှင့်တကွ အပ်နှုခဲ့ကြောင်း၊ မှတ်တမ်းဓါတ်ပုံ (၂) ပုံ သက်သေခံ (၁-၁) နှင့် (၁-၂) ကိုတင်ပြခဲ့ ကြောင်း၊ ရဲစခန်းသို့တင်ပြခဲ့သည့် ထောက်လေးကြီးပုံး (၂) စောင်

သက်သေခံ (ဂ) နှင့် (ယ) တိုကို တင်ပြခဲ့ပြီး တရားရုံးတွင် ဖူဆိုယာဉ်၏ခဲခြစ်မူရင်းနှင့် တိအီးယာဉ်၏ ခဲခြစ်မူရင်း တိုကိုပါ တစ်ပါတည်း တင်ပြခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှုရသဖြင့် ပဲခူးတိုင်းအရန် တပ်ခွဲသို့အပ်နှုန်းသည့် မော်တော်ယာဉ်များမှာ မူလသိမ်းဆည်းထားသောယာဉ်များ မဟုတ် ကြောင်းမှာ ထင်ရှားပါကြောင်း၊ ရဲအုပ် သိန်းကျော်ကလည်း ဦးချစ်ညို၏ထွက်ချက်များကို ထောက်ခံ၍ မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးမှာ လဲလှယ်ထားသော မော်တော်ယာဉ်များဖြစ်ကြောင်း၊ ယာဉ် (၄) စီးလုံး၏ပါတ်ပုံး ခဲခြစ်နံပါတ်များနှင့်တွေ့ တင်ပြထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှုရကြောင်း၊ ပဲခူးတိုင်း အရန်တပ်ခွဲမှ လက်ခံသူ ဒုက္ခများ ကျော်ထွေး (ရုံးခေါ်သက်သေ) ကလည်း ငှုံးတို့လက်ခံခဲ့သည့် မော်တော်ယာဉ်များ၏ ခဲခြစ်နံပါတ်များ ဖြင့် တင်ပြအစစ်ခံခဲ့သည်ကို တွေ့ရှုရကြောင်း၊ အထက်ပါထွက်ချက်နှင့် စာရွက်စာတမ်းပါတ်ပုံးများအာရ အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ပဲခူးတိုင်း ရဲအရန်တပ်ခွဲသို့အပ်နှုန်းရာတွင် ကြားကာလည့် မော်တော်ယာဉ် (၂) စီးကို လဲလှယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ယင်းဖြစ်စဉ်တွင် မူလယာဉ် (၂) စီးအား လက်ခံထိန်းသိမ်းရသည့် စခန်းများမှာ အယူခံတရားလို ရဲအုပ်ငွေးလွှင်ဖြစ်ပြီး၊ ငှုံး၏အမိန့်အရ ဒုက္ခရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစိုးပိုးဦးတို့က မော်တော်ယာဉ်များ ပေးပို့အပ်နှုန်း ကြောင်းပေါ်ပေါက်ရာ ယင်းတို့ (၃) ဦးသည်သာ ပြစ်မှုကျူးလွန် ကြောင်း အငြင်းမပွား ကောက်ယူဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသဖြင့် မူလရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတို့က တစ်သဘောတည်း သုံးသပ်တွေ့ရှိခဲ့ကြပြီး တရားရုံးချုပ်က အယူခံတရားလို၏တင်ပြချက်ကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလ်ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ယာဉ်လဲလှယ်ရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ကြသည့် ဦးညီညီအောင် မချိချီမှ နှင့် ဦးထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးတို့မှာ တရားခံပြေးများဖြစ်နေ၍ စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း

၂၀၀
ဦးဇွေးလွှှုံး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၀
ဦးငျေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မရှိသော်လည်း မူလရုံးတရားခံများသည် ငှုံးတို့အား ရာထူးတာဝန် အလောက် အပ်နှုန်းသည့် မော်တော်ယာဉ်များအား အလွှဲသုံးစား ပြုခဲ့ကြောင်းမှာ ပေါ်ပေါက်နေပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ရဲအုပ်ငွေးလွင်သည် ယခုအချင်းဖြစ်ကိစ္စအတွက် မအေး (ခ) မမြင့်မြင့်ငွေး (လိုပြ-၇) ၏အိမ်တွင် လာဘ်ငွော်လက်ခံခဲ့ကြောင်းကို မအေး (ခ) မမြင့်မြင့်ငွေး မရောမရာထုက်ဆိုခဲ့သည်ဆိုစော်း အလွှဲသုံးစားပြုခဲ့ကြောင်းမှာမူ ထင်ရှားနေပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုံစံမ ၄၀၉ ပါ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ်လုပ်ကိုင်လျက် ပစ္စည်း၊ ပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် အပ်နှုန်းခြင်းခံရသည်တွင် ထိပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရာဇ်ဝတ်မကင်းသော ယုံကြည်အပ်နှုန်းရေး ဖောက်ဖျက်မှုကို အယူခံတရားလိုက ကျူးလွန်ကြောင်းမှာ သက်သေခံပစ္စည်းအစစ်အမှန်ကို မအပ်နိုင်ခြင်းကပင် ထင်ရှားစေခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ စခန်းမျှူးတစ်ဦးသည် ရဲပို့စံ ၃၂ အရ အပ်နှုန်းသည့်ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းရန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် စခန်းမျှူး၏တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသူ များကလည်း ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ရှိခိုက်အတွက်ရှုံးရန် လိုအပ်သော်လည်း အယူခံတရားလိုအပါအဝင် ရဲအမှုထမ်းများသည် ပြဌာန်းထားသည့် ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်း၊ သိုဖြစ်ပါ၍ အယူခံတရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုံစံမ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း ဖြစ်ဆုံး၍ ဤအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ပါကြောင်းဖြင့် လျောက်လတင်ပြသည်။

တောင်ငူခရီးအမှုတော် ၅၉/၀၇ ၏ သက်သေခံချက်များအပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် မူလခရီးတရားရုံး က တရားလိုပြသက်သော (၁၁) ဦးနှင့် ရုံးခေါ်သက်သော (၂) ဦး

တရားခံ (၃) ဦးအပါအဝင် တရားခံပြုသက်သေ (၈) ဦး၊ ရုံးခေါ်သက်သေ (၅) ဦးတို့ကို စစ်ဆေးထားသည်။ အမှု၏သက်သေခံချက်များအရ ၁၀-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် တရားမဝင်သစ်များတင်ဆောင်လာသည့် မ/၁၄၉၆ (ခေါင်းစိမ်း) (၆) ဘီး၊ တိုးအီးကားနှင့် ယာဉ်နံပါတ်မပါ ဖူဆို (ခေါင်းစိမ်း) (၆) ဘီးကား (၂) စီးအား အုတ်တွင်းသစ်တော်ဌာနမှ တော်အုပ်ဦးချစ်ညို (လိုပြ-၄)၊ ဦးကျော်ဇူးလိုပြ-၁၁) တို့ထံမှ အုတ်တွင်းရဲစခန်း ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်း (လိုပြ-၅) က သက်သေခံ (၈) (ယ) ထောက် (၄) ပြီးပုံစံဖြည့်သွင်း၍ အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ရဲစခန်းတွင် ကားသော့နှင့် ကားဘဏ္ဍာနီအိုးတို့ကို ရဲတပ်ကြပ်ပြီးတင်ဝင်းမှ ဖြူတ်သိမ်းထားခဲ့သည် ကို တွေ့ရှိရသည်။ အုတ်တွင်းသစ်တော်ဌာနမှ တော်အုပ်ဦးချစ်ညိုက အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ အချင်းဖြစ်ကားများအားမပိုမိုမို ကားအင်ဂျင်စက်အမှုတ်များအား ခဲခြစ်စစ်ဆေးခြင်း ပြုလုပ်ထားသည်။ ယင်းခဲခြစ်မှတ်သားထားခြင်းကို သစ်တော်ဌာနမှ ဦးကျော်ဇူးလိုပြ-၁၁) က ထိန်းသိမ်းထားသည်။ အဆိုပါကား (၂) စီးအား တောင်ငူခရှင်ရဲတပ်ဖွံ့မျှုံး၏ ၂၃-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၁၀/ဦး ၄ သက်သေခံ (၆) ဖြင့် အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွံ့မျှုံးသို့ မောင်တော်ယာဉ်အပ်နှုန်းရေးကိစ္စ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွံ့မျှုံးက အုတ်တွင်းရဲစခန်းမျှုံးထံ ခရှင်ရဲမျှုံးရုံး၏ ညွှန်ကြားချက်အား လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် သက်သေခံ (၂) ၂၃-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၁၀/ဦး ၄ ဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ အုတ်တွင်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွံ့မှ သက်သေခံ (၈) (၉) (၁၀) ၂၃-၃-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၉၁/(၁)/၂၁၀/ဦး ၄ ဖြင့် ပဲခူးတိုင်းရဲတပ်ဖွံ့မျှုံးသို့ အဆိုပါသစ်တင်ယာဉ်များအား အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ ဒုက္ခာရဲသိမ်းတန်းဦးသို့ အဖွဲ့ဝင် (၃) ဦးအား စေလွှတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ

၂၀၀
ဦးလွှေးလွှေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၀
ဦးငြေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သည်။ အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ စခန်းများ ရဲအုပ်ငြေးလွင်က ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အဆိုပါမော်တော်ယာဉ်များအား ပဲခူးမြို့၊ ပဲခူးတိုင်း ဘုရင့်နောင်တပ်ခွဲသို့ လွှဲအပ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန် နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမီးဦးတို့အား ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ညာတွင် တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမီးဦးတို့သည် အဆိုပါယာဉ်များအပ်နှံရေးအတွက် ၂၇-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ၀၂၃၁၅ နာရီမှ စတင်ထွက်ခွဲခြားပြီး ပဲခူးမြို့၊ ဘုရင့်နောင်တပ်ခွဲသို့ ကားများ အပ်နှံပြီး ၂၉-၃-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ၀၂၃၀၀ နာရီအချိန်ခန့်တွင် အုတ်တွင်းရဲစခန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အုတ်တွင်းသစ်တော်ဌာနကလွှဲအပ်သည့် မ/၁၄၉၆ ခေါင်းစိမ်း (၆) ဘီး တီးအီးယာဉ်၏ မူလခဲခြစ်နံပါတ်မှာ P B 6. 0211481 ဖြစ်ပြီး ပဲခူးတိုင်းအရန်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ လက်ခံစဉ်ခဲခြစ်နံပါတ် မှာ 3187833 ဖြစ်နေကြောင်းနှင့် နံပါတ်မပါ ဖူဆိုအမျိုးအစား (၆) ဘီး အစိမ်းရောင်၏မူလခဲခြစ်နံပါတ်မှာ P B. 6. 004643 ဖြစ်ပြီး ပဲခူးတိုင်း အရန်ရဲတပ်ဖွဲ့မူလက်ခံစဉ် ခဲခြစ်နံပါတ်မှာ 317544 ဖြစ်သဖြင့် ကဲလွှဲနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင် ထင်ရှုးပေါ်ပေါက်သည့်အချက်မှာ အုတ်တွင်း သစ်တော်ဌာနမူလက်ခံသည့် သစ်တင်ယာဉ် (၂) စီးကို ပဲခူးတိုင်း ရဲအရန်တပ်ခွဲသို့ လွှဲပြောင်းအပ်နှံခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် တန်ဖိုးနည်း အလားတူယာဉ် (၂) စီးကိုသာ အပ်နှံသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ယာဉ် (၂) စီးလဲလှယ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အုတ်တွင်းရဲစခန်းတွင်ရှိစဉ် သို့မဟုတ် ပဲခူးရဲအရန်တပ်ရင်းသို့ ကားသွားအပ်နှံသည့်လမ်းတွင် မည်သို့မည်ပုံလဲလှယ်ကြောင်း သက်သေခံအထောက်အထားကို တရားလိုဘက်က သက်သေထူးနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အယူခံတရားလို ဦးငြေးလွင်သည် အုတ်တွင်းရဲစခန်းများအနေဖြင့်

၂၀၁၀

နှင့်
နှင့်ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တာဝန်ယူထားသူဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်ယာဉ် (၂) စီး လဲလှယ်သည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယင်း၏ပါဝင်ပတ်သက်မှုအပေါ် သက်သေခံချက်များ အရ စိစစ်ရာတွင် မအေး (ခ) မမြင့်မြင့်ငြေး (လိုပြ-၇) ၏နေအိမ်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ ပစ္စည်းလဲလှယ်သည့်အတွက် အထုပ်တစ်ထုပ် ယူခဲ့သည့် အထောက်အထား တွေ့ရှိရသည်။ အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ကားများကို အုတ်တွင်းမှ ပဲခူးသို့မောင်းနှင့်သည့် ယာဉ်မောင်း ညီညီအောင်နှင့် ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးဟု အဆိုရှိသူတို့မှာ တရားခံပြေးများဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဦးမြင့်စိုး၊ မော်တော်ယာဉ်အသင်းဥက္ကဋ္ဌ (လိုပြ-၉) က အချင်းဖြစ်ညက ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့်မိသားစု ဘီယာဆိုင်တွင် ဘောလုံးပွဲကြည့်ရင်း ဘီယာသောက်နေစဉ် ရဲဘော်တစ်ယောက် ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်လိုက်သွားကြောင်း၊ ည (၁၁) နာရီခန်းတွင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ငြင်းနေအိမ်ပြန်လာစဉ် ပြည်လမ်းဆုံးတွင် ညီညီအောင်နှင့် ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးတို့ကို ကားအဖြူတစ်စီး ဖြင့်တွေ့ကြောင်း၊ ယင်းညီးညားတို့ ပဲခူးသို့ သိမ်းထားသည့်သစ်ကားများ သွားပို့သည်ဟုသိရကြောင်း၊ ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးနှင့် ညီညီအောင်တို့လည်း ယင်းနောက်တွင် မတွေ့ရပေကြောင်း၊ ကားအဖြူမှာ အုတ်တွင်းမှုကားမဟုတ်ကြောင်း၊ ထွန်းထွန်း (ခ) ထွန်းအေးနှင့် ညီညီအောင်တို့သည် သစ်ကားမောင်းသည့်အလုပ် လုပ်ကိုင်သူများဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ ဤအမှုအား လက်ခံစစ်ဆေးသူ အမှုစစ် ရဲအုပ်သိန်းကော် (လိုပြ-၁၀) က မအေး (ခ) မမြင့်မြင့်ငြေးနေအိမ်တွင် စခန်းမှူး ရဲအုပ်ငြေးလွင်နှင့်တွေ့ဆုံးပွဲည်းလဲသည့်အတွက် အထုပ်တစ်ထုပ်ပေးခဲ့သည့် အမျိုးသမီးမှာ ညီညီအောင်၏အေး ဒေါ်ချို့ချို့မာ (တရားခံပြေးဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ အဆိုပါ

၂၀၁၀
ဦးငြေးလွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သစ်ကားများပေးပို့သည့်ညက ဂတ်စာရေး တပ်ကြပ်ကြီးတင်ဝင်းက ငါးသိန်းသိမ်းထားသည့် ကားသော့များနှင့် ဘဏ္ဍာရီဖိုးများထုတ်ပေး ပြီး ကားများကိုစက်နှိုး၍ ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်တို့ယူဆောင်သွားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသဖြင့် အုတ်တွင်းရဲစခန်းမှ စတင်ယူဆောင်သည့်ကား များမှာ သစ်တော့နှမူလွှဲပေးသည့် မူလသစ်တင်ကားများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အယူခံတရားလို ဦးငြေးလွင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒုရဲအုပ် အဖြစ် ထိုစဉ်ကတာဝန်ထမ်းဆောင်သူ ကော်ကျော်ဦး (ရုံးခေါ် သက်သေ-၂) က ဒုရဲအုပ်သိန်းတန်နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးစိုးမိုးဦးတို့ ကား များပို့ပြီးနောက် (၃) ရက်အကြာတွင် စခန်းမျှူး ရဲအုပ်ငြေးလွင်က (၂) ၆၅/၀၇ ပပက ၆ (၁) အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းကား၏ခါတ်ပုံနှင့် ခဲ့ခြစ်စာရွက်တို့ကိုပေး၍ ကညနရုံးတွင် အဆိုပါကားမှာ မော်တော် ယာဉ်မှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ထားခြင်းရှိ မရှိမေးရန်အတွက် တာဝန်ပေး ကြောင်း၊ စခန်းမျှူး ရဲအုပ်ငြေးလွင်ပေးသော ကား၏ခါတ်ပုံနှင့် ခဲ့ခြစ် စာရွက်တို့မှာ(၂) ၆၆/၀၇ အမှုမှ သက်သေခံပစ္စည်းမူရင်း ကား၏ခါတ်ပုံ ခဲ့ခြစ်စာရွက်တို့နှင့် ကွဲလွှဲနေကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား၏ ခဲ့ခြစ် နံပါတ်တွင် ပါဒီဆစ်ဟုပါပြီး ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃ ဘီတူးဟုပါရှိ ကြောင်း၊ ရဲအုပ်ငြေးလွင်ပေးသည့် ခဲ့ခြစ်စာရွက်တွင် ဖရိန်နံပါတ် အက်စ် ၂၆၃ ဘီတူးနံပါတ်မပါကြောင်း၊ ပါဒီဆစ်နံပါတ်လည်း မပါကြောင်း၊ မူရင်းသက်သေခံကား ပုံပန်းသဏ္ဌာန်နှင့် ရဲအုပ်ငြေးလွင်ပေးသော ခါတ်ပုံပါကား ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ ကွဲလွှဲနေကြောင်းတွေ့၍ ရဲအုပ် ငြေးလွင်ထံတင်ပြရာ ပေးသည့်အတိုင်းသာ ဥပဒေအကံပြချက်တောင်း ပါဟုပြောကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်ဖြစ်၍ ရဲအုပ် ငြေးလွင်ဆောင်ရွက်ချက်မှာ မူလသက်သေခံကားမဟုတ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် တာဝန်ပေးစခိုင်းကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် သံသယမကင်း စရာပေါ်ပေါက်နေသည်။ အမှုတိုင်းတွင် မျက်မြင်သက်သေ အထင်

အရှားရှိသည်မဟုတ်၊ အချက်အလက် အထောက်အထားတို့ကို ခြေရာခံ၍ အမှန်တရားကို ရှာဖွေကြရသည်ဟု ဗိုလ်များဝင်းဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၁) တွင်လမ်းညွှန်ထားသည်။ အထက်ပါ သက်သေခံချက်များကိုဆက်စပ်ပါက အုပ်တွင်ရဲစခန်းတွင် မူရင်းသက်သေခံသစ်တင်ကားများလဲရန်အတွက် အယူခံတရားလိုဖြစ်သည့် ထိုစဉ်က အုပ်တွင်းစခန်းများ ရဲအုပ်ငွေးလွင် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ သစ်တင်ကားများအား အုပ်တွင် ရဲစခန်းမှ ပဲခူးထိသွားမည့်လမ်းတွင် ကြိုတင်စီမံသည့်အတိုင်း သစ်တင်ယာဉ်များလဲခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးငြေးလွင်က ပူးတွဲတရားခံများဖြစ်သော သိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ထွက်ဆိုချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ကြံ့ရာပါတို့၏ ထွက်ဆိုချက်တို့အပေါ်အခြေပြု၍ ငှင့်အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ တရားခံသိန်းတန်နှင့် စိုးမိုးဦးတို့၏ ထွက်ချက်တွင် အချင်းဖြစ်သစ်တင်ကားကို ပဲခူးသို့တာဝန်ဖြင့် လွှဲအပ်ရန် သွားရောက်ရာတွင် ငှင့်တို့အနေဖြင့် ကားလဲလှယ်ခြင်းမရှုံးကြောင်းသာ ထွက်ဆိုသည်ဖြစ်ရာ ကြံ့ရာပါတို့၏ ထွက်ချက်အပေါ်အခြေပြု၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဝင်း နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၂) တွင် ကြံ့ရာပါတို့၏စကားတွင် အမှန်နှင့်မူသားရောနောက်နှင့်နေတတ်ရာ ခွဲခြား၍ အမှန်ကိုထုတ်နှုတ်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ထုတ်နှုတ်ရသည်တို့နှင့် အခြားအထောက်အထားတို့ကို ပေါင်းစပ်ကာ အမှန်တရား၏ရွှေ့လုံးကို ဖော်ရသည်ဟု လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

(၁) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၃၂

(၂) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၂၅

၂၀၁၀
ဦးနှေ့လွင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သိဖြစ်၍ ဉ်အထူးအယူခံတရားလို့ဒွေးလွင်အပေါ် တောင့်
ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးတို့၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်မှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်းနှင့်
ယင်းပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်ဂို့ အတည်ပြုသည့်အနေဖြင့် တရားရုံးချုပ်
က အကျဉ်းနည်းဖြင့်ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

ထိုကြောင့် အယူခံတရားလို့ဒွေးလွင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၉ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး
နှင့် တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်တို့ကို အတည်ပြုပြီး ဉ်အထူးအယူခံမှုအား
ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

၂၀၁၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၅ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစန်းတင့်ရိုက်
ဦးစိန်လှိုင်တို့ရွှေ့တွင်

ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ⁺

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ ပြောပေးရန်
နှုတစ်ထဲတ်ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်
မြို့ပြနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ (၂) အရ
စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀ က (၂)
အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
သည် အချင်းဖြစ်ပြန်မြှုပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချွိုင်ရန်
အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၁၀ (၁) တွင်
ချုပ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့ပါ တရားရုံးချုပ်
(ရန်ကုန်) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အရေးယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးရကိစိမ်ခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ်စိစစ်၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။၍၍။ အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း တို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင် အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့် ကြော်ပြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့် အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က(၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နှိုတစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နှိုတစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က(၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လ နှင့် ငွေဒဏ် ၂၀ဝါ / ပေးဆောင် ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက် ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးစစ်ထွန်း တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ	၂၀၁၀ ဦးထွန်းလင်းသန်း နှင့်
အယူခံတရားခံအတွက်	- ဦးအောင်မြင့် ဆန်ကြားရေးမှုး ရွှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့	ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

ချောင်းဆုံးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ တွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှုး ဦးမောင်မောင်က တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးအပေါ် အောက်မြန်မာ ပြည် မြန်မာပြည်အခွန်ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတိုက်လျှောက်ထားခဲ့ဆို ခဲ့ရာ (၁) တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြန်မာနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-၉ (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက်ကျခံစေရန်နှင့် (၂) တရားခံ ဒေါ်စောကြည် အား အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-၉ (၂) အရပင် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက် ကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးထွန်းလင်းသန်းပါ (၂) ဦးတိုက် မကျေနပ်သဖြင့် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲ့သည်။ ၄၂/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲ့သည်။ ၄၂/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း မူလရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ထိုပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

မူလရုံးတရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းက မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ်

၂၀၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၆၁၀ (ခ) / ၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း လက်ခံရေးအဆင့်တွင် ပလပ်ခဲ့သောကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရန်အတွက် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူးအယူခံ) မှုအမှတ် ၅၇ ဖြင့် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါအရေးယူလောက်သော ပြဿနာ အား အထူးအယူခံခုံးဖြင့် ကြားနာရန်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နယ်တော်များအက်ဥပဒေ ပုံစံမ ၂၁ (၁) အရ မြေမှုဖய်ရှားပေးရန် နိုတစ်စာထုတ်ဆင့် ပြီး ၁၈၃၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နယ်အခွန်နည်း ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်း ဥပဒေ ၅၀-၉၉ (၂) အရ ပြောင်းလဲပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည်မှန် မမှန်။”

အမှုမှာ မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှုဗ္ဗား ဦးမောင်မောင်က ချောင်းဆုံးမြို့နယ်၊ ဆန်စက် အမှတ် (၀၆၀) ရွှေပင်ဆန်စက်တွင် မြန်မာ့လယ်ယာတွက်ကုန်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်နှင့် ဆန်တွက်ပစ္စည်းကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃၇/၇၃ဦး လျှော့နည်းဆုံးရုံးမှုဗ္ဗားအတွက် တာဝန်ရှိသူ ဦးဥက္ကာ်အောင်၊ ဒေါ်မှုမှု ဒေါ်ညွှန်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်မာထွေးတို့ပိုင် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဝတ် ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုံစံမ ၃ အရ ၀၈၃းကပ်၍ လေလံဆွဲ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ လေလံရောင်းချုပြီးနောက် အချင်းဖြစ်ဆန်စက် တည်ရာမြေကို တိုင်းတာသောအခါ ဦးထွန်းလင်းသန်းက ၀.၂၀ ဧက၊ ဒေါ်ခင်မြှုဝင်းက ၀.၀၆ ဧက၊ ဒေါ်စောကြည်က ၀.၁၃ ဧက အသီးသီးသည် ဆန်စက်မြေတွင်ပါဝင်နေကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြှုဝင်း

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သည် မူလဆန်စက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၆/၈၉ ဖြင့် ဝယ်ယူထားသောကြောင့် တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကတိ စာချုပ်ဖြင့်ဝယ်ယူသူ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အား မြေမှုဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့် ကျေးရွာများအက်ဥပဒေပုံမ ၂၀ အပိုဒ်ခွဲ (၁) အရ ကျူးကျော်မြေ မှ ဖယ်ရှားရေးအတွက် နှီးတစ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးသည် နှီးတစ်စာထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်းကို လိုက်နာ ရန်ပျက်ကွက်သောကြောင့် မြို့နှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ တရားရုံးသို့ ဦးတို့ကိုလျှောက်ထားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို့၏ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေက အချင်းဖြစ် ၀။ ၂၀ ဧကမြေကို မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ ၁၂-၇-၉၆ ဧကစွဲပါ အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး နေအိမ်အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်နေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ ဒေါ်ခံေမာအေးက ဒေါ်ကြီးရှိန် ထံမှ ၁၈-၁၁-၉၆ ဧကစွဲပါ ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်မြေ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်အမှတ် ၄/၁၉၉၆ အရ မဝယ်ယူမီအချိန်ကပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခံေမာအေးမှာ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွှန်ပြီး၊ ၄၄းမောင်နှမ များဖြစ်ကြသည့် ဦးဉာဏ်အောင်ပါ-၄ ဦးတို့က ဆန်စက်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ပြီး နိုင်ငံတော်စပါးကြိုတ်ခဲ့ရာမှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃/၃၇၃၁။ လျှော့နည်းဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအား မော်လပြီးချင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက် ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်သည့် အမှုတွဲအမှတ် ၁/၂၀၀၁ တွင် အယူခံတရားလို့ လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် ၀။ ၂၀ ဧက မြို့နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိနေအိမ်တို့အပေါ် နှီးတစ်စာထုတ်ဆင့်ခြင်း၊ ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်ခဲ့ခြင်းများ ပြုလုပ်

၂၀၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို နေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေနှင့် အိမ်တို့အပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ပါက ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်သည့် အချိန်တွင် ငှင်းတို့လက်ဝယ်ရောက်ရှိနေမည်ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေပြုသောမှာလည်း ပေါ်ပေါက်မည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ လေလံတင်ရောင်းချသည့်မြေတွင် အယူခံတရားလိုဝယ်ယူပြီး နေအိမ်ဆောက်လုပ်ပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေ ပါဝင်နေကြောင်း၊ အဆိုပါမြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူနေထိုင်ခြင်း မဟုတ်၍ အယူခံတရားလိုအပေါ် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်မြို့ပြနှင့်ကျေးမှုမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ (၁၈) (၁၉) နှင့် (၂၀) တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ အစိုးရမြေ (State Land) ဟု မပေါ်ပေါက်သည့်အခြေအနေတွင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှုဖယ်ရှားရန် နှိုတစ်စာပေးပိုခြင်းမှာ မှားယွင်းနေပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုအားဖယ်ရှားရန် အရေးယူဆောင်ရွက်သော အချင်းဖြစ်မြေသည် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော (Government Estate) အစိုးရမြေလည်း မဟုတ်ပါကြောင်း၊ ထိုအတူ ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက နှိုတစ်စာမထုတ်ဆင့်ဘဲ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ မူလချောင်းဆုံးမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုတင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဘက်မှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရွှေနေချုပ်ရုံးခဲ့အုန်းကြားရေးမှူးက မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အချင်းဖြစ်ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်တည်ရှိရာမြေကို လေလံတင်ရောင်းချစဉ်အခါက

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဦးထွန်းလင်းသန်းကိုယ်တိုင်သဘောတူပြီး လေလံဆွဲဝယ်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်အခါက လေလံတင်ရောင်းချသည့်မြေကွက် ဧရိယာထဲ၌ မိမိနေအိမ်အဆောက်အအုံပါဝင်နေကြောင်း တစ်စုံ တစ်ရာကန့်ကွက်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ထုတ်ဆင့်သော ဝရမ်းစာသက်သေခံ (ယ)၊ (င)၊ (စ) တို့အပေါ်၌လည်း ကန့်ကွက် သူမရှိခဲ့ကြောင်း၊ မူလဆုံးအနေဖြင့် တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့သည် ငါးတို့နေထိုင်လျက်ရှိသော မြေကွက်များမှ ဖယ်ရှားပေးရန် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည့်နှစ်တစ်စာကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဝရမ်းကပ်ထားသောပစ္စည်း (၅) မျိုး အနက် ချောင်းဆုံးမြှို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၃၉၉ (၁) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေးအမည်ပေါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ် (၁) လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သို့လောင်ရုံ တို့အား လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးမြှင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ မြန်မာ့လယ်ယာတွက်ကုန် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန် ဆုံးရှုံးမှတန်ဖိုးမှာ (၃၇၈) သိန်းကျပ်ဖြစ်ပြီး ငါးငွေများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပို့နေသောငွေများကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ်သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်သောကြောင့် အစိုးရတွင် နစ်နာဆုံးရှုံးမှု မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဒေါ်ကြီးရှိန်အမည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလိက အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သောမြေဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ ဝရမ်းကပ်ထားသော ပစ္စည်း (၂) မျိုးအနက် အပါအဝင်ဖြစ်သောမြေကွက်ကို ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ကွင်းအမှတ် ၂၉၉ (ခ) (မြန်မာရိယာကေ ၃၀ ၅၉ မြေကွက်) အား ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ၀၄၈းကပ်သည့် ကြားဖြတ်အမိန့်ထဲတ်ဆင့်သော ၁၅-၃-၂၀၀၂ နေ့နောက်ပိုင်းကာလ ဖြစ်သည့် ၁၂-၆-၂၀၀၂ နေ့မှစ၍ အစိုးရပိုင်မြေ (Government Estate) ဖြစ်လာခဲ့သည်ဆိုသော သုံးသပ်ချက်မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ တစ်ဖက်တွင် အထက်ပါမြေကွက်အား နိုင်ငံတော် အစိုးရက သီးခြားကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်အလိုကြ မြေသိမ်းအက်ဥပဒေ (The Land Asquisition Act) အရ သိမ်းယူခဲ့သည်ဟုလည်း မပေါ် ပေါက်ပါကြောင်း၊ ထိုအတူ ကျူးကော်နေထိုင်သူများဖြစ်ပါက တည်ဆ ဥပဒေများနှင့်အညီ နည်းလမ်းတက္ကခွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကုစား နိုင်ခွင့်မှာ ရပ်စဲသွားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အမှုမှာ ချောင်းဆုံးမြို့နယ် တရားရုံးမှ တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့် အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ယားခြင်းဖြစ်ရာ ရင်းသူများသည် အစိုးရသီးသန့်ပိုင်မြေတွင် သက်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများနှင့် ဆန့်ကျင ၍ အခွင့်အမိန့်မရရှိဘဲ ဝင်ရောက်ကာ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေထိုင်ခြင်း၊ ယင်းသို့လုပ်ကိုင်နေထိုင်သည်ကို ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့်ဆင့်စာချုပ် သော်လည်း မလိုက်နာပျက်ကွက်မှုသာ အထက်ပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အောက် မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာပြေားအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေရှိပစ္စည်းကိုရောင်းချုပြီး ရွှေ့ပြောင်း စရိတ်၊ ထိန်းသိမ်းစရိတ်တို့ကို ထုတ်နှုတ်ပြီးနောက် ပိုလုံငွေကို ပြန်ပေးရန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၂) နှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်နေပါကြောင်း၊ ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အယားဝင်ပြစ်မှု

တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်သူတစ်ဦးဦး၏ငွေ သို့မဟုတ် အခြားပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်းကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာများက ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်းကို တရားရုံးချုပ်၏ ၂၂-၁-၉၃ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၃၇၆ ဦး ၂ (ပြစ်မှု) ၉၃ စာနှင့်အညီ ကော်လိတ်တော် အရာရှိသည် ဝရမ်းကပ်ပြီးဆောင်ရွက်ရန်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ပါက တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလချောင်းဆုံးမြို့မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ ၏ သက်သေခံချက်များအပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် မူလရုံးတရားလို ဦးမောင်မောင်သည် မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီး ဌာနမှ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာတွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာန၊ ချောင်းဆုံးမြို့မြို့နယ်သည် အချင်းဖြစ်ဆန်စက်တွင် နိုင်ငံတော်ပိုင် စပါး၊ ဆန်စက်နှင့် ဆန်ထွက်ပစ္စည်းငွေကျပ် ၃၇၈၄၆၆၄၃/၃၃၃ လျှေ့နည်းဆုံးရှုံးနေသောကြောင့် အဆိုပါ ဆန်စက်၏တာဝန်ရှိသူ ဦးညာဏောင်ပါ-၄ ဦးတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှုံးရောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၅/၂၀၀၂ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ တရားခံများအပေါ် အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှုံးစီရင်သည့် အမိန့်ချုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

အဆိုပါ တရားခံများအား တရားစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း နိုင်ငံတော်က ဆုံးရုံးမှုတန်ဖိုးကို ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် မြန်မာ့လယ်ယာတွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး လက်ထောက်မန်နေဂျာက ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနသို့ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၂ ကို လျှောက်ထားခဲ့ရာ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်ဥပဒေ

	၂၀၀၀
	ဦးထွန်းလင်းသန်း
	နှင့်
	ပြည်ထောင်စု
	မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) အရ ဝရမီးကပ်သည့် ကြားဖြတ်
အမိန့်ကို ၁၇-၃-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဝရမီးကပ်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် ချောင်းဆုံးမြို့နယ်၊
အရွှေပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၂၉၉ (၆) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေး
အမည်ပါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရွှေဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ်
တစ်လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သို့လောင်ရုံတို့အား လေလံတင်
ရောင်းချေရာ ဦးမြှင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၁) သိန်းကျပ်ဖြင့်
လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်း
ဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်ဆုံးရှိမှတန်ဖိုး (၃၇၈) သိန်းကျပ်ကျော်
ကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီး ပိုင့်များကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ်
သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ခရှင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက လေလံတင်ရောင်းချု
ပြီးနောက် ဆန်စက်မြေတွင် မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ အယူခံ
တရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း၊ ဒေါ်ခင်မြှေဝင်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့က
ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ပြီးနေထိုင်ကာ အခွန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသောမြေ
များပါဝင်သည်ဟုဆိုကာ ငါးတို့ (၃) ဦးအား ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈
ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၂၁ (၁) အရ နှီးတစ်စာ (သက်သေခံ-၂) ပေးပို့ခဲ့သည်။

ထိုနောက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်နှင့်ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်မြှေဝင်းအား
တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့ (၂)
ဦးက ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတို့က
လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံ အဆိုပါ
ဆန်စက်အားဝယ်ယူသူ အပို့ကြီး ဒေါ်ခင်မာအေး၏အမွှေဆက်ခံ
သော ဦးဉာဏ်အောင်ပါ-၄ ဦး (၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်
သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရား

စွဲခံရသူများ) တို့ မလုပ်ကိုင်မိကပင် ဦးထွန်းလင်းသန်းသည် ဒေါက်ခြီးရှိန် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ၁၂၇-၉၆ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံမတင်သည့် အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ် (သက်သေခံ-၅) အရ ၀၀.၂၀ ဧကကိုဝယ်ယူပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ ချောင်းဆုံးမြို့မြို့နယ်၊ မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၊ မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ (သက်သေခံ-၈) အရ ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ပေါက်လျက်ရှိနေသည်။ အဆိုပါမြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ နှင့်အတူ နယ်နိမိတ်အတိုင်းအတာပုံစံ (သက်သေခံ ၈-၉) လည်း ပူးတွဲပါရှိသည်။

မြေခွန်ပြေစာ (သက်သေခံ ၁ မှ ၃) တို့တွင်လည်း ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ဖြစ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ပေးဆောင်လျက်ရှိသည်။ အထက်ပါ အထောက်အထားများအရ ဦးထွန်းလင်းသန်းသည် အချင်းဖြစ် (၀.၂၀) ဧကရှိမြေတွင် နေအိမ်အခိုင်အမာဆောက်လုပ်နေထိုင်လျက်ရှိသည်မှာ အချင်းဖြစ်ဆန်စက်မြေအား ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇ်တွေ့ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေးယူမဆောင်ရွက်မိကပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းအားဖယ်ရှားရန် အရေးယူဆောင်ရွက်သောမြေသည် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့် အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော (Government Estate) အစိုးရမြေဟုတ် မဟုတ်အပြင်းပွားနေသဖြင့် ယင်းအချက်ကို စိစစ်ရန်လိုပည်ဖြစ်သည်။ ထိုအတူ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက နှီတစ်စာမထုတ်ဆင့်ခဲ့ဘဲ အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ မူလချောင်းဆုံးမြို့မြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ခရိုင်တရားရုံး၊ တိုင်းတရားရုံးနှင့်တရားရုံးချုပ်တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ

၂၀၀	ဦးထွန်းလင်းသန်း နှင့်
	ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀
ပြည်ထောင်စုနှင့်
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မရှိတိုကို ဤအထူးအယူခံမှုတွင် အမိကထားစိစစ်သံးသပ်ရန်
ဖြစ်သည်။

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ
အက်ဥပဒေ (The Lower Myanmar Town and Village
Lands Act, 1898) က ရည်ညွှန်းသော အစိုးရမြေ (State Land)
အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေ (Land at the disposal of
Government) ဆိုသည်တွင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့်
(၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ (State Land) သည် အစိုးရက
အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ပြထားခြင်းမရှိသည့် မြေအားလုံးပါဝင်ကြောင်းနှင့်
အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသည့် မြေ (Land at the disposal of
Government) ဆိုသည်တွင် မည်သူမျှမြေပိုင်မှုအခွင့်အရေး
ရထိက်ခွင့်မရှိသည့်မြေ နှင့် အစိုးရ သို့မဟုတ် အစိုးရကိုယ်စားမြေပိုင်
မြေငှားအဖြစ် အငှားချထားခြင်းခံရသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း
မရှိသည့်မြေတိဖြစ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၂၁ (၁) သည် အစိုးရမြေ (State Land) တွင် တရားမဝင်
လက်ဝယ်ထားမှုနှင့် အသုံးပြုမှု (Unauthorized Possession
and Use) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြေမှ ဥပဒေအရ နှင့်ထုတ်ရန်အတွက်
ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့နှင့်ထုတ်
ရာတွင် အခွန်တော်အရာရှိက တရားမဝင်လက်ဝယ်ထားသူ
အသုံးပြုသူကို သတ်မှတ်အချိန်ကာလအတွင်း ယင်းမြေမှဖယ်ရှားရန်
အမိန့်ထုတ်ပြန်ပေးနိုင်သည် (may issue an order)။ ပုဒ်မ ၂၁
(၂) တွင် သတ်မှတ်ချိန်ကာလအတွင်း ဖယ်ရှားခြင်းမရှိပါက
ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ရက် (၃၀) ထက်မပိုသည့် တရားမအကျဉ်းထောင်
ချမှတ်ခြင်းကို လိုအပ်သည့်အတိုင်း ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ
၂၁ (၃) အရ အမိန့်တွင် သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသည့် ကာလလွန်သည့်

နောက် အစိုးရပစ္စည်းမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာ မြတ်တွင် ကျန်ရှိလျှင် ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ သိမ်းထားခြင်းပြုရမည်။ ရွှေ့ပြောင်းဖယ်ရှားသည့် ကုန်ကျစရိတ်ကာမိဇာန် ယင်းပစ္စည်းကို ရောင်းချ ရမည်။ ရောင်းချ၍ပိုင့်ငွေကို ပစ္စည်းပိုင်ရှင်သို့ပြန်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှုံးသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချိန်ရန်အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေး ယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေပုံစံမ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးကမီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ် စိစစ် ၍၏ ဟုတ်မှန်ပါက ပုံစံမ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၉၆ ခုနှစ် အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ် အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀။/- ပေးဆောင်ရန် ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် ချောင်းဆုံးမြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်အမိန့်တို့အပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် ၁၈၇၆ ခုနှစ် အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) တွင် Government Estate နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနေက်

	၂၀၀
	ဦးထွန်းလင်းသန်း
	နှင့်
	ပြည်ထောင်စု
	မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၀
ပြည်နိုင်ငြားလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငြားတော်

အမိမိပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

50 A (1)   ×   ×   ×   ×   ×   ×

- (2) "Government Estate" means an area declared by the Government by notification to be a Government Estate

အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု အစိုးရက အမိန့်ကြော်ပြာစာထုတ်ပြန်၍ သတ်မှတ်ကြညာသည့် မြေခရီယာကိုသာ အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု ခေါ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့ နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိမ်မြေနေရာသည် အစိုးရက အမိန့်ကြော်ပြာစာထုတ်ဆင့်၍ အစိုးရအိမ်ရာမြေဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသဖြင့် Government Estate မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အဆိုပါ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြှန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-က ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှုရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

50 O. (1) Any person remaining in occupation of or entering upon any Land in a Government Estate in contravention of these rules may be served with a notice of ejectment.

- (2) If such person falls to comply with the requisition made in such notice he may, in addition to any other penalty to which he may be liable,

be punished, on conviction by a magistrate, with either rigorous or simple imprisonment for a term not exceeding one month, or with fine not exceeding Ks 200, or with both.

ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရပိုင် အိမ်ရာမြေ (Government Estate) တွင် ယင်းနည်းဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ ကျူးကော်သူအပေါ်ဖယ်ရှားရန် နှီတစ်စာကို ချမှတ်ရ မည်။ နှီတစ်စာကိုလိုက်နာခြင်းမရှိပါက နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ တစ်လထက်မပိုသည့်ထောင်ဒဏ် သို့မဟုတ် ငွေကျပ် ၂၀၀/- ထက်မပိုသည့်ငွေဒဏ် သို့မဟုတ် ယင်းပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ချမှတ်နိုင် သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်ရန်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ထုတ်ပြန်သည့် ဖယ်ရှားရန်နှီတစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွှန်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားရမည်ဖြစ်သည်။

၆၅၂ အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့် ကြော်ပြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ် အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နှီတစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နှီတစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀ဝါ/- ပေးဆောင် ရန်၊ ပုဂ္ဂိုလ်က ထောင်ဒဏ် (၂) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အထက်ပါအကြောင်းကြောင့် အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်
ကျေးရွာဥပဒေပြီးမ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နှုတ်ထဲတ်
ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ
၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-၉။ (၂)
အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်
ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည် မှန်ကန်ခြင်း
မရှိကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထိုကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး အယူခံတရားလို
ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ချောင်းဆုံးမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊
အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-၉။ (၂) အရ
ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/-
ပေးဆောင်ရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၃) ရက်ကျခံစေ
ရန် ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယင်းပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်
တို့အတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့လည်းကောင်း
ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအား အမှုမှုအပြီး
အပြတ်လွတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၀
မြန်မာ
၂၈ ဧပြီ

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်း၏ရွှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ခင်မောင်ဦး⁺

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညာသောပြစ်ဒဏ်မျိုးပေးခြင်း
ဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြု
ရာရောက်စေနိုင်ကြောင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကော်လက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိ
ရေးဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာ
ခကာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာတွင်
ယခုကဲ့သို့ ညွှန်အချိန် ဘတ်ခွဲများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်
အလှန်ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမှုဖြစ်သည်။
တစ်ဖက်မှုရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဆိုစေကာမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံး
တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဤကဲ့သို့သော
ညွှန်အချိန်တွင် ဘတ်ခွဲများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမူ မျက်လုံး

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၁ (ခ)။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၆၀ တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂ ရက်စွဲပါ စစ်ကိုင်း
တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုလျောက်ထားခြင်း။

၂၀၀၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

တစ်ဖက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုးအား တရားရုံးများက လျှော့ပေါ့
သောပြစ်ဒဏ်ချုပ်တွင် ဘဏ်ချုပ်ပစ်ခတ်ရန်
မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည်မဟုတ်ချေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးအောင်ဝင်း

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးများ (မလာ)
ငှင့်ဤရေးသားလျှောက်လဲချက်
အား ရွှေနေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယ
ညွှန်ကြားရေးများ ဦးစန်းရွှေက
တင်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအတွက်

- ဦးနော်း

တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ

ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှုပ်
၁၀/၂၀၀၉ တွင် တရားခံ ခင်မောင်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃၂၂ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၆) လကျခံစေရန် အမိန့်
ချုပ်တဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အား တရားလို ဦးသန်းဝင်းက ကျေနပ်မှု
မရှိ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချုပ်ပေးရေးအတွက် စစ်ကိုင်းတရားရုံးသို့
ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှုပ် ၂၆၀/၂၀၀၉ ဖြင့် တင်သွင်းခဲ့သော်
လည်း ပလပ်ခြင်းခံရသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့
ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာနေ
ဦးသန်းဝင်းက မိမိသည် (၁၀-၁၀-၂၀၀၈) နေ့ ၅ (၅) နာရီခန့်တွင်
လယ်ကွွင်းရေယူရန်လာစဉ် ခင်မောင်ဦးနှင့် အမည်မသိ (၂) ဦးတိုက

၂၀၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်း

ရေမြောင်းကိုပိတ်၍ ရေသွင်းနေသည်ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ရေမြောင်းကိုမပိတ်ရန်ပြောရာ ခင်မောင်းက ဘတ်ခွဲနှင့်ပစ်ခတ်သဖြင့် မိမိ၏ယာဘက်ပုံးနှင့် ယာဘက်မျက်လုံးအောက်ကိုထိမှန်ကြောင်း၊ ဖော်ပြလျက် ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်ရေးဖွင့်သောအမှုဖြစ်သည်။

ရွှေနေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံးဖြစ်သော ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် စစ်ကိုင်တိုင်းတရားရုံးပြို့က ခင်မောင်းမှ ဘတ်ခွဲဖြင့်ပစ်ခတ်သောကြောင့် ဦးသန်းဝင်း၏ယာဘက်မျက်လုံးထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသော်လည်း တရားခံအား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၆) လချမှတ်ထားခြင်းမှာ ကျူးလွှန်သောပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်မျှတမှုမရှိကြောင်း၊ စတိသဘော ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ ခင်မောင်းအပေါ် ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်မျှတသော ထိရောက်ဟန်တားသည့်ပြစ်ဒဏ် တိုးမြှင့်ချမှတ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရွှေနေက တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရမ်း၍ ပစ်ခတ်ကြသည့် အခြေအနေတွင် လျှောက်ထားခံရသူကပစ်၍ ဦးသန်းဝင်း၏ယာမျက်လုံးအောက် ထိမှန်ပျက်စီးရသည်ဟု တိကျခိုင်မှာသည့် သက်သေခံထင်ရှားမရှိကြောင်း၊ ဒဏ်ရာရစေရန်အကြဖြင့် မိမိအလိုအလျောက် တမ်းပြုကြောင်း သက်သေခံဥပဒေပုံမှ ၁၀၁ အရ တင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ ထောင်ဒဏ် (၆) လချမှတ်ထားသည့်မှာ ဥပဒေအရ သက်ညာလွန်းသည့်ပြစ်ဒဏ်မဟုတ်ကြောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုကြားနာသော တရားရုံးအနေဖြင့် မူလရုံးကချမှတ်ထားသောပြစ်ဒဏ်မှာ တရားမျှတမှုကင်းမဲ့လောက်အောင် အလွန်အမင်းလျှောက်နည်းလွန်းသည်ဟု သိသာထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍ ပြင်ဆင်တိုးမြှင့်ပေးလေ့မရှိပါကြောင်း ၅၂ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

၂၀၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

မူလရုံးအမှုတွဲကိုကြည့်ရှုလေ့လာရာတွင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သချိတ္တာကျေးရွာအုပ်စု၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာနေ ဦးသန်းဝင်းနှင့် ဟံလင်းကျေးရွာနေ ခင်မောင်ဦးတို့သည် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျော်လဆန်း (၁၁) ရက် ည (၅) နာရီခန့်တွင် လယ်ကွက်ရေယူရာ မှ စကားများပြီး အပြန်အလှန် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဘတ်ခွဲများဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသဖြင့် ကိုသန်းဝင်း၏ညာဘက်မျက်စိတိမှန်၍ မျက်လုံးကိုထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပြီး အမှုတွဲရှိခေါ်စာ (သက်သေခံ-ဂ) နှင့် ဒေါက်တာရွှေပြည် (လိုပြ-၁၂) ထွက်ဆိုချက်အရ တုံးသောလက်နက်၊ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာဖြစ်ကြောင်း အပြင်းမပွားပေါ်ပေါက်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူက ကျေးရွာဆည်ကော်မတီအနေဖြင့် တောင်သူများ စိုက်ပျိုးရေရရှိရေးကို မျှမျှတတေရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းအပေါ် လျှောက်ထားသူက စတင်ဘတ်ခွဲနှင့်ပစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ငါးမှ လျှောက်ထားသူအား ဘတ်ခွဲနှင့်ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထုချေထားသည်။ အမှုတွဲတွင် ဘတ်ခွဲအား လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေပုံစံ (သက်သေခံ-ယ) ဖြင့် အပ်နှုန်းထားကြောင်း တွေ့ရသည့်အပြင် တရားလို့ ကိုသန်းဝင်းနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) တို့သည် ဝက်လက်မြို့နယ်တရားရုံးတွင် အပြန်အလှန် အမှုများစွဲဆိုထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှုံးနေက မည်သူ၏လက်ချက်ကြော့နှင့် ရရှိမှုန်းမသိသောဒဏ်ရာအပေါ် လျှောက်ထားခံရသူအား ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ များစွာနစ်နာကြောင်း တင်ပြထားသည်။

အမှုတွင် တရားလို့သည် သီတင်းကျော်လဆန်း (၁၁) ရက် ည (၅) နာရီခဲ့ခန့်တွင် လယ်ကိုရေယူရန် မြောင်းအားလိုက်လုံစစ်ရာ လယ်သို့ဝင်သောမြောင်းအားပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်ဦး

ရှင်း၏မူးနံဘေးတွင် ကိုခင်မောင်ဦးနှင့် မျိုးမင်းဦးအား တွေ့ကြောင်း၊
မြောင်းကိုဘာလိုပိတ်တာလဲဟူမေးရာ ခင်မောင်ဦးက ပိတ်တော့
ဘာဖြစ်လဲဟူပြောခဲ့ကြောင်း၊ ရှင်းမှဖွင့်တော့ဘာဖြစ်လဲဟူပြောပြီး
မြောင်းအားဆင်းဖွင့်ရာ မျိုးမင်းဦးမှ ဘတ်ခွန့်ပစ်၍ ညာဘက်ရင်အုံ
တွင်မှန်ကြောင်း၊ ရှင်းမှဘတ်ခွဲဖြင့်တစ်ချက်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခင်မောင်ဦး
တို့သားအဖမှ တစ်ယောက်တစ်လက်စီပစ်၍ နောက်ကျေအားထိ
မှန်ကြောင်း လယ်ကြားရှိ ရှင်း၏တဲ့သို့ပြန်ပြောပြီးရာ တဲ့ဘက်ရှိ
ရေမြောင်းမှကြိုပြီး ရှင်းတို့သားအဖမှ လေးခွန့်ပစ်၍ ညာဘက်
မျက်လုံးကိုထိမှန်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

ဦးသိန်း (လိုပြ-ဂ) က အခင်းဖြစ်ညက ကိုသန်းဝင်းလယ်
ဘက်မှ အားဟု ကိုသန်းဝင်း၏ယံပါအောင်အောင်သံကြား၍
သွားကြည့်ရာ ကိုသန်းဝင်း၏နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ပါတ်မီး (၂)
လက် အရောင်တွေ့ရှုပြီး တော်တော်ဝေးဝေးတွင် ပါတ်မီး (၁) လက်
အရောင်တွေ့ရာကြောင်း၊ ဘကြီးသိန်းလာပြီဟု အောင်သံကြားမှ
မီးရောင်များပြန်လှည့်သွားကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

မောင်ဦးပေါက် (လိုပြ-၉) က ကိုသန်းဝင်းမျက်လုံးမှ သွေး
များထွက်နေသဖြင့် ဒေါ်မြှင့်တင်မှုမေးရာ ခင်မောင်ဦးတို့သားအဖမှ
ဘတ်ခွန့်ပစ်၍ ဒက်ရာရကြောင်းပြောပြသဖြင့် ကိုသန်းဝင်း၏
နောက်ကိုပါတ်မီးဖြင့်ထိုးကြည့်ရာ ဝါး (၂) ရိုက်ခန့်အကွာတွင်
ဦးခင်မောင်ဦးတို့သားအဖကို လရောင်ဖြင့်မြင်တွေ့ရာကြောင်း ထွက်ဆို
ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မူလမြို့နယ်တရားရုံးမှ မောင်ဦး (၁) မျိုးမင်းဦးအား ပြစ်မှု
ထင်ရှားမှုမရှိသဖြင့် အမှုမှုအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ဦးသန်းဝင်း
တွင်ရရှိသော မျက်လုံးထုတ်ပစ်ခံရသည့် ပြင်းထန်ဒက်ရာသည်
ခင်မောင်ဦး၏လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ယဉ်မှုးဘွယ်ရာမရှိခဲ့။

၂၀၀၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
သင်မောင်ဦး

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ တွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို (၃) နှစ်ထိ ထောင်ဒက်တစ်မျိုးမျိုးချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒက်လည်း ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြောန်းထားသည်။

ကျေးလက်နေတောင်သူများသည် လယ်ရေရရှိရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကြာခကာ ခိုက်ရန်ပြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ခိုက်ရန်ပြစ်ပွားရာတွင် ယခုကဲ့သို့ ညွှန်အချိန်ဖြင့် ဘတ်ခွဲများဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြခြင်းမှာ မလိုလားအပ်သော အပြုအမှုပြစ်သည်။ တစ်ဖက်မှ ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်သည်ဟုဆိုစေကောမူ တစ်ဖက်တွင် မျက်လုံးတစ်ဖက် ထုတ်ပစ်ရသည်အထိ ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ တရားခံ အား အလုပ်နှင့်ထောင်ဒက် (၆) လကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သော မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော စစ်ကိုင်း တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညာတ်မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုရန် ခဲယဉ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သော ညအချိန်တွင် ဘတ်ခွဲများနှင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ကြရာမူ မျက်လုံးတစ်ဘက်ထုတ်ပစ်ခံရသည့်အမှုမျိုး အား တရားရုံးများက လျှော့ပြုသောပြစ်ဒက်ချမှတ်မည်ဆိုပါက နောင်တွင် ဘတ်ခွဲဖြင့်ပစ်ခတ်ရန် မည်သူမျှဝန်လေးတော့မည့် မဟုတ်ချေ။

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား သက်ညာသောပြစ်ဒက်မျိုးကိုပေးခြင်း ဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား အားပေးအားမြှောက်ပြရာရောက်စေနိုင် ကြောင်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ပါ (၁) မောင်မြှင့်ပါ (၂)^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွံ့ထားသည်။

ထိုကြာင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မူလ
မြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်ကိုအတည်ပြုခဲ့သည့်
စစ်ကိုင်းတိုင်းတရားရုံးတို့၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ယင်း
ပြစ်ဒဏ်အစား တရားခံ ခင်မောင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒ္ဒုမှ
၃၂၅ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ် (နှစ်) နှစ်ကျခံစေရန်
ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ကျခံပြီးထောင်ဒဏ်ကို ထုတ်နှုတ်ခံစားခွင့်ပြုသည်။

၂၀၁၀
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ခင်မောင်းဦး

၂၀၁၀
စက်တင်ဘာလ
၂၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု *

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးချွန်လွင်၏ရွှေ့တွင်

မောင်ဖြီးမင်းဇော် (ခ) လူအေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ +

တရားရုံးရွှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိလာသည့် တရားခံ
သည် ဂင်းတရားခံအဖြစ် မရောက်မီအချိန်တွင်
တရားရုံးကချုပ်သုတေသန အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်း
ဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိဘဲ
တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထား
နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြီးမင်းဇော် (ခ)
လူအေးသည် တရားရုံးရွှေ့သို့ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း
ဂင်းတရားခံအဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချုပ်သုတေသနအမိန့်
တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း

* ၂၀၁၀ ပြည်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှုတ် ၁၆၃ (ခ)။

+ ၂၀၁၀ ပြည်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှုတ် ၅၂ တွင်
ချုပ်သုတေသန ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်ခွဲပါ
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု
လျှောက်ထားခြင်း။

လျှောက်ထားနိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မိအချိန်က ချမှတ်သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် မရှိချေ။

၂၀၁၀
မောင်ဖြူးမင်းလော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၅၂၂

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးခင်လော်

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူ (က) အတွက် - ဒေါ်ဝါဝါ

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှုး

ရွှေ့နေချုပ်ရုံး

လျှောက်ထားခံရသူ (ဂ) အတွက် - ဦးချိစ်ကိုကို

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၉/၂၀၀၉ တွင် မူးယစ်ဆေးဝါနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါ များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ နှင့် ၁၉ (က) အရ တရားခံ မောင်ယူကြိုင် အပေါ် တရားခဲ့ဆိုရာ တရားလိုပြုသက်သေ ၁၀ ဦး စစ်ဆေးပြီးသည့် အချိန်တွင် တရားခံအကျိုးဆောင်က ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံးက ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးအား တရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းပြီး အမှုကို အစမှုပြန်လည် စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးက မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂/၂၀၁၀ ကိုတင်သွင်းရာ

၂၀၁၀
မေတ်ဖြီးမင်းကော်
(ခ) လူအေးကျင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ပလပ်ခံရသည်။ ဖိုးမင်းကော် (ခ) လူအေးက ဤပြင်ဆင်မှု
ကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၁၁-၃-၂၀၀၉ နေ့ ၁၈:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန်
အရှေ့ပိုင်းခရီး၊ မူးယစ်အထူးအဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်မင်းဦး၊ ဒုရဲအုပ်
နေလင်းထွန်း၊ တပ်ကြပ်ကြီးတင်မောင်လတ်၊ တပ်ကြပ်စန်းသိန်းဦးနှင့်
ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့သည် နယ်မြေခံ ရယက ရာအိမ်များ ဦးအောင်ထွန်း
ဦးမြင့်ထွန်းတို့နှင့်အတူ သတ်းအရ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ပန်းလှိုင်
ရပ်ကွက်၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမပေါ်ရှိ Hotel Glory၊
အခန်းအမှတ် ၂၀၁ တွင် တည်းခိုနေထိုင်သော ယုကြိုင်၏အခန်းအား
မူးယစ်ဆေးဝါးရှာဖွေခွင့်အမိန့်အမှတ် ၄၁/၀၉ ဖြင့် ဝင်ရောက်ရှာဖွေ
ရာ အခန်းအတွင်း တို့ခိုက်တော်းစားပွဲခုပေါ်ရှိ Black Label အရက်
စက္ကဗူဗူးခံအတွင်းမှ ပလပ်စတစ်အိတ်အကြည့်/တိတ်အဝါများဖြင့်
ပတ်လျက် အပြာရောင်ကပ်ခွာအိတ်ကယ်ဖြင့်ထည့်ထားသော WY
စာတမ်းပါ ချောကလက်ရောင် စိတ်ကြရှုံးသွပ်ဆေးပြား ၁၉၈ ပြားနှင့်
အစိမ်းရောင် ၂ပြားစိပါ ၁၀ ထုပ်၊ စုစုပေါင်း ၂၀၀၀ ပြား၊ အလေးချိန်
၂၀၀ ကရမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလပ်စတစ်အိတ်အကြည့်/တိတ်အဝါ
များဖြင့်ပတ်ပြီး အပြာရောင်ကပ်ခွာအိတ်ဖြင့် WY စာတမ်းပါ
ချောကလက်ရောင် စိတ်ကြရှုံးသွပ်ဆေးပြား ၁၉၈ ပြားနှင့် အစိမ်း
ရောင် ၂ပြားစိပါ ၈ ထုပ်၊ စုစုပေါင်း ၁၆၀၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၁၆၀
ကရမ်အားလည်းကောင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိသဖြင့် ချိတ်ပိတ်သိမ်းဆည်းပြီး
နောက် အဆိုပါဆေးပြားများသည် အခန်းအမှတ် ၃၀၉ တွင် တည်းခို
နေသူ ဖြီးမင်းကော် (ခ) လူအေး၏ မြှေတီမြို့ DKBA ဝင်းနေအိမ်မှ
လွန်ခဲ့သော ၁ ပတ်ခန့်က ယုကြိုင်ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ယူဆောင်
ခဲ့သော ဆေးပြားများဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြီးမင်းကော် (ခ) လူအေးလာထား
သော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်သဖြင့် ယုကြိုင်

နှင့် ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် ဒုက္ခနုပ်မင်းဦးက ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်းတွင် တိုင်ကြားသောအမှု ဖြစ်သည်။

သို့သော် အနောက်ပိုင်းခရီးကြေားရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ရာတွင် ယုကြိုင်တစ်ဦးတည်းသာ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခြင်းကြောင့် ယုကြိုင်၏ရွှေ့နေက ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ခရီးကြေားရုံးက ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုပြုသက်သေထွက်ချက်များအရလည်းကောင်း၊ သက်သေခံ (ခ) (ခ-၁) (ယ) တိုင်ချက်များအရလည်းကောင်း စွပ်စွဲချက်များရှိ နေသည်ဟု ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေးကို တရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်း၍ စစ်ဆေးသွားမှုသာ မျှတမှန်ကန်ပြီး သဘာဝကျမည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ပြီး ပူးတွဲတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးကလည်း အလားတူသုံးသပ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုကိုပဲပော်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဖြီးမင်းလော် (ခ) လူအေး၏ရွှေ့နေက တရားလိုနှင့် လိုပြုသက်သေများထွက်ချက်အရ စိတ်ကြဆေးပြားများ ကို တရားခံယုကြိုင်၏အခန်းတွင်းရှိ အရက်စက္ကားအတွင်းမှ သိမ်းဆည်းခဲ့ပြီး ရွာဖွေပုံစံတွင် ယုကြိုင်မှုလက်မှတ်ရေးထိုး၍ အပ်ပေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရွာဖွေပုံစံတွင် ဖြီးမင်းလော်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရေးသားလော်ပြချက်မပါရှိကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းများသိမ်းဆည်းပြီးနောက် တရားခံယုကြိုင်၏အစစ်ခံချက်အရ ဖြီးမင်းလော်အား ကွင်းဆက်တရားခံအဖြစ် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားခဲ့သော်လည်း ခရီးကြေားရုံး၏အကြံပြချက်အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယုကြိုင်၏

၂၀၀
မောင်ဖြီးမင်းလော်

(ခ) လူအေး
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၅၂၂

၂၀၀
မေ၏ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အခန်းတွင်းမှ သိမ်းဆည်းရမိသောဆေးပြားများသည် WY စိတ်ကြွေ
ဆေးပြားများဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားသူ၏ကားအတွင်းမှ တွေ့ရှိသော
ဆေးပြားများသည် အက်စတာစီဆေးပြားများဖြစ်၍ အမျိုးအစား
တူညီမှုမရှိကြောင်း၊ ဖြိုးမင်းဇော်၏ကားအတွင်းမှ အက်စတာစီ
ဆေးပြား ငါ ပြားတွေ့ရှိခြင်းအတွက် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်တရားရုံး
တွင် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၆ (ဂ) အရ သီးခြားတရားစွဲဆိုထားကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး
တရားရုံးနှင့် ခရီးကြည့်အမိန့်အား ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရွှေနေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှုးက တရားခံယုံကြိုင်
တည်းခိုနေထိုင်ရာ Hotel Glory အခန်းအမှတ် ၂၀၁ သို့
ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာတွင် စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးပြားများတွေ့ရှိပြီး
ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်း၊ ယုံကြိုင်က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ)
လူအေး၏ပစ္စည်းများဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုသော်လည်း ရှာဖွေပုံစံ၌
ယင်းကဲ့သို့ထည့်သွင်းရေးသားထားမှုမရှိကြောင်း၊ တရားခံယုံကြိုင်၏
အခန်းအတွင်းမှတွေ့ရှိသောကြောင့် ငါး၏အစီအမံဖြင့်ထားရှိ
သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ တရားခံယုံကြိုင်၏နှုတ်ဖြင့် ပြောဆိုချက်
သာရှိပြီး အမှုတွေ့သွင့်နှင့်သောသက်သေခံ အထောက်အထား တစ်စုံ
တစ်ရာမတွေ့ရှိသောကြောင့် ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအပေါ်
နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းစစ်ဆေးရန် ခိုင်လုံသော
အထောက်အထား အားနည်းလျက်ရှိကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ
သင့်မြတ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ခုမှုတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ယုံကြိုင်၏ရွှေ့နေက
ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်း၏ ပထမသတ်းပေးတိုင်ချက်တွင် ဆေးပြား

များနှင့်အတူ တွေ့ရှိသူယူကြိုင်နှင့် ဆေးပြားများအား သို့လျှင်ထားရှိသယ်ဆောင်ခိုင်းသူ ဖြီးမင်းဇော် (ခ) လူအေးတို့ ၂ ညီးအား အရေးယူပေးရန် တိုင်ကြားအပ်ပါသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်းက တရားခံယူကြိုင်နှင့် ဖြီးမင်းဇော် (ခ) လူအေးတို့အား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုံမ ၁၅ နှင့် ၁၉ (က) တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း ရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သည့်အခါး သက်ဆိုင်ရာဥပဒေအကြံပြုချက်အရ တရားခံအဖြစ် တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားလိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ အမှုတွင် တရားခံအဖြစ် ပါဝင်သင့်သူဖြစ်သောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုံမ ၃၅၁ အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဖြီးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည် အမှု၍ တရားခံအဖြစ်ရင်မဆိုင်ရသေးမှ ချမှတ်ခဲ့သည်အမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ပါဝင်သည်အတွက် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခွင့် စွဲချက်အဆင့်တွင် တရားရှင်လွှာတ်ပေးရန် လျှောက်ထားတင်ပြခွင့်၊ စွဲချက်အပေါ်အဆင့်မြှင့်ရုံးတွင် ပြင်ဆင်မှုအဆင့်ဆင့်လျှောက်ထားခွင့် အခွင့်အရေးရှိရာ မိမိအမှုသည်အဖြစ်မပါဝင်မိုက နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းသည်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် အမှုတွင် တရားခံအဖြစ်မှုပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်နှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူနေသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုတွင် မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင်တရားရုံးက ဖြီးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုံမ ၃၅၁

၂၀၁၀
မောင်ဖြီးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၅၂၂

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းအောင်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အရ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ
မရှိ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ဖြိုးမင်းအောင် (ခ) လူအေး တင်သွင်း
သည့် ပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းနှင့် ခရီး
တရားရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

အမှုတွဲဂို့စိစစ်ကြည့်ရှာရာ ၁၁-၃-၂၀၀၉ နေ့၊ ၁၈:၀၀ နာရီ
အချိန်ခန်းက ရန်ကုန်အရှေ့၊ မူးယစ်အထူးအဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်နေလင်းတွေန်း
(လိုပြ-၁)၊ ဒုရဲအုပ်မင်းဦး (လိုပြ-၂) နှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည်
နယ်မြေခံရပ်ကွက်မှ တာဝန်ရှိယူများနှင့်အတူ ကြည့်မြင်တိုင် မြို့နယ်
ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်းမပေါ်ရှိ Hotel
Glory အခန်းအမှတ် ၂၀၁ တွင်နေထိုင်သည့် တရားခံ ယုကြိုင်၏
အခန်းအား ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ TV စင်ဘေးစားပွဲပေါ်မှ အရက်
စဉ်။ မူးခွံအတွင်း WY စာတမ်းပါ စိတ်ကြေးသွပ်ဆေးပြားများ
ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနောက ဖြိုးမင်းအောင် (ခ) လူအေး တည်းခို
နေထိုင်သည့် အခန်းအမှတ် ၃၀၉ ကို ဦးစွာရှာဖွဲ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
သို့သော် ဖြိုးမင်းအောင်၏အခန်းမှ မူးယစ်ဆေးဝါးမတွေ့ပဲ ဖြိုးမင်းအောင်
စီးလာသည့်ကားထဲမှ ဆေးပြား ၄ ပြားတွေ့ရှိကြောင်း၊ ယုကြိုင်က
တွေ့ရှိသောဆေးပြားများမှာ ဖြိုးမင်းအောင်၏ဆေးပြားများဖြစ်ပြီး
လွန်ခဲ့သောတစ်ပတ်ခန့်က ဖြိုးမင်းအောင်နေထိုင်ရာ မြေဝတီမြို့၊ ဒီကေ
ဘီအေဝင်းအတွင်းရှိနေခို့မှ ယုကြိုင်ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ယူ
ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြိုးမင်းအောင်က ယုကြိုင်အခန်း၌ထားခိုင်း၍ ထားခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း ဒုရဲအုပ်နေလင်းတွေန်း (လိုပြ-၁)၊ ဒုရဲအုပ်
မင်းဦး (လိုပြ-၂)၊ ဦးခင်မောင်ဝင်း (လိုပြ-၅) နှင့် ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်
ရယ်ကအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးအောင်တွေန်း (လိုပြ-၆)၊ ဦးမြှင့်တွေန်း
(လိုပြ-၇) တို့က ထွက်ဆိုထားကြသည်။

Hotel Glory ၏မန်နေဂျာ ဒေါ်စန္ဒာဝင်း (လိပ်-၈) နှင့်
ငွေကိုင်စာရေး မဟပမျိုး (လိပ်-၉) တို့ကလည်း အလားတူထွက်ဆို
သည်။

သို့သော ခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့က တရားရုံးသို့ တရားခံယုံကြိုင်
တစ်ဦးတည်းကိုသာ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ပြီး ဤအမှုမှ လျှောက်ထား
သူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအား ခရိုင်ဥပဒေရုံး၏အကြံပြုချက်အရ
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆၉ အရ အမှုမှလွှတ်ခဲ့ကြောင်း
အမှုစစ်ရဲအရာရှိဖြစ်သည့် ဒုက္ခုအုပ်ပြည့်လင်းအောင်၏ ထွက်ဆိုချက်
အရ တွေ့ရှိရသည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ စွဲဆိုသောအမှုနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ငြိစွန်းသည့်
သက်သေခံချက်များရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးက
ဖြိုးမင်းဇော်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၁ အရ
နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် အမှု၌ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာ
မှားယွင်းမှုမရှိခြေ။

ဆက်လက်၍ ခရိုင်တရားရုံးက ဖြိုးမင်းဇော်ကို နောက်တိုး
တရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းသည့်အမိန့်အား တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက
ပြင်ဆင်မှဖွံ့ဖြိုးလှစ်၍ လက်ခံဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရပေမည်။

အမှုတွဲနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် တရားလိုနှင့် တရားလိုပြုသက်သေ ၁၀ ဦးကို စစ်ဆေး
ပြီးနောက် ၁-၁၂-၂၀၀၉ ၉၇ တရားခံယုံကြိုင်က ဖြိုးမင်းဇော် (ခ)
လူအေးအား နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်
ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရုံးက ၁၄-၁၂-၂၀၀၉ တွင် အဆိုပါလျှောက်ထား
မှုကို ခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ခရိုင်တရား

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၂၂၂၂

၂၀၁၀
မေ၏ဖြိုးမင်းအောင်
(ခ) လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ရုံးက ဖြိုးမင်းအောင် (ခ) လူအေးအား ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့ရာ
ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းက ၁၃-၁၂-၂၀၀၉ ဧားရှေ့သို့
ဖမ်းဆီးတင်ပို့ခဲ့သည်။

အမှုတွဲနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအာရ ဖြိုးမင်းအောင် (ခ) လူအေးသည်
ခရိုင်တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ဖြိုးဖြစ်သည့်အချက်
မှာ အပြင်းမပွားချေ။ ဖြိုးမင်းအောင်သည် တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံ
အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ဖြိုးနောက် ငှါးတရားခံအဖြစ် မရောက်ရှိသေးမိုက
နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုခဲ့သည့် ခရိုင်တရားရုံး၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂/၂၀၁၀ ကို တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးသို့ တရားခံအဖြစ် လာရောက်ခြင်းမရှိသေးသောသူ
သည် အမှုတွင် တရားခံအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိသေး၍ အမှုတွဲချမှတ်ထား
သော အမိန့်အပေါ် အယူခံမှုသော်လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုသော်
လည်းကောင်း အဆင့်မြင့် ရုံး၌ လျှောက်ထားနိုင်ခွင့် မရှိပေ။
ဦးဝင်းစိန်ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂
**အမှု^(၁) နှင့် ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆ အမှု^(၂) တို့တွင်ကြည့်ပါ။**

တရားရုံးကဆင့်ခေါ်၍ တရားရုံးသို့ရောက်ရှိပြီးနောက်
တရားရုံးက တရားခံအဖြစ် ထုချေရှင်းလင်းစေရန် ညွှန်ကြားသည့်
အခါမှုသာ တရားရုံးချုပ်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးသပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က
အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်အတွက် လျှောက်လွှာတင်နိုင်သည့် အခွင့်
အရေးကိုရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဦးအောင်ကျော် နှင့် ပြည်ထောင်စု

-
- (၁) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁ ၁၃၈
(၂) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁ ၃၃

ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှူ^(၃)၊ ကိုအောင်မီးဝင်း
ပါ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၃ အမှူ^(၄) တို့တွင်
ကြည့်ပါ။

မူလမှုစစ်ဆေးသည့် ခရိုင်တရားရုံးက ရုံးရှေ့စစ်ဆေးပေါ်
ပေါက်ချက်များအရ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးအပေါ် အမှု၌
နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်း၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးစိရင်နှင်း
ရန် ချမှတ်ထားသောအမိန့်ကို တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက ပယ်ဖျက်
ခဲ့မည်ဆိုပါက ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဆေး
စိရင်လျက်ရှိသောအမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ချေဖျက်
သည်သဘောအနှစ်သာရအားဖြင့် သက်ရောက်သည်။ ခရိုင်တရားရုံး
၌ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်နေသည့်အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ တရားရုံးချုပ်ကသာ ပယ်ဖျက်ခြင်းပြနိုင်သည်။
အခြားသောလက်အောက်ခံတရားရုံးများက ချေဖျက်ခြင်းမပြနိုင်ပေါ်။
ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၆
အမှူ^(၅) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထိုကြောင့် လျှောက်ထားသူ ဖြိုးမင်းဇော် (ခ) လူအေးသည်
တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံအဖြစ် ရောက်ရှိပြီးနောက်ပိုင်း ငင်းတရားခံ
အဖြစ် အမှုရင်ဆိုင်လျက်ရှိစဉ်အတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာ
အပေါ် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလျှောက်ထား
နိုင်သော်လည်း တရားခံအဖြစ် မရောက်မီအခါန်က ချမှတ်သည့်
အမိန့်နှင့်စစ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၅၆၁ က အရ အမှုချေဖျက်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားနိုင်သည်။

၂၀၁၀
မောင်ဖြိုးမင်းဇော်

(ခ) လူအေး
နှင့်

ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

(၃) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစိရင်ထုံး၊ ၈၁ ၁၃၈

(၄) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစိရင်ထုံး၊ ၈၁ ၁

၂၀၀
မေ၏ဖြီးမင်းဇော်
(ခ)လူအေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ၂

တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့်မရှိချေ။

သို့ဖြစ်၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသည် ဖြီးမင်းဇော် (ခ)လူအေးမှာ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိသူဟုတ် မဟုတ်ဆိုသောအချက်နှင့် တင်သွင်းလာသည့်ပြင်ဆင်မှုကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ရန် မိမိ၌ အခွင့်အာဏာရှိ မရှိဆိုသောအချက်တို့ကို စိစစ် ရန်လိုအပ်သည်။

ဖော်ပြပါအချက်များအရ ယခုအမှုတွင် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးသည် ဖြီးမင်းဇော် (ခ)လူအေးက ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခွင့် ရှိ မရှိ စိစစ်ခြင်းမပြုဘဲ ငါးတင်သွင်းလာသည့် ပြင်ဆင်မှုလျှောက် လွှာကိုလက်ခံ၍ မိမိ၌ အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ ထိုကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တက်ရောက်လာသည့် ဤပြင်ဆင်မှုကို တစ်စုံတစ်ရာလက်ခံစိစစ်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။

အထက်တွင်သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် အကြောင်းများကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု *

၂၀၁၀
ဉာဏ်လ
၉ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့် သန်းနှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရွှေ့တွင်

ကိုသန်းဆွဲပါ ၄

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ +

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချမှတ်သော
အမိန့်သည် ထိုအမှုအတွက် အပြီးသတ်အမိန့်ဟုတ်
မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးပါရန် တရားရုံးချုပ်သို့
လျှောက်ထားခြင်းအား တရားရုံးချုပ်က ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း
သည် မူလရုံးအမှု၏ အမှုးအမှုန်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်
မဟုတ်သဖြင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေး
ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံလျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုရန်
အကြောင်းမရှိပေ။

* ၂၀၁၀ ပြည်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှတ် ၆။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၉ တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀ ဦးသန်းဆွေ့ပါ၏၄ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂၂	အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးချိစီညီ တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဦးသန်းအောင် ညွှန်ကြားရေးမှုး၊ ရွှေနေချုပ်ရုံး အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးသိန်းထွန်း တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
---	---

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၃၄/၂၀၀၈ အမှုတွင် တရားခံ ကိုသန်းဆွေ့၊ မခိုင်ခိုင်ဦး (၉) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြှင့်နှင့် ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ အရ အရေးယူစစ်ဆေးလျက်ရှိသည့်အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက်ပေးပါရန် တရားခံ (၄) ဦးလုံးက တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၂၉/၂၀၀၉ ကိုလျှောက်ထားရာ ပလပ်ခြင်းခံရသဖြင့် ၄၃းတို့ (၄) ဦးလုံးကပင် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ဆက်လက်လျှောက်ထားရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား အထူးအယူခံခုံးဖြင့် ကြားနာရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-
 “ တရားခံကိုသန်းဆွေ့၊ မခိုင်ခိုင်ဦး (၉) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိနှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြှင့်တို့က ၄၃းတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ တို့အရ တရားစွဲဆိုထားသည့်အမှုအား ချေဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပလပ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် အော်တွဲပါ သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညာတ်မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ။”

အမှုမှာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ဒေါနဘွားရပ်ကွက်၊ အကွက် (၁၇)၊ ဦးပိုင် ၃၂ (ခ) ရှိ အောင်သရဖူယက္ခန်းရုံ၊ အဆောက်အအိုအပါအဝင် ဥပစာအား တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်သူမှာ ဒေါ်မြေအုန်းဖြစ်ပြီး ဒေါ်မြေအုန်းသည် အဆိုပါမြေကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀) ခန့်က ဦးကျော်စိန်ထံမှုဝယ်ယူ၍ နံကပ် (၂) ထပ်တိုက်နှင့် ယက္ခန်းရုံကို တည်ဆောက်လုပ်ကိုင်နေထိုင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ညွှန်းရှိ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြှင့်၊ မောင်သန်းဆွဲ၊ မခိုင်မာတို့သည် ဒေါ်မြေအုန်းပိုင်ဆိုင်သော အောင်သရဖူလွှန်းရာကျော် ယက္ခန်းရုံနှင့် ဥပစာကို တရားဝင်အထောက်အထား အခိုင်အမာမရှိဘဲ ဝင်ရောက်၍ အိမ်အဆောက်အအိုနှင့် ယက္ခန်းရုံကိုဖျက်သီးခြေး၊ ဖျက်သီး၍ ရသောပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်း၊ ဒေါ်မြေအုန်းစိတ်ပြုပြင်စေရန် ဥပစာအတွင်း အဓမ္မဝင်းခတ်၍ အဆောက်အအိုဆောက်လုပ် ကျူးကျော် နေထိုင်ခြင်းများပြုလုပ်သဖြင့် ဒေါ်ခင်ညွှန်းရှိ၊ ဒေါ်ခင်အုန်းမြှင့်၊ မောင်သန်းဆွဲနှင့် မခိုင်မာတို့အား အရေးယူပေးပါရန် ဦးအောင်မျိုးသန်းက တိုင်ကြားသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မူလရုံးအမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်မျိုးသန်း၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် နှစ်ဖက်တင်ပြထားသော သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်အတွင်းသို့ အယူခံတရားလိုများ ဝင်ရောက်နေထိုင်သည့်နေ့ရက်မှာ (၂၃-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဦးအောင်မျိုးသန်းက ဤအမှုကိုတိုင်ကြားသည့်နေ့ရက်မှာ (၁၁-၃-၂၀၀၈) ရက်နေ့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ပြီး (၄) နှစ်ကြာမှ ယခုအမှုကိုစွဲဆိုခဲ့သည်မှာပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ တရားဝင်အမည်ပေါက်သူ ခင်မမသက်ထံမှ အယူခံတရားလိုများက မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီးမှ အချင်းဖြစ်မြေအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်မှာလည်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊

၂၀၁၀
ဦးသန်းဆွဲပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၀၀
ဦးသန်းဆွဲပါ၏
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ၂၂

သိဖြစ်၍ ဂရန်အမည်ပေါက်သူထံမှ အချင်းဖြစ်မြေအား အရောင်း
အဝယ်မှတ်ပုံတော်စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီး ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်း
အား ပြစ်မှုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရသည်မှာ လွန်စွာ နစ်နာကြောင်း
ထိုအပြင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မဏ္ဍလေးခရှင်
တရားရုံးတော်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃၅/၂၀၀၈ နှင့် တရားမ
ကြီးမှုအမှတ် ၁၂၃/၂၀၀၈ တို့ဖြင့် ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍
တရားစွဲဆိုထားကြစဉ် ပြစ်မှုကြောင်းစွဲဆိုခြင်းဖြင့် ဖြတ်လမ်းမှုနေ၍
ဆောင်ရွက်မှုသည် တရားစီရင်ရေးယဉ်ရားကို လက်နက်သဖွယ်
အသုံးပြုပြီး အနိုင်အထက်ပြုကျင့်ရာရောက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
အယူခံတရားလိုများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၈ ၄၂၇/၃၇
တို့အရ စွဲဆိုထားသည့် မူလရုံးအမှုတွဲအား ချေဖျက်ပေးပါရန်
လျှောက်လတင်ပြသည်။

ရွှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှုးက မူလရုံးတရားလိုက်
ထွက်ဆိုချက်အရ ယခုအမှုမစွဲဆိုမိ လွန်ခဲ့သော (၄) နှစ်ခန့်က
ခင်မမသက်မှာ အချင်းဖြစ်မြေအား ဂရန်အမည်ပေါက်သည်မှာ
ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဂရန်အမည်ပေါက်သူကရောင်းချုပ် တရားခံတိုက
ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်ဟု ယုံကြည်ကာသဘောရှိုးဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်မှာ
လည်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထိုသို့ တရားခံတိုက အချင်းဖြစ်မြေအား
ဝယ်ယူ၍ ဝင်ရောက်နေထိုင်စဉ် ဒေါ်မြှေအုန်းကသော်လည်းကောင်း
တရားလိုကသော်လည်းကောင်း တိုင်တန်းအရေးဆိုမှ တစ်စုံတစ်ရာ
ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမမှုများ အပြန်အလှန်စွဲဆိုနေကြစဉ်
အတွင်း နောက်ကြောင်းပြန်၍ ပြစ်မှုဖြင့် ထပ်မံတရားစွဲဆိုခြင်းမှာ
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုတမှုမရှိဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
ဒေါ်ခင်ညွန့်ရှိ ဒေါ်ခင်အုန်းမြှေ့တိုက အချင်းဖြစ်မြေသို့ရောက်ရှိခြင်း
ဝင်ရောက်ခြင်း၊ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ထိုမြေကွက်၌

ကိုသန်းဆွဲ၊ မခိုင်မှာတို့အား နေထိုင်စေခြင်းတို့မှာ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်အရ ပေါ်ပေါက်လာသော နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်ပါမြေကို ရောင်းဝယ်ခြင်းမှာ အမွှေဆိုင်ကိစ္စ ပါဝင်နေ၍ တရားဝင်မှုရှိ မရှိဟူသောအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမ မှုများစွဲဆို ဖြေရှင်းလျက်ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကိုလက်ခံပြီး ပြန်လည်စိစစ်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။

အမှတ် (၂) အယူခံတရားခံ၏ရှေ့နေက အမှုတစ်ခုကို ချေဖျက်ခြင်းမရှိသည့်အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမှုကိုမချေဖျက်ပါက မူလဆုံးတွင် အမှုကိုပြန်လည်စစ်ဆေး နိုင်ပြီး စွဲချက်တင်သင့် မသင့်အဆင့်တွင် စွဲချက်မတင်သင့်ကြောင်း ဖြင့် အခွင့်အရေးတောင်းခံခွင့်ရှိကြောင်း၊ ယခုကဲ့သို့ အမှုချေဖျက်ပေး ခြင်းမရှိသောအမိန့်ကို အထူးအယူခံခွင့်ပြုရန် တရားစီရင်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ လျှောက်ထားနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ အမှုတွင် တရားလိုတစ်ဦးတည်းသာ စစ်ဆေးပြီးဖြစ်သော်လည်း ရုံးပြုသော သက်သေများကို မစစ်ဆေးရသေးကြောင်း၊ တရားလို၏အစစ်ခံချက် အရ အယူခံတရားလိုများသည် ကျိုးကျော်ခြင်း၊ အကျိုးစီးပွားဖျက်ဆီး ခြင်းစသည့်အချက်တိုနှင့်ပတ်သက်၍ မြင်သာသည့်ထွက်ဆိုချက်များ၊ ရှုင်းလင်းရန်အချက်များရှိနေသဖြင့် အမှုတွဲကိုချေဖျက်ပေးရန် ခိုင်လု သောအကြောင်းမရှိကြောင်း၊ တရားမကြောင်းဖြင့် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် စွဲဆိုရုံမှုဖြင့် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုရန်မဟုတ်ဟု တားမြစ်ချက်မရှိ ကြောင်း၊ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှုတွင် တရားလို၏ တိုင်တန်းလျှောက်ထားချက်များသည် ပြစ်မှုကြောင်းအရ လုံးဝထင်ရှား မှုမရှိသည့်အပြင် ဖြေရှင်းရန် လုံးဝတာဝန်မရှိမှုသာလျှင် အမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးလေ့ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများအနေ

၂၀၀
ဦးသန်းဆွဲပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၀၀
ဦးသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
၂၂၂၂

နှင့် ထုချေဖြေရှင်းရန် အချက်အလက်များရှိနေသည်ကို တွေ့ရ ကြောင်း၊ သိပ်ပြစ်၍ အယူခံတရားလို့များ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလ်သင့်ပါကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုကိုကြည့်ရှုရာ တရားလို့ ဦးအောင်မျိုးသန့်၏ တိုင်ကြားလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ဒေါနဘွား ရပ်ကွက်၊ အကွက် (၁၄) ဦးပိုင် ၃၂ (ခ) ရှိ အောင်သရဖူယက္ခန်းရုံး အဆောက်အအီအပါအဝင် ဥပစာအား ဒေါ်မြှေအုန်းက တရားဝင် ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိ ဒေါ်ခင်အုန်းမြှင့်၊ ကိုသန်းဆွဲ၊ မခိုင်မှာတို့သည် ဒေါ်မြှေအုန်းပိုင်သောဥပစာကို တရားဝင်အထောက် အထား အခိုင်အမာမရှိဘဲဝင်ရောက်၍ အိမ်အဆောက်အအီနှင့် ယက္ခန်းရုံကိုယ်ဆီးပြီး ယျက်ဆီး၍ ရသောပစ္စည်းကို ရောင်းချကြောင်း၊ ဒေါ်မြှေအုန်းစိတ်ပြုပြင်စေရန် ဥပစာအတွင်း အဓမ္မဝင်းခတ်၍ အဆောက်အအီဆောက်လုပ် ကျူးကျော်နေထိုင်ခြင်းအား ပြုလုပ် ကြောင်းဖြင့်ဖော်ပြ၍ ၁၁-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါဟဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့သည်။

အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် မူလမှုတရားခံများဖြစ်ကြသော ကိုသန်းဆွဲပါ ၄ ဦးတို့၏ လျှောက်လွှာအားပယ်ချွဲသော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၂၉/၂၀၀၉ ပါသုံးသပ်ချက်များအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏မူလ ပိုင်ရှင်မှာ ဦးမြှင်ဖြစ်ပြီး ဦးမြှင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၄၂း၏တူနှင့်တူမ ဖြစ်သော ဦးကျော်စိန်၊ ဒေါ်ခင်ရှိတို့ထံမှ ဒေါ်မြှေအုန်းက လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀) ခန့်ကပင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကိုဝယ်ယူ၍ “အောင်သရဖူလွန်းရာကျော်” ယက္ခန်းစက်ရုံ ထူထောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူလရုံးတရားခံတစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိ က အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အမည်ပေါက်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်ဆိုသော ဒေါ်ခင်မမသက်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်စာတမ်းနှင့်

ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ အဆိုပါ ဒေါ်ခင်မမသက်ဆိုသူမှာ ဒေါ်မြှေအန်း၏ပြောဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးရုံးထိုင်၊ တရားရုံးချုပ် စီရင် ချက်တွင်ပါရှိသည်။

ယင်းသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိအပါအဝင် မူလရုံးတရားခံ (၄) ဦးတိုက အချင်းဖြစ်ဥပစာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ အကျိုးဆောင်က အမိကထား၍ တင်ပြသည်မှာ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်စာတမ်းနှင့်ဝယ်ယူပြီးမှ ဥပစာသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သူများအပေါ် ပြစ်မှုကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း၊ ထိုပြင် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သောကိစ္စ အတွက် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်မှ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် တရားမမှုများ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေကြခဲ့အဆင့် တွင် ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုမှုဖြစ်၍ လည်းကောင်း အမှုတွဲကိုချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ သွားသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ညွှန်ကြားရေးမှုးကလည်း အလားတူအချက်များကို တင်ပြထားသည်။

ယင်းအချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမမှုများတွင် တရားရုံးများက ပိုင်ဆိုင်မှု (TITLE) ကို အခြေပြုဆုံးဖြတ်ကြရသော လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ပြစ်မှုမြောက် မမြောက်ဆိုသည့် အချက်ကိုစိစစ်ရှု၍ ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်မှု (Possession) ကို စိစစ်ရသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုရှိသောကြောင့် ယင်းပိုင်ဆိုင်မှုကိုအခြေပြု၍ ပြစ်မှုကြောင်းကျူးလွန်ခြင်းမရှိနိုင်ဟု ကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပေါ်။ အပြင်းပွားနေသော ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူအား စိတ်ပြီးပြင်စေလျှင်လည်းကောင်း ယင်းပစ္စည်းအပေါ် ဝင်ရောက်ကျူးကျော်လျှင်သော်လည်းကောင်း

၂၀၁၀
ဦးသန်းဆွေပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၀၀
ဦးသန်းဆွဲပါ င
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ပြစ်မှုကြောင်းနှင့်ဖြစ်နှုန်းမည်ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအမှုတွင် ဒေါ်မြေအုန်းမှာ လွန်ခဲ့သောနှစ် (၄၀) ခန့်ကပင် အစဉ်တစိုက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်းနှင့် အသက်အရွယ် (၉၂) နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်ပင် တရားစွဲဆိုနိုင်သည့်အခြေအနေမရှိတော့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်နေသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အယူခံတရားလိုများက ဥပစာအတွင်းဝင်ရောက်ခဲ့မှုအပေါ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်မှ တရားစွဲဆိုသည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း ပြစ်မှုများတွင် မည်သည့်ပြစ်မှုကို မည်သည့်အချိန် ကာလတွင်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း အချိန်ကာလသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသဖြင့် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် အကြောင်းအရာမဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ထိုပြင် ပိုင်ဆိုင်မှု (TITLE) အတွက် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုနေခြင်းရှိသည့်အချက်မှာလည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို တရားမတရားရုံးများက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရပြီး တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပြမှုဆောင်ရွက်မှုသည် ပြစ်မှုနှင့်ဖြစ်နှုန်းခြင်းရှိ မရှိကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးကသာ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရသည်။ သို့အတွက် တရားမမှုများရှိနေ၍ ပြစ်မှုကြောင်းအရ စွဲဆိုမှုကို ချေဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း တင်ပြမှုမှာလည်း လက်ခံရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကြောင်းအရ စွဲဆိုနေခြင်းကြောင့် ထိုပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်လာသောပြစ်မှုကြောင်းအရ မှုခင်းကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာရုံးများက အဆုံးအဖြတ်ပပြုရန် တားမြစ်ထားသော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ ဦးအေး (ခ) ဦးမင်းဇော်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ င အမှု^(၁) ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ထိုကြောင့် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု များတွင်

တရားရုံးချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က ပါ မူလဘူတ စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို သတိကြီးစွာထား၍ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရသည်။

မူလရုံးတွင် စစ်ဆေးကြားနာလျက်ရှိသောအမှုမှ တရားလို ၏စွဲပွဲပြောဆိုချက်များ မှန်ကန်သည့်တိုင် ပြစ်မှုအရိုးရပ်နှင့် အကျိုး ဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း သိသာထင်ရှားနေလျှင်ဖြစ်စေ မူလရုံး၌ အဆိုပါ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးပါက တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းကို ဆန့်ကျင့်ရန်အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်လျှင်ဖြစ်စေ တရား ရုံးချုပ်က မူလရုံးအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဦးအေး (ခ) ဦးမင်းဇော် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄ အမှု^(၁) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်မျိုးသန္တ (ဒေါ်မြှေအုန်း အတွက်ဆောင်ရွက်သူ) တို့ကြားသည့်အတိုင်းမှန်လျှင် ကိုသန်းဆွဲပါ ၄ ဦးတို့သည် မည်သည့်ပြစ်မှုများလွန်ဖွယ်ရာမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ကောက်ယူရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ထိုပြင် အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန်လျှောက်လွှာကို ပယ်ခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြနိုင်သော အမိန့်ဟုတ် မဟုတ်ကို ဆက်လက်စိစစ်ရန်ရှိသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ တရားရုံးချုပ်က မူလစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ အပြီးသတ်စီရင်ထားသောအမှုကိုဖြစ်စေ တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး ၏ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ်စီရင်ထားသောအမှုကိုဖြစ်စေ အထူးခုံးရုံးက လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုပြီးပါက -----

၂၀၀
ဦးသန်းဆွဲပါ ၄
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

၂၀၀၀
ဦးသန်းဆွောဂါ၏
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ။

အထူးအယူခံခြားတွင် ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။”
အပြီးသတ်အမိန့်ကို အမိပါယ်ကောက်ယူရာတွင် အမိန့်၏
အကျိုးသက်ရောက်မှုကို အမိကထားရမည်။ အမိန့်သည် မူလအမှု၏
အမှားအမှန် ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်လျှင် အမိန့်မှာအခွင့်ထူး
အယူခံခွင့်ကို လျှောက်ထားနိုင်ပေသည်။ **ဒေါ်မြေရင် နှင့်**
ဒေါ်စော် အမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။

အမှုတွဲချေဖျက်ပေးပါရန် တရားရုံးချုပ်သို့လျှောက်ထားခြင်း
အား တရားရုံးချုပ်က ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် မူလရုံးအမှု
၏ အမှားအမှန်ကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့်အမိန့်မဟုတ်သဖြင့် ယင်း
အမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုံမ ၃ အရ
အထူးအယူခံလျှောက်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုရန် အကြောင်းမရှိပေါ်။

သို့အတွက် အထူးအယူခံခြားက ထုတ်နှုတ်သတ်မှတ်ခဲ့သော
ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ တရားခံကိုသန်းဆွော မခိုင်ခိုင်း (ခ) မခိုင်မာ၊ ဒေါ်ခင်ညွှန်ရှိ
နှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့က ငါးတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ
ပုံမ ၄၄၈၊ ၄၂၇/၃၄ တို့အရ တရားစွဲဆိုထားသည့်အမှု
အား ချေဖျက်ပေးပါရန်လျှောက်ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ်
(မန္တလေးရုံးထိုင်) ကပလပ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် အမှု
တွဲပါ သက်သေခံချက်များအရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်
ခြင်းရှိသည်။”

ထိုကြောင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်ကြောင်း
အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

၂၀၁၀ ပြည့်စုစ်

တရားမဆိုင်ရာအမူများ

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ:-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- မြန်မာစာလေ့ယုံးတမ်းဥပဒေ
- မြန်မာနိုင်ငံလွှဲမယားကွာရှင်းရေးဥပဒေ
- ပဋိညာဉ်ဥပဒေ
- ဟိန္ဒာဥပဒေ (ဒါယျဘာဂုဏ်ဥပဒေ)

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် ဝရမ်းကပ် ခံ ရသောပစ္စည်းကို
 မြစ်ပိုင်ဆိုင်ထိုက်ကြောင်း တောင်းဆိုချက်အပေါ်
 ဆန့်ကျင်အမိန့်ချမှတ် ခံ ရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ်
 မြစ်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းမြှက်ဟကြညာပေးရန် စွဲဆိုသော
 အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမဇယား
 အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။   ॥ ဉ်အမှုကို စွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံးမှ ဒီကရီ
 အတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်မှု
 ကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ၄၈း၏
 လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်းချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပေသမဇယားအပိုဒ် ၁၁ တွင်
 အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ်
 အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို
 ခံယူသူကအမိန့်စာတွင်
 ဖော်ပြပါရှိသည့်ပစ္စည်း
 အပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်
ကြောင်း အခိုင်အမာ
 ပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်
 အမှု-

(၁) ဒီကရီအတည်

ပြုရာဝရမ်းစွဲကပ်
 သည့်ပစ္စည်းကို
 ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
 တောင်းဆိုချက်
 နှင့်စပ်လျဉ်း၍
 သို့တည်းမဟုတ်
 ဒီကရီအတည်
 ပြုရာပစ္စည်း
 ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်းကို
 ကန့်ကွက်ချက်နှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ တရားမ
 ကျင့်ထုံးဥပဒေအရ
 ချမှတ်သည့်အမိန့်

(၂) ×   ×   ×   ×

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ
 စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယားအပိုဒ်
 ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်

ဥပဒေပထမအောင်အပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမအောင်၏ အခြားနေရာများတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါသည့် တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

အယူခံတရားလို့ဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန့်ကွက်လျောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအောင်အပိုဒ် ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့် အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ်သည့်စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

ဒေါ်စိုးစံသိန်း နှင့် ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွှန်ပါ ၂

၁

ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် ဒီကရီတွင် မပါရှိသည့် မြေနှင့် အဆောက်အအိုများကိုပါ တရားနှင့်ကပိုမိုရရှိသွားရာ ယင်းပိုမိုရရှိသွားသော မြေနှင့် အဆောက်အအိုများကို ပြန်ရရန် တရားရုံးများက သီခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ ကေရာင်းမှုတွင်သာ လျောက်ထားရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးဇော်ဝိုင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၄ မှ ဖယ်ရှားခံရသည်ဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမဏေရီမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၅ အမှုပြုခိုကရရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသော မြေကွက်နှင့် အဆောက်အအိုများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝိုင်းတို့

ကိုယ်တိုင် က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ
တရားနှင့်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်း
ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ဒီကရီချမှတ်ခဲ့
သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ ငါးတို့၏အခွင့်အရေး
ဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ်
ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေးပြောင်းအောင်
ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍” ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဒီကရီ
အတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။သီးခြားတရားမမှုတွင်
အဆုံးအဖြတ်မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အရီမှုပြုလုပ်ရာ၏ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကို
ယူခြင်း၊ ဒီကရီတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံး
သည် မြေကိုပြန်ရရန် ယင်းအရီမှု၏ပင် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေပုဒ်မ
၄၇ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ များယွင်းပေးလိုက်မိသော
မြေကိုပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထံး မစွဲဆုံးနိုင်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ငါးတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော
မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အအိများ ပြန်လည်ရရှိရန်
အတွက် မူလအရီမှုတွင်လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားတရား
တစ်ထံးစွဲဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုပျိုးဖြစ်သည်၊ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ
စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးများက အဆုံး
အဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချော်။

ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃତିମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟପେଃଦେଲ୍ହିଭୂତ୍ତାଂ ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବି ଶ୍ଵରୁତ
 ପ୍ରିଃ ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃତାରଣ୍ଡଃଗୋକ୍ରଯୁରକ୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରମର୍ଦ୍ଦନକା
 ଏନ୍ଦ୍ରାର୍ଦ୍ଦ ତାଂନ୍ଦପେଃପ୍ରିଃଫୋର ତରାଃମର୍ଗଦ୍ଵି ଯ୍ଥଃ
 ଉପତେଜାମିନ୍ଦ୍ରା ଜ୍ଞାନିଃ ୧ (ଜ) ଆର ଫୋରତଳି
 ଆମୁତ୍ତାଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦନ୍ତାଂ ଆମୁଜାଃ ରୂରିହିମଃର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିରକ୍ଷ
 ଲୈସାରତଳାଃର୍ଦ୍ଦନ୍ତି ମ୍ର୍ଯ୍ୟି ।

ଅନ୍ତଃପ୍ରତିଵାଙ୍ମିଳିଃ ॥ ଶ୍ଵରୀଷ୍ଟିରୁତେବା ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃତିମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟପେଃରନ୍ଦ ଗିର୍ଜ
 ଆତ୍ମାର ମୂଲର୍ଥାତରାଃଲ୍ହିମ୍ବାଃଆଫେପ୍ରିଦ୍ଵି ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବିଶ୍ଵରୁତିପ୍ରିଃଫୋର
 ତୁର୍ଦମ୍ବ ତରାଃମର୍ଗଦ୍ଵିଯ୍ଥଃଉପତେଜାମିନ୍ଦ୍ରା ଜ୍ଞାନିଃ ୧ (ଜ) ଆମୁତଳ
 ଶ୍ଵରୀଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିଦ୍ଵି ଆମୁଜାଃରୂରିହିମଃର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିବିରକ୍ଷଲୈସାରତଳାଃର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ
 ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃତିମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟପେଃଦେଲ୍ହିଭୂତ୍ତାଂ ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବିଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃ
 ଆମୁଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦନ୍ତମ୍ବାଃରୀଆମୁତେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟପେଃଗିର୍ଜ ଉପତେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତି ତିତିଗୁର୍ବ
 ତର୍ଦମ୍ବତିପେଃପ୍ରିଃପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ ୧୮୦ଃତିର୍ଦ୍ଦନ୍ତାଂତାଂନ୍ଦମ୍ବାଃଗିର୍ଜ
 ପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃପେଃପ୍ରିଃପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ ॥

ଆମୁନ୍ଦିରଣ୍ଡର ଆମୁମ୍ବାଃତୁର ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃ ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବି
 ଲ୍ୟଃ ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ତରାଃର୍ଥାଃଗିର୍ଜିମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟପେଃରନ୍ଦ ଗନ୍ଧିଃ
 ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃଗିର୍ଜିପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ ॥ ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବିଶ୍ଵରୁତିପ୍ରିଃଫୋର ଆମିଗ
 ଶୋଦିଲୁଗ ରନ୍ଦିର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃରନ୍ଦମ୍ବା ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ଠାରଣଃ
 ଗୋକ୍ରଯୁକ୍ତିର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ ଯେତୁଗପେଃରନ୍ଦଗିର୍ଜିଲ୍ୟଃ କ୍ରୂରିମ୍ବାଃ ତିରଣ କ୍ରିମିନ୍ଦନ୍ତି
 ଆମୁପତ୍ରଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ପଞ୍ଚାମତିଗର୍ବିତୁର ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ଠିରଣ କରିଲ୍ୟଃ
 ଶ୍ଵରୀଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦନ୍ତମ୍ବାଃଗିର୍ଜିତୁର ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ତରାଃଲ୍ହିରୀର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ
 ରମ୍ଭିର୍ଦ୍ଦନ୍ତମ୍ବାଃଗିର୍ଜିତର ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ତରାଃଲ୍ହିରୀର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ
 ଆମୁତଳିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜିତର ଶ୍ଵରୁତିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜ ତରାଃଲ୍ହିରୀର୍ଦ୍ଦନ୍ତପ୍ରିତଳିଲ୍ୟଃ ॥ ଆମୁତଳିଲ୍ୟଃମ୍ବାଃଗିର୍ଜିତର

သဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ် ဒီကရီ ချမှတ်ရန်ပင် စာမျက်နှာ
မလိုတော့ပေ။

ထိုပြင် အမှုတစ်မှုပြု ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင် အယူခံ
မုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွှေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ **မမြစ်နှင့်**
ဒေဝါမိုးစိန်ပါ ၄ အမှုတွင်ကြည့်ပါ။

ထိုကြောင့် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမ
ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း
၁ (၂) အရ အမှုသစ်ခွဲ ဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

ဒေဝါဒေဝါလီအောင်မင်းပါ ၆

နှင့်

ဒေဝါအေးမြင့်

၄၆

ကရီမှုပြု တရားနိုင်၊ တရားရှုံးများမဟုတ်သည့်တတိယ အမှုသည်
များက တစ်စုံ တစ်ရာလျှောက်ထားမှုပြုလုပ်ခဲ့ပါက
ကရီရုံးက လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကရီမှုတွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်
များအကြေား သို့မဟုတ် ငှုံးတို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြေား
ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။
တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊
တရားရှုံးတို့အကြေား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း
ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤနေရာတွင် ကရီမှုပြု တရားနိုင်၊ တရားရှုံး
မဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှ တစ်စုံတစ်ရာ

ပြုလုပ်ခဲ့ပါက တရားမကျင့်ထံးဥပဒေ ပုံစံမ ၄၇ (၁) အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့်အချက်ကို သတိပြုရန် လိုအပ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရုံးများ သည်တင်ပြလာသည့် လျှောက်လွှာများအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ယင်းကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း အမှန်မှာ အရှိရုံးသည်တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှု သည်များတင်သွင်းလာသည့် လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက အမှုတွဲ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ငှုံးလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေ ပုံစံမ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာလျှောက်လွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာ တင်စေခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာစေခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ခြင်းသည် အရှိမှုမှ တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ် သည့် တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထံးဥပဒေပုံစံမ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

ဒေါ်မေသူပါ ၄ နှင့် ဒေါ်သီတာပါ ၂

၅၉

တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်
အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်း၏
အမိပါယ်။

အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ်
စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅

နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/ ၂၀၀၉ စာမျက်နှာ
တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (form of suit)၊ တစ်နည်း
အားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှု ရှိသော်လည်း
အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဝရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊
ဦးပိုင်အမှတ်များ မတူညီသော သီးခြားဝရန်မြေ ၂
ကွက်ကို သီးခြားအချိန်များမှ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်း
သည် အမိန့် ၂ (၃) အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း
တစ်ရပ်တည်းဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရှင်
မဆိုရှင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲရန်အကြောင်းသည်
တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန် အလိုင်း တောင်းဆိုသောအခွင့် အရေးကို
တရားလိုအားရစေသည့် အကြောင်းခြင်းရာများတူညီရမည့်အပြင်
တရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကိုထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်
တည်းမှ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသော တရားစွဲဆိုရှင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ဝရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/၄/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဝရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ

များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် (၁၆၉/၂၀၀၅) တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဖြစ် သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထိုပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်အရေးကို ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားပြိုင်၏ ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက် သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဉ်ထိုဆိုလျှင် ယခုတရားကြီး မှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏ တောင်းဆို ပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်တစ်ပါတည်း တောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဉ်အမှုစွဲဆိုခြင်းကို တရားမကျင့်ထံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်ထံးသပ်ရသည်။

ဒေါ်အေးအေးဟန် (၄၈း၏ နှင့် ဦးမျိုးအောင်
အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ ဒေါ်စန်းစန်းနှင့်)

၉၁

ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်း
နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူအနေဖြင့်
ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှု တွင်
မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည် အမှုသည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင်
ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ်

စာမျက်နှာ

မပါလျင်မဖြစ်သော အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်က
သည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင်
ပဋိညာဉ်အရ တိုက်ရှိက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့်
အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟုသော အယူအဆ
မှာ အငြင်းထွက်စရာအကြောင်းမရှိပေ။ **ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့်**
ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ၃ အမှု^(၁) တို့ကြည့်ပါ။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ် အရ
အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်ပါဝစ္စည်း
နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ်
ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်
ရန်လို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့်
ပုဒ်မ ၂၇ (ဂ) တို့အရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့်ဥပဒေ ပြဿနာ
ဖြစ်သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other
person claiminty under him by a title arising Sub-
sequently in the contract.” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို
သတိချုပ်ရန်လိုသည်။

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလို နှင့်
တိုက်ရှိက်ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင် (၁)
ထံမှ အဆင့် ဆင့် ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား
ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
စီရင်ထံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပေါ်
အချင်းဖြစ်ဥပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ
လိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည်
အမှုတွင်မပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ (Necessary Parties)

ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

စာမျက်နှာ

ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စိုး နှင့် ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃

၃၈

မိန်းကလေးအားထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပျက်ကွက်သည်
ယောက်ဗျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့်ယောက်ဗျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှု အတွက်
လျှော်ကြေးပေးလျှော်စေရန် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ၂၂-၂၀၀၃ ရက်နေ့က တရားလိုအားတရားလို၏
မိဘများထံသွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှုန်း လာမည့် သီတင်းကျွတ်
လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (ခ)
တရားပြိုင်သာမက (ခ) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃)
တရားပြိုင်တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြ
ကြောင်း နှစ်ဖက်အပြင်းမပွားအထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထိုအတူ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည် အထိ
တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊
တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့်
(၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အား မပေးစားနိုင်ဟု
ပြင်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ရခြင်းစသည့်အချက်များများ တရားလို ဘက်
စွပ်စွဲချက်များတွင် ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပါ နိုင်ခဲ့မှု
မရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထိုအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့်ပျက်ကွက်
ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်

စာမျက်နှာ

သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အဓိက ကတိပြုရသူနှင့် ပျက်ကွက်သူတို့မှာ
(၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာ
ဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူပြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင်
၏မိဘများထံအပ်နှုန်းကြရာတွင် ယောက်ဗျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါ
ပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးရန်ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများ
ဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္ထုရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား
ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း၊
မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရှိရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန်
သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေ
ခုမှုတ်ခြင်း ပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်
ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ဗျားသာမက ယောက်ဗျား၏မိဘများကိုပါ
လျှော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိခဲ့။

မောင်ရဲဌြိမ်းအောင်ပါ ၃ နှင့် မခင်စန်းနယ် (အရွယ်မရောက်
သေးသူ ငှင်း၏အုပ်ထိန်းသူမိခင်
ဒေါ်စန်းမြင့်)

၆၉

ခရစ်ယာန်လင်ယောက်ဗျားဖြစ်သူသည် ခရစ်ယာန် အနီးဖြစ်သူ
အပေါ်ရက်စက်မှုကျူးလွန်ခြင်း၊ စွန်းပစ်ခြင်းကြောင့်
မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ ပုံစံမ
၁၀ အရထိမ်းမြားမှု ပယ်ဖျက်ပေးရန် အနီးဖြစ်သူက
လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေပြုရန်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ
ပုဂ္ဂမ ၁၀ တွင် အနီးဖြစ်သူက လင်ယောက်ဘားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းမြှားမှ
ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင် ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

စာမျက်နှာ

" Any wife may present a petition to the District Court or to the High Court, praying that her marriage may be dissolved on the ground that, since the solemnization thereof, her husband has exchanged his profession of Christianity for the profession of some other religion, and gone through a form of marriage with another Woman; "

- or has been guilty of incestuous adultery,
- or of bigamy with adultery,
- or of marriage with another Woman with adultery,
- or of rape, sodomy or bestiality,
- or of adultery coupled with such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,
- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years or upwards.

စာမျက်နှာ

မဆောင်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယားယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသောအချက်များတင်ပြထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် ထိအချက်များကိုကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်းလည်းမပေါ်ပေါက်ပေါ်၊ ရှိက်နှုက်ခြင်းဖြင့် ညှင်းပန်းနှင့်စက်ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများက ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေါ်၊ တရားလိုပြောပြ၍သိရကြောင်းသာထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါးသော မိန်းမနှင့်ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင်လင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဒီကရီကိုတောင်းဆိုခြင်းမပြနိုင်ပေါ်။ **မစွစ်ပါး (၈) ကျော် နှင့် ဦးကျော်အမှုကို ကြည့်ပါ။**

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွဲနဲ့ပစ်ထားခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိက်သည်ဟု တင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် အနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွဲနဲ့ပစ်ထားမှသာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွဲနဲ့ပစ်သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေါ်။ တရားလိုတင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေါ်။

အမွှေ့ရှင်နှင့်တရားလိုတရားပြိုင်တို့သည် ပုံစွဲးလူမျိုး၊ ဟိန္ဒီ။ စာမျက်နှာ
ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ဟိန္ဒီဥပဒေ
(ဒါယျဘာဂါဥပဒေ) အရ အမွှေ့ပုံစံမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု
စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိ။

ဟိန္ဒီဥပဒေ (ဒါယျဘာဂါဥပဒေ) အရ အမွှေ့ပုံ
ပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုမှ အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ
မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဟိန္ဒီဥပဒေမှူး အပိုဒ် ၃၁ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two
or more persons inheriting jointly take as ten
ants-in-common, except only (1) windows, and
(2) daughters who take as joint tenants with
rights of survivorship."

ထို့ကြောင့် မူဆိုးမနှင့်သမီးမှုအပ ကျော်အမွှေ့ဆက်ခံသူများ
သည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွှေ့
ဆက်ခံကြပြီး မူဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စုပေါင်းအမွှေ့ဆက်ခံ (joint
tenant) ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဒါယျဘာဂါဥပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲခေါ်
ခြင်း(Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၃၊ အပိုဒ် ၃၄၈ ၅၇၈ပမာအရ
ဆိုလျှင် မူဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိန္ဒီဥပောက်ဗျားဖြစ်သူ၏အမွှေ့ကို
အကန်းအသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာရရှိသော

ကြောင့် ပစ္စည်းခဲ့ဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ စာမျက်နှာ

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုဒ် ၃၈၉ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

349. Sons, grandsons and great- grandspms.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons { ss 273- 274}.

သို့ဖြစ်၍ ဒါယျဘာဂါဌပဒေအရ သား၊ မြေးသားနှင့် မြစ်သား
တို့သည် အမွှာပစ္စည်းကို ခဲ့ဝေပေးစေရန်အတွက် “ပစ္စည်းခဲ့ဝေပေး
စေလိုမှု” (Suit for Partition) စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို(J) မောင်နေလစိုးသည် အမွှာရှင်
အဘိုးဖြစ်သူ ဟိန္ဒြာဘာသာဝင် ဦးအောင်ညီမ်းကျွန်ရစ်သော အမွှာ
ပစ္စည်းကို ခွဲဝေခံစားခွင့်ပြုရန် “အမွှာပုံစံမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု”
(Administration Suit) စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒါယျဘာဂါဌပဒေ၊ ဟိန္ဒြာ
ဥပဒေကျမ်းအပိုဒ် ၃၈၉ နှင့် ညီညွှတ်မှုရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟု
မဆိုသာချေ။

တရားမပထမအယူခံမှု *

၂၀၁၀

မေလ

၄ ရက်

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးခင်မြင့်ရွှေ.တွင်

ဒေါ်စိုးစံသိန်း

နှင့်

ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွှန်ပါ ၂ +

ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် ဝရမ်းကပ် ခံ ရသောပစ္စည်းကို
မိမိပိုင်ဆိုင်ထိုက်ကြောင်း တောင်းဆိုချက်အပေါ်
ဆန့်ကျင်အမိန့်ချမှတ်ခံရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ်
မိမိပိုင်ဆိုင်ကြောင်းမြှုက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုသော
အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမလယား
အပိုင် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံးမှ ဒီကရီ
အတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်မှု
ကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန့်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ငြင်း၏
လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်းချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှုံးသည်။

* ၂၀၀၉ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၅၆။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၇၇ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

<p>၂၀၀၀ ဒေါ်စိုးစံသိန်း နှင့် ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ) ဒေါ်ထားထားညွှန် ပါ ၂</p>	<p>ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-</p> <p>၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ် အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို ခံယူသူက အမိန့်စာတွင် သည့်နေ့ရက် ဖော်ပြပါရှိသည့် ပစ္စည်း အပေါ်မီမိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှု-</p> <p>(၁) ဒီကရီအတည်ပြုရာ ဝရမ်းစွဲကပ်သည့် ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင် ကြောင်းတောင်းဆို ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆိုတည်းမဟုတ် ဒီကရီအတည်ပြုရာ ပစ္စည်း ဝရမ်းစွဲကပ် ခြင်းကို ကန်ကွက် ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထံး ဥပဒေအရ ချမှတ် သည့်အမိန့်</p>
---	---

(၂)   ×   ×   ×   ×

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ
စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမထော်အပိုဒ်
၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်
ဥပဒေပထမထော်အပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမထော်၏ အခြားနေရာ
များတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါသည့်
တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှုန်း
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

အယူခံတရားလိုခွဲဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန်ကွက်
လျှောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်
ကြောင်း အခိုင်အမှာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို
စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမထော်အပိုဒ် ၁၁ တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား
ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့်
အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေါ်။ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ်သည့်
စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်

- ဦးအောင်လှသိန်း

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဒေါ်လှလှလွင်

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၂၃၃ တွင် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်များအပေါ်
သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တိုက်ခန်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း

၂၀၁၀
ဒေါက်စီးခံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

မြိုက်ဟကြညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အယူခံ
တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သဖြင့် ကြို
အယူခံဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားလို)၏ဆိုလွှာတွင် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းကို J-၅-၉၅ နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်ထံမှ တန်ဖိုးငွေကျပ် ၁၁ သိန်းဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့
ကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင်၏ခင်ပွဲန်းဦးခင်မောင်စိုးမှာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင်
ကွယ်လွန် ခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်ဒေါ်ရွှေလုံးက တရားလို
ပြုလုပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၄၅/၉၆
ဖြင့် (၁) တရားပြိုင်အပါအဝင် အမွှေဆိုများအပေါ် အမွှေပုံပစ္စည်း
စီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါအမှုတွင် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းကို အမွှေပုံပစ္စည်းအဖြစ် ၁၂၅-၀၃ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁
နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ဝရမ်းခွာပေးရန် ရန်ကန်တိုင်းတရားရုံး
တရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၃/၂၀၀၅ တွင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ
ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း
ဥပဒေ ၆၁ အရ တရားလို၏လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊
ယင်းအမိန့်အား တရားရုံးချုပ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆
တွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်က ပလပ်ခဲ့သဖြင့်
ကြိုအမှုကိုစွဲဆိုကြောင်း အဆိုပြုသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ချေလွှာတွင် တရားလိုသည်
၂၅-၉၅ နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်ထံမှ တန်ဖိုးငွေ ၁၁ သိန်းဖြင့်
ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို ၅%

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မှင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
၏ J

အတိုးဖြင့် အပေါင်ထားခဲ့သည့်အပေါ် ၂၅-၉၅ နေ့ပါ စာချုပ်ကို
ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိုက်ခန်းအပေါင်ထားငွေ ၁၁ သိန်းအပေါ်
ကျသင့်သည့်အတိုး အရင်းငွေများကို (၁) တရားပြိုင်က တရားလိုသို့
ပေးဆပ်ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုကရောင်းချသူအဖြစ်လက်မှတ်ရေးထိုး၍
၂၅-၉၃ နေ့တွင် တိုက်ခန်းအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် (၁)
တရားပြိုင်အား ပြန်လည်ရောင်းချထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည်
မည်သည့်အခါကမျှ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိ
ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမလြီးမှုအမှတ် ၆၄/၉၆
အမှုတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား အမွှုပုံပစ္စည်းအဖြစ်သတ်မှတ်၍
၄-၄-၀၁ နေ့က ပကာမဒီကရီချမှတ်ပြီး ၁၂၅-၀၃ နေ့တွင်
အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏အပြီးသတ်ဒီကရီ
အပေါ် တရားမအရီမှုဖွင့်လှုစ်ပြီး အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁
နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ဝရမ်းခွာပေးရန် တရားမအထွေထွေမှု
လျှောက်ထားသော်လည်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း
ဥပဒေ ၆၁ အရ ပယ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်သို့ တရားမပြင်ဆင်မှု
တက်ရောက်ရာ တရားလို၏ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ပလပ်ခဲ့
ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်များအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိ
ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းလည်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊
ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားလိုစွဲဆိုသည့်
အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်များစွာကျော်လွန်ပြီးဖြစ်၍ စွဲဆို
ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

အဆိုလွှာ၊ ချေလွှာတို့အရ အောက်ပါပကာမရုံးပြင်းချက်
နှစ်ရပ်ထုတ်၍ ကြားနာသည်-

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခေါင်မြင့် (၁)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

- (၁) ယခုအမှုကို စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန် နေပြီခိုခြင်းမှုန်ပါသလား၊
- (၂) တရားလိုသည် ယခုအမှုအား တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဆိုတာ မှုန်သလား။

တိုင်းတရားရုံးက တရားလိုသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ပညတ်ဝရမ်းခွာလိုမှုလျှောက်ထားရာ အောင်မြင်ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တွင်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိပြောင်း၊ ထို့ပြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲခွင့်ရှိပြောင်း၊ ထို့အချိန်မှုစဉ် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယားအပိုဒ် ၁၁ အရ တစ်နှစ်အတွင်း တရားစွဲရမည်ဖြစ်ပြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်မှ အမိန့် ချမှတ်သည့်နေ့မှာ ၂၉-၁-၀၇ နေဖြစ်ရာ ၂၄-၉-၀၈ နေ့တွင် ယခုအမှုကိုစွဲဆိုခြင်းမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထား မှုမအောင်မြင်လျှင် နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ပြောင်းအတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေ ပုံးပါ ၄၂ အရ တရားမစွဲနိုင်ပြောင်း၊ အမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ မစွဲဆိုလျှင်ဖြစ်စေ စွဲဆိုရာ၌အရေးနိုင်လျှင်ဖြစ်စေ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် အတည်ဖြစ်ပြောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ စွဲဆိုခြင်းမရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုံးပါ ၄၂ အရ မြှုက်ဟပြောပေးစေလို့မှ စွဲဆိုခွင့်မရှိပြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ အယူခံမှုကို ပလပ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရွှေ့နေက အယူခံတရားလို့အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားမကြီးမှုတရား စွဲဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း မူလပိုင်ရှင်အယူခံတရားပြုပါ ၁၁နှင့် ညို့နှင့်

ဆောင်ရွက်ပြီး ပြေလည်မှုရရှိအောင်စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ပြေလည်မှုမရရှိခဲ့သဖြင့် အချိန်ကာလ (၁) နှစ်ကျော်သွားပြီးဖြစ်၍ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုကို ကုစားနိုင်ရန်အခွင့်အရေးအရ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ ဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြိုက်ဟကြညာပေးစေလို့မှ စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယားအမှတ် စဉ် ၁၂၀ အရ (၆) နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွှန်ခြင်းမရရှိကြောင်း၊ တိုက်ခန်းနှင့်ပတ်သက် သော ပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်း၊ ဆက်စပ်စာချုပ်များအားလုံးနှင့်အတူ တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရရှိ၍ မိသားစုအိမ်ထောင်စုစာရင်းဖြင့် ယခု အချိန်ထိ နေထိုင်လျက်ရရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲ စာရွက် စာတမ်းများကို တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၁၃ နည်းဥပဒေ ၁ အရ တင်သွင်းယားပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ ပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ်တွင် အယူခံ တရားလိုအနေဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရား စွဲခွင့် အခွင့်အရေးရရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပည်တ်ဝရမ်း ကပ်ထားခြင်းအပေါ်တွင် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုအခွင့်အရေးအတွက် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးရရှိပြီးဖြစ်ပါလျက် တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ များစွာဆုံးရှုံးနစ်နာကြောင်းလျောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရွှေ့နေက ဒေါ်စိုးစံသိန်းအနေဖြင့် ဒေါ်ရွှေလုံး (၁) ဒေါ်စန်းမြေက ဒေါ်ထားယားညွှန်းပါ-၅ ဦးအပေါ် အမွှုပုံစံမျိုးခန်းစွဲပေးစေလို့မှုစတင်စွဲဆိုခဲ့သည့် ၁၉၉၆ ခုနှစ် ကတည်းက မိမိအခွင့်အရေးထိပါးကြောင်းသိရှိပါလျက် တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ၁၂ နှစ်ကြာပြီးနောက် ၂၄-၉-၀၈ တွင်မှ ယခုအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားလိုစွဲခဲ့ဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် တရားမျှတမှန်ကန်

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြှင့် (၁)
ဒေါ်ထားယားညွှန်း
ပါ ၂

၂၀၀၀
ဒေါ်စီးခံသိန္ဒာ
နှင့်
ဒေါ်ခေါင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားထွန်
ပါ ၂

မူရီကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုမဲ့ အယူခံတရားပြိုင်များ နှင့် နှစ်ညီးနှစ်ဖက် ညိုနှင့်ပြေလည်အောင်ဆောင်ရွက်နေကြပြီး နောက်ဆုံး ပြေလည်မှုမရရှိသဖြင့် အချိန်ကာလ (၁) နှစ်ကျော်သွားပြီ ဖြစ်၍ နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုကို ကုစားနိုင်ရန် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြိုက်ဟပေးစေလိုမှုအဖြစ် စွဲဆိုခဲ့ရခြင်းဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြချက်မှာ မူလရုံးတရားလို၏အဆိုလွှာတွင် လုံးဝ မပါရှိသောအချက်ကို ဖြည့်စွက်တင်ပြလာခြင်းဖြစ်၍ လက်ခံစဉ်းစား ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းပြချက်ဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြိုက်ဟပေးစေလိုမှုစွဲဆိုလာခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း “တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်” ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ဝရမီးခွာပေးစေလိုမှု ပယ်ခြင်းခံရလျှင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ကာလစဉ်းကမ်းသတ်ဥပဒေ ပထမထော်အမှတ်စဉ် ၁၁ အရ (၁) နှစ်အတွင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရမည်” ဟု အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ ကို ပလ်ခဲ့သည် ၂၉-၁-၀၇ နေ့မှစတင်၍ (၁) နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ပါလျက် ၂၄-၉-၀၈ နေ့တွင်မှ စွဲဆိုခဲ့ခြင်းသည် မိမိရရှိသောအခွင့်အရေးတွင် ထိုက်သင့်သော လုံးလ၊ ဝိရိယ စိုက်ထုတ်မှုမရှိဘဲ ကာလစဉ်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြီးမှ စွဲဆိုခဲ့ကြောင်း အဆိုင်အမာပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုသည် မူလအမှုကို သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရသာ

စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စီးစံသိန်းသည် ဤအမှုကို တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ပြီးနောက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၁၀၀၂/၂၀၀၉ တွင် ဒေါ်ရွှေလုံး ပါ-၆ ဦးအပေါ် “တရားပြိုင်များ ရရှိထားသောအိုက္ခာရှိသည်” တရားလိုအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိ ကြောင်းနှင့် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်အရ လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် (Possessory Title) ရှိရောင်း မြှုက်ဟကြညာပေးစေလို့မှ” ကို ၂၆-၁၀-၀၉ နေ့တွင် ထပ်မံစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ စွဲဆိုပြီး (၂) လကြာမှ ဤအယူခံ မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအယူခံတွင်လည်း ထပ်မံတရား စွဲဆိုထားကြောင်းဖော်ပြထားခြင်းမရှိဘဲ ထိမ်ချန်၍ သက်သာခွင့် တောင်းခံနေသောကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင် အပြစ်ကင်းမဲ့ သန့်ရှင်းမှုရှိရန် လိုသည်ဆိုသော ဥပဒေသနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် အယူခံလွှာကို ပလပ်ပေးရန်လျောက်လဲသည်။

ဤအယူခံတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွှန်နေကြောင်း နှင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ စွဲဆိုခြင်း မရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြှုက်ဟကြညာ ပေးစေလို့မှုစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု မူလတိုင်းတရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှန် မမှန် စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားလို) ၏ ဆိုလွှာအရ တရားလို သည် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ဦးခင်မောင်စိုး၏နေ့ အယူခံ တရားပြိုင် (၁) ဒေါ်ထားထားညွှန် (မူလရုံးတရားပြိုင်-၁) ထံမှ ၂၅-၉၈ နေ့တွင်ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း ထိုတိုက်ခန်းသည် ရန်ကုန် တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၆၄၇/၉၆ တွင် ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်စိုး၏အမွှာပုံပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သဖြင့် အယူခံတရားပြိုင် (၂) ဒေါ်ရွှေလုံး(၁) ဒေါ်စန်းမြှုကဒေါ်ထားညွှန် အပေါ် ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁

၂၀၁၀
ဒေါ်စီးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြှုင် (၁)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
၂၂၂

၂၀၀၀
ဒေါ်စီးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခေါင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

နည်းဥပဒေ ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ကြောင်း၊ တရားလိုက အဆိုပါ ပညတ်ဝရမ်းအား ခွာပေးရန် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမအတွေထွေ မှုအမှတ် ၃၇၃/၂၀၀၅ တွင် လျှောက်ထားရာ တရားလို၏ လျှောက်ထားမှုကို တိုင်းတရားရုံးက နည်းဥပဒေ ၆၁ အရပယ်ခဲ့၍ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ တွင် ပြင်ဆင်မှု လျှောက်ထားသော်လည်း ၂၉-၁-၀၇ နေ့တွင် ပလပ်ခံရသဖြင့် ထိန္ဒုမှုစဉ် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ကြောင်း အဆိုပြု၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သိုဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုက ဤအမှုကိုစွဲဆိုခြင်းမှာ တရားရုံးမှ ဒီကရီအတည်ပြုရာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းအား ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်မှုကြောင့် ဝရမ်းခွာပေးရန် ကန်ကွက်လျှောက်ထားမှုတွင် ငြင်း၏ လျှောက်ထားချက်ကိုပယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်အရ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယားအပိုဒ် ၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၁။ အောက်ပါအမိန့်တစ်ရပ်ရပ် တစ်နှစ် အမိန့်ချမှတ်

အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကို သည့်နေ့ရက်

ခံယူသူက အမိန့်စာတွင် ကစား

ဖော်ပြပါရှိသည့် ပစ္စည်း

အပေါ်မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း

အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန်

စွဲဆိုသည့်အမှု-

(၁) ဒီကရီအတည်ပြုရာ

ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်

ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင် ကြောင်းတောင်းဆို ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သို့တည်းမဟုတ် ဒီကရီအတည်ပြုရာ ပစ္စည်း ဝရမားစွဲကပ် ခြင်းကို ကန်ကွက် ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထံး ဥပဒေအရ ချမှတ် သည့်အမိန့်	<hr/> ၂၀၁၀ ဒေါ်ခိုးစံသိန်း နှင့် ဒေါ်ခင်မှုး (ခ) ဒေါ်ထားထားညွှန် ပါ ၂
---	--

(၂)   ×   ×   ×   ×

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂
 အရ စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယား
 အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းတင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်း
 သတ် ဥပဒေပထမအယားအပိုဒ် ၁၂၀ သည် ပထမအယား၏ အခြား
 နေရာများတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလအပိုင်းအခြား ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါ
 သည့် တရားမကြီးမှုများအတွက် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် တရားရုံးတွင် ကန်ကွက်
 လျှောက်ထားမှုအရ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်ပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်
 ကြောင်းအခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုသည့်အမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုမျိုးကို
 စွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမအယား အပိုဒ် ၁၁ တွင်
 ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလ အပိုင်းအခြား

၂၀၁၀
ဒေါ်စီးခံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခေါင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသည့် တရားမကြီးမှုများစွဲဆိုရန် သတ်မှတ်ထားသည့်
အပိုဒ် ၁၂၀ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေါ့၊ အပိုဒ် ၁၁ အရ သတ်မှတ်
သည့် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း စွဲဆိုရန်သာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမ
အထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၃/၂၀၀၂ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁
နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားချက်ကို နည်းဥပဒေ ၆၁ အရ
၂၇-၉-၀၆ နေ့တွင် ပလပ်ခံရပြီး တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု
အမှတ် ၄၂၅/၂၀၀၆ တွင်ပြင်ဆင်မှုဝင်ရောက်ရာ ၂၉-၁-၀၇ နေ့တွင်
ပလပ်ခံရသဖြင့် ဤအမှုကို ၂၇-၉-၀၈ နေ့တွင် စွဲဆိုခြင်းမှာ
သတ်မှတ်ထားသည့်စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်နေကြောင်း
ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားလိုက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂
အရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းမြှုက်ဟကြေညာပေးစေရန်စွဲဆိုခွင့်ရှိကြောင်း
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားလိုက ဤအမှုကို စွဲဆိုသည်မှာ ဝရမ်းကပ်ခံရ^၁
သော ပစ္စည်းကို မိမိပိုင်ဆိုင်ကြောင်းတောင်းဆိုချက်အပေါ် ဆန့်ကျင်
အမိန့်ချမှတ်ခံရသဖြင့် ထိုပစ္စည်းအပေါ် မိမိပိုင်ထိုက်ကြောင်း
အခိုင်အမာပြဆိုစေရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆိုလွှာအရ ပေါ်ပေါက်
သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ ဝရမ်းကပ်သည့်ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်းတောင်းဆိုချက်

နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းဝရမ်းကပ်ခြင်းကို ကန့်ကွက်
ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ ဆန့်ကျင်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်
ချမှတ်ခံရသူသည် အငြင်းပွားသောပစ္စည်းအပေါ်တွင် မိမိ
ပိုင်ထိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြဆိုစေရန် တရားတစ်ထံး
စွဲဆိုနိုင်သည်။ ထိုအမှုစွဲဆိုခဲ့လျှင် ယင်းအမှု၏ရလဒ်ကို
အထောက်အထားပြ၍ အမိန့်သည်အပြီးသတ်ဖြစ်ရမည်။

၂၀၀၀
ဒေါ်စိုးစံသန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

အယူခံတရားလိုသည် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၁
နည်းဥပဒေ ၆၁ အရ ငြင်း၏အကျိုးနှင့်ဆန့်ကျင်သည့် အမိန့်ချမှတ်
ခံရသဖြင့် အမိန့် ၂၁၁ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားတစ်ထံးစွဲဆိုရန်ဖြစ်
သည်။ ထိုသို့ အမှုစွဲဆိုခဲ့လျှင် ယင်းအမှု၏ရလဒ်ကို အထောက်အထား
ပြ၍ အမိန့်သည် အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်သွားပေမည်။

**မစိန်ငြေး နှင့် မောင်မြေ အမှု ° တွင် မစိန်ငြေးက တရားရုံး
မောင်ကျော်အံ့စားပစ္စည်းအဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ဝရမ်းကပ်ရာ မောင်မြေက
မောင်ကျော်အတံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ဝယ်ယူထားသည်ဟုဆိုကာ
ဝရမ်းခွာပေးရန်လျှောက်ထားသည်။ အရိုင်းက မောင်ကျော်အံ့လက်ရှိ
ပစ္စည်းဖြစ်၍ လျှောက်လွှာကိုပလပ်လိုက်သည်။ မောင်မြေသည်
နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ အမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုပေ။ မစိန်ငြေးကအိမ်နှင့်
မြေကိုဝယ်ယူပြီးနောက် လက်ရာက်ရရန် လျှောက်ထားရာတွင်
မောင်မြေက ခုခံတားဆီးသဖြင့် မစိန်ငြေးက တရားမကျင့်ထံးဥပဒေ
အမိန့် ၂၁၁ နည်းဥပဒေ ၁၀၃ အရ တရားစွဲဆိုရာ တရားလွှတ်တော်က
မောင်မြေသည် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခွင့်မရှိကြောင်း
ဆုံးဖြတ်သည်။ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သော**

၂၀၀၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

အမိန့်သည် နည်းဥပဒေ ၆၃ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း အပြီးသတ်အတည်ပြစ်သွားပြီဖြစ်သည်။

နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထားမှုတွင် ချမှတ်သော အမိန့်ကြောင့် နစ်နာသူသည် နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားစွဲဆိုရန် လမ်းဖွင့်ထားသည်။ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ အမှုမစွဲဆိုလျှင်ဖြစ်စေ စွဲဆိုရှုံးအရေးနိမ့်လျှင်ဖြစ်စေ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ လျှောက်ထား မှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် အပြီးသတ်အတည်ပြစ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်သည် အမိန့်တွင် ပါဝင်သူများအပေါ်တွင်သာမက ငါးတို့၏ အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူများအပေါ်တွင်လည်း အတည်ပြစ်ကြောင်း ၁၉၂၄ အေဒီးအာ ၉၃ တွင် ထွန်ပြထားသည်။

အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် အယူခံတရားလိုသည် တရားဝင် အခြေအနေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်အခွင့်အရေးရှိပါက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အယူခံတရားလိုသည် ပစ္စည်းကို ဝရမီး ကပ်ခံရ၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ဝရမီးခွာ ပေးရန်လျှောက်ထားချက်အပေါ် ဆန့်ကျင်အမိန့်ချမှတ်ခံရသူဖြစ်၍ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ တရားတစ်ထုံးမစွဲဆိုပါက ထိုပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ငါးတို့အပေါ် နည်းဥပဒေ ၅၈ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် အပြီးသတ်အတည်ပြစ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအမိန့် အတည်ပြစ်နေစဉ် အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အခွင့်အရေးရှိသည်ဟု အဆိုပြုကာ သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေါ်။

သိုဖြစ်၍ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပြိုမ ၄၂ အရ စွဲဆိုခွင့်
ရှိသည်ဟုသော အယူခံတရားလို၏ တင်ပြချက်ကို လက်မခံနိုင်ပေ။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သောအချက်များအရ ဤအယူခံကို
ခွင့်ပြရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို
အတည်ပြုပြီး ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေခ ၃၀၀/-ကျပ် သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်စိုးစံသိန်း
နှင့်
ဒေါ်ခင်မြင့် (ခ)
ဒေါ်ထားထားညွှန်
ပါ ၂

+ ၂၀၀၀

နှလိုင်လ

၂၇ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှု *

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေ.တွင်

ဦးစိုးရပါ ၁၀ ဦး

နှင့်

ဦးနေလစိုး +

အမွှေရှင်နှင့်တရားလို့၊ တရားပြိုင်တို့သည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး၊ တိန္ဒြာ။

ဘာသာကိုးကွ ယု သူ များဖြစ် ပါက တိန္ဒြာ။

(ဒါယျဘာဂုပေဒ) အရ အမွှေပုံစံမဲနဲ့ခွဲပေးစေလို့မှု

စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိ။

တိန္ဒြာ။

(ဒါယျဘာဂုပေဒ) အရ အမွှေပုံပစ္စည်း

စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုမှု၊ အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ။

အုံးဖြတ်ချက်။ ။တိန္ဒြာဘျမ်း အပိုင် ၃၁ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း

ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two or more persons inheriting jointly take as tenants-in-common, except only (1) widows,

---

* ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၆၉။

+ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၀၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ရှုလိုင်လ ၂၇ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

and (2) daughters who take as joint tenants with rights of survivorship."

၂၀၀
ပီးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ပီးနေလစိုး

ထိုကြောင့် မူဆိုးမနှင့်သမီးမှအပ ကျွန်ုံအမွှေဆက်ခံသူများ သည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွှေ ဆက်ခံကြပြီး မူဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စပေါင်းအမွှေဆက်ခံ (joint tenant) ကြကြောင်းတွေရှိရသည်။

ဒါယျဘာဂုပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲဝေ ခြင်း(Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၃၊ အပိုဒ် ၃၄၈ ၅၇၈ ၅၉၈ မူဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိန္ဒြေယောက်၍ဗျားဖြစ်သူ၏အမွှေကို အကန်အသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာရရှိသော ကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှ စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုဒ် ၃၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

349. Sons, grandsons and great- grandsons.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons { ss 273- 274}.

သို့ဖြစ်၍ ဒါယျဘာဂုပဒေအရ သား၊ မြေးသားနှင့် မြစ်သား

၂၀၀၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

တို့သည် အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် “ပစ္စည်းခွဲဝေပေး
စေလိုမှု” (Suit for Partition) ခွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို (J) မောင်နေလစိုးသည် အမွေရှင်
အဘိုးဖြစ်သူ ဟိန္ဒာဘာသာဝင် ဦးအောင်ညီစိုးကျွန်ရစ်သော အမွေ
ပစ္စည်းကို ခွဲဝေခံစားခွင့်ပြုရန် “အမွေပုံစံမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု”
(Administration Suit) ခွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒါယျဘာဂုပ္ပဒေ၊ ဟိန္ဒာ
ဥပဒေကျမ်းအပိုင် ၃၄၉ နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်း
သည်ဟု မဆိုသာချေ။

လျှောက်ထားသူမှားအတွက်	- ဦးလွန်းမောင် တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- ဦးမျိုးမြင့် တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမတိုးမှုအမှတ် ၁၀၇ / ၂၀၀၀
တွင် တရားလိုဒေါ်ဝင်းမာနှင့်သားမောင်နေလစိုးတို့က တရားပြိုင်
ဦးစိုးရပါ-၁၀ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံစံမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။
တိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက်အမှတ် (၄ နှင့် ၅) တို့ကို ပဏာမငြင်းချက်
အဖြစ်ကြားနာပြီး အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုသည်မှာမမှန်ကြောင်း၊
တရားလို (၁) အား အမှုသည်အဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်ကြောင်း အမိန့်
ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို တရားပြိုင်းစီးရ ပါ-၁၀ ဦးတို့က
ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၀
ဦးစီးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

မန္တလေးတရားရုံး၏စီရင်ချက်တွင် ပဏာမဖြင့်ချက်အမှတ် (၄) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆိုလွှာအပိုဒ် ၈ တွင် တရားလို (၂) သည် အမွှေရှင်၏မြေးတော်စပ်ပြီး ကွယ်လွန်သူ အဘိုးအဘွားတို့ ကျွန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို မြေးတစ်ဦးအဖြစ် ဦးကြီးတော်စပ်သူများ နှင့်အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိသဖြင့် ကွယ်လွန်သူအဘိုးအဘွား တို့ကျွန်ရစ်သောပစ္စည်းများတွင် တရားလိုများမိသားစုသည် ၄ပုံ ၁ပုံ ခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု အဆိုပြုထားသဖြင့် တရားလို (၂) ၏ ရပိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုသည်မှာမြင်သာကြောင်း၊ အမွှေဆိုင်မဟုတ်သူသည် အမွှေပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံးကို လက်ရှိထားသူမဟုတ်လျှင် အမှုသည် အဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ်လျက် တရားလို (၁) သည် အမွှေဆိုင်မဟုတ်၍ အမှုမှုဖယ်ထုတ်ထိုက်သည်ဆိုသည်မှာမျှန် ကြောင်း၊ အမှုပုံစံနှင့်သက်ဆိုင်သော ပဏာမဖြင့်ချက်အမှတ် (၅) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုသည် ၄င်းအဆိုပြုသည့်အတိုင်း မှန်ကန် ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက တောင်းဆိုသော သက်သာ ခွင့်ကို ပေးနိုင်လျှင် အမှုပုံစံမှန်ကန်၍ အဆိုပြုချက်အတိုင်း မှန်ကန် ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်သည့်တိုင်အောင် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကိုမပေးနိုင်လျှင် အမှုပုံစံမှန်ကန်ရန်အကြောင်းမရှိ ကြောင်း၊ တရားလို (၂) သည်အမွှေရှင်၏ မြေးတော်စပ်သူဖြစ်ကြောင်း ကွယ်လွန်သူအဘိုးအဘွားတို့ ကျွန်ရစ်သောပစ္စည်းတွင် ဦးကြီးတော်စပ်သူများနှင့် အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုချက်များသည် တရားလို (၂) က သက်သေထင်ရှားပြသရမည့် အချက်များဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ အမှုပုံစံများယွင်းနေသည် ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း ဖြဖော်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လျောက်ထားသူတို့၏ရွှေနေက မူလမှုတရားလိုက အမွှေရှင်

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

များ၊ သားသမီးများသည် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာကိုးကွယ်သူဟု အဆိုပြုထားကြောင်း၊ တရားလိုများက မိတ္တကဗျာပဒေ (Mitaks-hara Law) ဖြင့် သို့မဟုတ် ဒါယျဘာဂျာပဒေ (Dayabhaga Law) ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် လျှောက်ထားခြင်းမရှိသောကြောင့် အဆိုလွှာ သည် ပြည့်စုံမှုမရှိကြောင်း၊ ဟိန္ဒြာများမှာ သီးခြားပုဂ္ဂလိကပိုင်ဟူ၍ မရှိဘဲ မိသားစုတစ်စုလုံးက စုပေါင်းပိုင်ဆိုင်ကြကြောင်း၊ မိသားစုဆိုရာ၌ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွှေစားအဖြစ် အမျိုးသမီးများမပါ ကြောင်း၊ **ဒေါ်မာလာပါ-၅ နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခိုင်ပါ-၄ အမှု** တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ တရားရုံးများတွင် အမွှေဆက်ခံရေး၊ အမွှေခွဲဝေ ရေးစသည်တိန္ဒြုပုံးပတ်သက်၍ အမှုဖြစ်ပွားလျှင် အမွှေရှင်နှင့်သက်ဆိုင် သော မိသားစုဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် မြန်မာနိုင်ငံတရား ဥပဒေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ထုံးပြု ထားသောကြောင့် တရားလိုက်အဆိုလွှာအရ ဟိန္ဒြာဥပဒေအရ အမွှေခွဲဝေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဟိန္ဒြာဥပဒေတွင် ဟိန္ဒြာလူမျိုးတို့သည်ပစ္စည်း များကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူများ (Joint Tenancy) ဖြစ်သောကြောင့် အမွှေပိုစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊

ဒေါ်ခင်တင့်ပါ၅ ဦးစိုးရပါ ၁၀ ဦးမကို (၁) ဦးခင်မောင်ကြည်ပါ ၃၅
ဦးစိုးရပါ ၁၀ ဦးအောင်ဖ ၁၂ ဦးမကို (၁) ဦးခင်မောင်ကြည်ပါ ၃၅
မှု တွင် ဟိန္ဒြာဥပဒေကျမ်းအရ ဟိန္ဒြာဥပဒေတွင် များအနေဖြင့် အမွှေရှင်ကျန်ရှိသောပစ္စည်းများအနက် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆို ထားသည်မှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ဟိန္ဒြာဥပဒေကျမ်းအပိုဒ် ၃၄၇၊ ၃၄၈ တွင် ဖော်ပြချက်အရ ဟိန္ဒြာမိသားစုသည် ပစ္စည်းကို ဖူးတွဲပိုင်ဆိုင်ကြပြီ ခွဲဝေသည့်အခါတွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုကို စွဲဆိုရမည်ဟုလည်းကောင်း

(၁) ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၁

(၂) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၂၂တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)

ဦးဝင်းဆွဲပါ၍ ၅ နှင့် ဦးဂိဂ (ခ) ဦးအောင်ဖော် ၃၄ အမှု။
ဦးဂိဂ (ခ) ဦးအောင်ဖော် ၈ နှင့် ဒေါ်ခေါင်တင်ပါ ၂၃
 တွင် ထိုသိစွဲဆိုခြင်းမရှိဘဲ အမွှားပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု စွဲဆိုခြင်း
 မှာ အမှုပုံစံမှန်ကန်မှုမရှိသည့်အပြင် တရားစွဲခွင့် (Right to Sue)
 မရှိဘဲ စွဲဆိုခြင်းသာဖြစ်၍ အမှုကိုပလပ်ရန်သာရှိသည်ဟုလည်းကောင်း
 ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင့် မူလမှုတရားလိုသည် အမွှားရှင်များမှာ
 ဟိန္ဒြာများဖြစ်ပါက အမွှားပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု စွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံ
 မှန်ကန်မှုမရှိသဖြင့် အမှုကိုပလပ်ရန်သာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလမှု
 ကို ပလပ်သင့်ကြောင်းလျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်
ဦးနေလထိုး

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရွှေ့နေက ဟိန္ဒြာစေလေ့ထုံးတမ်းအရ
 ကွယ်လွန်သူတို့ ကျွန်းရစ်သောအမွှားပစ္စည်းတွင် ပူးတွဲလက်ရှိထားပြီး
 ပူးတွဲအကျိုးခံစားခွင့်ရှိမှုသာလျှင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှုစွဲဆိုသော
 ပုံစံမှန်ကန်နိုင်ကြောင်း၊ ပူးတွဲလက်ရှိထားခြင်းမရှိ ပူးတွဲအကျိုးခံစား
 ခွင့်မရှိခဲ့ပါက ပစ္စည်းလက်ရှိထားသူအမွှားဆိုင်များအပေါ် အမွှားပုံ
 စီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှုစွဲဆိုခြင်းမှာ အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာ
 အပိုဒ် ၄ နှင့် ၅ အရ တရားလိုများသည် အမွှားပစ္စည်းတွင် တရားပြိုင်
 များနှင့် ပူးတွဲခွဲဝေခံစားခွင့် မရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အမွှားပစ္စည်းအားလုံး
 သည် တရားပြိုင်များ၏လက်ဝယ်ရှိနေသောကြောင့် အမွှားပစ္စည်း
 လက်ဝယ်မရှိ၊ ခွဲဝေခံစားခွင့်မရှိသူ တရားလိုများသည် အမွှားပုံ
 စီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှုမှုတစ်ပါး အခြားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊
ဒေါ်မမလေးပါ ၁၁ နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းပါ ၁၁ အမှု။ မှာ ဟိန္ဒြာစေလေ့
ထုံးတမ်းအရ အမွှားပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှုဖြစ်ရာ မန္တလေးတိုင်းတရား
ရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်အယူခံဝင်ခဲ့ပြီး

(၃) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၃၂တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)

(၄) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁- ၃၀

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၁၀
နှင့်

ဦးနေလစိုး

တရားရုံးချုပ်၊ အထူးအယူခံအထိ အမွှုပုံစံမခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုပုံစံ
အပေါင် စီမံခန့်ခွဲပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် တရားလိုသည် အမွှုပုံ
စီမံခန့်ခွဲပေးရန် စွဲဆိုသောအမှုပုံစံသည်မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း
ပကာမပြင်းချက်အမှတ် (၅) အပေါ် အမှုပုံစံမှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆို
ချက်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အောက်ပါ ပြင်းချက်အမှတ် (၄)
နှင့် (၅) တိုကို ပကာမပြင်းချက်အဖြစ် ဦးစွာကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်-

၄။ တရားလို (၁) သည် အမွှုဆိုင်မဟုတ်၍ အမှုမှ
ဖယ်ထုတ်ထိုက်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

၅။ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းပြချက်များမှာ
အထက်ပါ ပကာမပြင်းချက်အမှတ် (၅) နှင့်ပတ်သက်၍သာ တင်ပြ
ထားကြောင်းတွေရှိရသဖြင့် ပြင်းချက်အမှတ် (၅) နှင့်စပ်လျဉ်း၍သာ
မူလရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုပုံစံမှားမှန်စိစစ်ရာ၌ တရားလို၏အဆိုလွှာတွင် အဆို
ပြထားသည့်အချက်များကို စွဲဆိုသည့်အမှုအမျိုးအစားအလိုက်
ညီညွတ် ပြည့်စုံရန်လိုအပ်သည့်အကိုရပ်များနှင့်ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိကို
စိစစ်ရသည်။ ထိုသို့ စိစစ်ရာ၌ ချေလွှာတွင်ဝန်ခံထားသည့် အချက်
များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် အမှုပုံစံမှားမှန်ကန်
ခြင်းရှိ မရှိကို အဆိုအချေများအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်ဆိုရာတွင်

အဆိုလွှာနှင့် ဝန်ခံထားသည့်ချေလွှာတို့ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ပါ ဂဲ အမှား ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ထိုကြောင့် ဤအမှားတွင် တရားလို၏အဆိုပြုချက်များသည် စွဲဆိုသည် အမှာအမျိုးအစားအလိုက် ညီညာတ်ရန် လိုအပ်သည့် အကိုပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိ ကြည့်ရှစ်စစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မူလမှုတရားလို မောင်နေလစိုး၏အဆိုလွှာတွင် ပုံဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာကိုးကွယ်သူဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြှင့်တို့မှသားသမီး (၁၁) ယောက် ထွန်းကားရာ သားသမီးများအားလုံးသည်လည်း ပုံဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြကြောင်း၊ တရားလို (၁) ဒေါ်ဝင်းမာသည် ဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြှင့်တို့၏ အငြေမမြောက်သား ကိုစိုးဝင်း (ကွယ်လွန်) ၏အနီးဖြစ်ပြီး တရားလို (၂) မောင်နေလစိုးမှာ ဦးစိုးဝင်းနှင့် ဒေါ်ဝင်းမာတို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ပြီး အမွှေရှင်၏မြေးတော်စပ်ကြောင်း၊ တရားလို (၂) သည် အမွှေရှင်၏မြေးတစ်ဦးအဖြစ် အတိုးအဘွားတို့ကျန်ရစ်သောအမွှေပစ္စည်းတွင် ဦးကြီးတော်စပ်သူများနှင့် အတူ အညီအမျှခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအဆိုပြထားသဖြင့် တရားလိုမောင်နေလစိုးသည် ပုံဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာဝင်အမွှေရှင်ဦးအောင်ညိမ်း၊ ဒေါ်စိန်မြှင့်တို့၏သားကိုစိုးဝင်း၏သားဖြစ်၍ တစ်နည်းအားဖြင့်အမွှေရှင်တို့၏သား၏သား (မြေးသား) အဖြစ် အမွှေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလမှုတရားပြိုင်တို့က တရားလိုအဆိုပြုသကဲ့သို့ အမွှေရှင်နှင့်တရားလို၊ တရားပြိုင်များသည် ပုံဏားလူမျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာ

၂၀၁၀
ဦးစီးရပါ ၁၀
နှင့်

ဦးနေလတိုး

ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူများဖြစ်၍ အမွှုပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု စွဲဆို၍ မရကြောင်း၊ အမှုပုံစီမံများကြောင်းချေပထားသည်။ ထိုကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များလူမျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဟိန္ဒြာမလေ့လိုးတမ်းဥပဒေအရ အမွှုပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိကို စိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မစောတင် နှင့် ဆရာဆင်အမှု^၆ တွင် မကိုပူရဟိန္ဒြာများ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမွှုဆက်ခံမှုမှာ ဟိန္ဒြာဥပဒေ (ဒါယျဘာဂ ဥပဒေ) နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်များမလေ့လိုးတမ်းဥပဒေတိနှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ ထိုကြောင့် ဤအမှုတွင် အမွှုရှင်နှင့်တရားလို့ တရားပြိုင်တို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ ဟိန္ဒြာဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ပါက ဟိန္ဒြာဥပဒေ (ဒါယျဘာဂဥပဒေ) အရ အမွှုပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု စွဲဆိုခွင့်ရှိ မရှိကို စိစစ်ကြည့်ရန်လိုအပ်သည်။

ဥပဒေပညာရှင် D.F MULLA ရေးထားသည့် PRINCIPLES OF HINDU LAW; (12th EDITION) ဟိန္ဒြာအခန်း (၃) တွင် အမွှုဆက်ခံရေးအခြေခံမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားရာ ဟိန္ဒြာကျမ်းအပိုဒ် ၂၂ တွင် ဟိန္ဒြာများသည် မိတ္တက္ကရာဇ်ပေးနှင့် ဒါယျဘာဂ ဥပဒေတို့အရ နည်းလမ်းလျှော့သွယ်ဖြင့် အမွှုဆက်ခံကြကြောင်း၊ အပိုဒ်၂၆ တွင် အမျိုးသမီးများသည် ဟိန္ဒြာယောကျားတစ်ညီး၏အမွှုကို အကန်အသတ်ဖြင့်သာခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ဒါယျဘာဂဥပဒေအရ အမွှုဆက်ခံမှု (co-heirs) နှင့်ပတ်သက်၍ ဟိန္ဒြာကျမ်းအပိုဒ် ၃၁ (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်-

(၆) ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (လွှတ်တော်) ၈၁- ၈၉

" 31 (2) According to the Dayabhaga school two or more persons inheriting jointly take as tenants-in-common, except only (1) widows, and (2) daughters who take as joint tenants with rights of survivorship."

၂၀၁၀
ပိုးစိုးရ ပါ-၁၀
နှင့်
ပိုးနေလစိုး

ထိုကြောင့် မူဆိုးမနှင့်သမီးမှအပ ကျန်အမွှေဆက်ခံသူများ သည် ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ့်အစုလိုက် (tenant in common) အမွှေ ဆက်ခံကြပြီး မူဆိုးမနှင့်သမီးတို့သည် စုပေါင်းအမွှေဆက်ခံ (joint tenant) ကြကြောင်းတွေရှိရသည်။

ဒါယျဘာဂါဥပဒေ (Dayabhaga Law) အရ ပစ္စည်းခွဲဝေ ခြင်း (Partition) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခန်း ၁၃၊ အပိုင် ၃၄၈ ၆၅ ဥပမာတွင် 'အေ' ကွယ်လွန်သည့်အခါ 'ဘီ' နှင့် 'စီ' သားနှစ်ဦး ကျန်ရှိ ကြောင်း၊ 'ဘီ'ကွယ်လွန်သည့်အခါ သား 'စီ'ကျန်ရှိပြီး 'စီ' ကွယ်လွန် သည့်အခါ အနီး 'ဒဗလျူ။' ကျန်ရှိကြောင်း၊ 'ဒဗလျူ။' သည် 'စီ' အပေါ် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှုခွဲခို့ရန်ဖြစ်ပြီး တရားရုံးက ပစ္စည်း၏ထက်ဝက် ကို ခံစားခွင့်ပြုရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အဆိုပါ ဥပမာအရဆိုလျှင် မူဆိုးမဖြစ်သူသည် ဟိုနဲ့ ယောကျား ဖြစ်သူ၏အမွှေကို အကန်အသတ်ဖြင့် ဆက်ခံခွင့် (Limited Estate) ကိုသာ ရရှိသောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှ စွဲဆိုရန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သား၊ မြေးသား၊ မြစ်သားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အပိုင် ၃၄၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်-

349. Sons, grandsons and great- grandsons.-

Under the Dayabhaga law a son is not entitled to a partition of the coparcenary property against his father. The reason is that a son, according to that law, does not acquire by birth any interest in ancestral property. The same rule applies to grandsons and great-grandsons. { ss 273- 274}.

သို့ဖြစ်၍ ဒါယျဘာဂုပဒေအရသား မြေးသားနှင့်မြစ်သား
တို့သည် အမွေပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် “ပစ္စည်းခွဲဝေပေး
စေလို့မှု” (Suit for Partition) စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရ
သည်။ အမွေပိုစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှု (Administration Suit) သာ
စွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရွှေနေက တင်ပြသော အခြင်တင့်
ပါ ၅ အမှု^(၁) နှင့် ဦးဝင်းဆွေပါ ၅ အမှု^(၃) တို့တွင် ဟိန္ဒာပူဏ္ဍား
အမွေရှင်းလူကလေး၏သမီးတစ်ဦးဖြစ်သူဒေါ်အေးချို၏သားသမီးများ
အနက်သားဖြစ်သူ ဦးဂိုပ်၏အနိုင်သားသမီးများက ဦးလူကလေး
ကျော်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများကို ခွဲဝေပေးစေရန်စွဲဆိုမှုဖြစ်ပြီး ထို
အမှုများတွင် ဒေါ်အေးချို၏လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုမှာ ဟိန္ဒာခလေး
ထုံးတမ်းနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ အဓိကဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုပုံစံမှုန်ကန်မှုရှိ မရှိနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုအပေါ် ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ
တို့၏ရွှေနေတင်ပြသောအမှုများတွင် ထည့်သွင်းသုံးသပ်ချက်များမှာ

ဤအမှုဖြစ်ရပ်နှင့်မတူညီသဖြင့် ဤအမှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ချေ။ ဤအမှုတွင် တရားလို (၂) မောင်နေလစိုးသည် အမွှေရှင်အသုံးဖြစ်သူ ဟိန္ဒြာဘာသာဝင်၌ဦးအောင်ညိမ်းကျွန်ရစ်သောအမွှေပစ္စည်းကို ခွဲဝေ ခံစားခွင့်ပြုရန် “အမွှေပုံစံမဲခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု” (Administration Suit) စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒါယျဘာဂျပဒေ၊ ဟိန္ဒြာဥပဒေကျမ်းအပိုဒ် ၃၇၉ နှင့်ညီညွတ်မှုရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟု မဆိုသာချေ။

ဤအခြေအနေတွင် မူလနှုံးက ငြင်းချက်အမှတ် (၅) ပကာမ ငြင်းချက်အပေါ် အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ ကျွန်ငြင်းချက်များဖြေဆိုနိုင်ရန် သက်သေခံချက်များ ရယူသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီ၊ မှားယွင်း ခွွဲတ်ချော်နေသည်ဟုမဆိုသာသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် စွဲက်ဖက် ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ထိုကြောင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ် လိုက်သည်။

ရွှေနေခ ကျပ် ၂၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးစိုးရပါ ၀၀
နှင့်
ဦးနေလစိုး

တရားမအထွေထွေလွှဲအပ်လွှာ *

သဘာပတိတရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးခင်မြင့်
 အဖွဲ့ဝင် တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးမြင့်သိန်းနှင့် ဦးချစ်လွင်တို့ရွှေ့တွင်

မဆောင်နမ်

နှင့်

ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင် +

ခရစ်ယါန်လင်ယောကျားဖြစ်သူသည် ခရစ်ယါန် ဇနီးဖြစ်သူ
 အပေါ်ရက်စက်မှုကျိုးလွန်ခြင်း၊ စွန့်ပစ်ခြင်းကြောင့်
 မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀
 အရ ထိမ်းပြားမှုပယ် ဖျက်ပေးရန် ဇနီးဖြစ်သူက
 လျှောက်ထားရာတွင် သက်သေပြုရန်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၁၀ တွင် ဇနီးဖြစ်သူက လင်ယောကျားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းပြားမှု
 ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း
 ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလွှဲအပ်လွှာ အမှတ် ၁။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉၅တွင် ချမှတ်သော
 ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဗြိုဟ်လ ၁၈ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်အရွှေ့ပိုင်းခရီး
 တရားရုံး၏ ရွှေးဦးဒီကရီအပေါ် မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်း
 မှုညပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရလျှောက်ထားမှု။

၂၀၁၀
မနောက်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

" Any wife may present a petition to the District Court or to the High Court, praying that her marriage may be dissolved on the ground that, since the solemnization thereof, her husband has exchanged his profession of Christianity for the profession of some other religion, and gone through a form of marriage with another Woman;

- or has been guilty of incestuous adultery,
- or of bigamy with adultery,
- or of marriage with another Woman with adultery,
- or of rape, sodomy or bestiality,
- or of adultery coupled with such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,
- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years of upwards.

မနောက်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယား

၂၀၁၀
မအောင်နှစ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

ယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသောအချက်များ
တင်ပြထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် ထိုအချက်များကို
ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်းလည်းမပေါ်ပါက်ပေါ်။ ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် ညွင်းပမ်း
နှုပ်စက်ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများ
က ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေါ်။ တရားလိုပြောပြ၍ သိရကြောင်း
သာထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါး
သော မိန်းမနှင့်ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင်
လင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဒီကရိုက်
တောင်းဆိုခြင်းမပြုနိုင်ပေါ်။ မစွဲစိုး (၅) ကျော် နှင့် ဦးကျော်
အမှုကို ကြည့်ပါ။

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွန်းပစ်ထားခြင်း
ကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိက်သည်ဟု တင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
လင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့်
ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် အနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွန်းပစ်ထားမှ
သာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွန်းပစ်
သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေါ်။
တရားလိုတင်ပြသော သက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား
ကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညာစွဲခြင်းမရှိ၍
ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်
ခြင်းမရှိပေါ်။

လျှောက်ထားသူအတွက်	- ပီးစိုးဝင်းစိုး တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ	<u>၂၀၁၀</u> မဆောင်နမဲ့ နှင့် ဦးအယ်ဘရန်မိုင်
လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- မလာ	
ရုံးသဟာယအတွက်	- ဒေါ်မို့မို့အောင် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှုး၊ ရွှေ့နေချုပ်ရုံး	

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၉၅ တွင် မဆောင်နမဲ့က ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်အပေါ် မြန်မာ နိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ထိမ်းမြားခြင်း ပယ်ဖျက်၍ လင်မယားကွာရှင်းသည့်ဒီကရီချေမှုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ ခရိုင်တရားရုံးက မဆောင်နမဲ့လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ရွှေးဦးဒီကရီချေမှုတ်ခဲ့သည်။ ခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီကို မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ အတည်ပြုပေးရန် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားရုံးချုပ်သို့ တင်ပို့လာသဖြင့် အတည်ပြုသင့်မသင့်အမိန့်ချေရန် ဤတရားမလွှဲအပ်လွှာကို ဖွင့်လှစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားလို့မဆောင်နမဲ့၏ဆိုလွှာတွင် တရားလို့နှင့်တရားပြိုင်တို့သည် ကချင်လူမျိုး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို့ကွယ်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏မိဘများက လာရောက်တော်းဆိုမှုကြောင့် တရားလို့နှင့်တရားပြိုင်တို့ကို ၂၀-၁-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် နမ်းခမ်းမြှေ့၊ လူမျိုးပေါင်းစုံနှစ်ချင်းခရစ်ယာန်ဘာသာကြောင်း၌ သိကွာတော်ရဆရာတော်ဦးမိတ္တန်ကျမ်းမှ ခရစ်ယာန်လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းအက်ဥပဒေနှင့်

၂၀၁၀
မဆောင်နှစ်
နှင့်
ဦးအယ်ဘရန်မိုင်

အညီ ထိမ်းမှားလက်ထပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ လက်ထပ်ပြီး ၅ ရက် အကြား၂၁-၂၀၀၇ နေ့တွင် ခွင့်ရေးပြည့်ပြီဟူသော အကြောင်းပြုချက်ဖြင့် တရားပြိုင်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်သွားကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် တရားလို၏မိဘများက ရက်အနည်းငယ်ခန့်ဆက်လက်နေထိုင်ရန်ပြောသော်လည်း မရကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကြောင့်တရားလိုမှာ အများတကာအလယ် အရှုက်တတွဲအကျိုးနည်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ကြီးလေးသောရက်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုစဉ်အချိန်ကတရားလိုမှာ မူဆယ်မြို့၊ ရှိုးမဘဏ်တွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြောင်း၊ တရားပြိုင်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိုးအားကစား နှင့်ကာယပညာဦးစီးဌာနတွင် ဦးစီးအရာရှိ (ကြုံကြတောင်ရှိက်နည်းပြု) ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်သွားပြီးနောက်ပိုင်း၊ တရားလိုသို့ဖြစ်စေ တရားလို မိဘများထံသို့ဖြစ်စေ မည်သို့မှုအဆက်အသွယ်မလုပ်တော့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်နှင့်အတူနေထိုင်ရန် တရားလိုမှာ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိုက်လာခဲ့သော်လည်း အတူနေထိုင်ရန်ပြင်းဆန်မှုကို ခံခဲ့ရပြီး တရားလိုမှာ သပြေဆန်း အမျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်တွင်သာ နေခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုနောက် တရားပြိုင်နေထိုင်ရာ တာမွေမြို့နယ်၊ ကျိုက္ကဆံအားကစားကွင်းရှိ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင်အတူနေထိုင်လို၍ သွားရောက်ခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်မှုသဘောမတူဘဲ ညွင်းပမ်းနှုပ်စက်မှုကြောင့် တရားပြိုင်တွင် သားအိမ်၌ရေအိတ်တည်သည့်ရောဂါ ဖြစ်ပွား၍ ဆရာဝန်ဖြင့်ကုသနေရကြောင်း၊ တရားပြိုင်ရှိက်နှက် ညွင်းပမ်းနှုပ်စက်၍ တရားလိုသည်တရားပြိုင်ထံမှတွက်ပြေးခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်တရားလိုအား ၂ နှစ်ကျော်ခန့် စွန့်ပစ်ထားကြောင်း၊ အတူနေထိုင်ပေါင်းသင်းရန်ကို တရားပြိုင်သည် အကြောင်းမဲ့ ပြင်းဆန် ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်တွင် တရားပြိုင်သည် ရက်စက်မှုကျိုးလွန်ကြောင်း၊ ယခုအမှုကို တရားလိုသည်တရားပြိုင်နှင့်ပူးပေါင်း၍

စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

တရားပြိုင်ညီအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် ချေလွှာတင်ခြင်းမရှိဘဲ ရုံးရွှေ့လာရောက်ခြင်းမရှိ၍ အမှုကို တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးသည်။

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ပြီအယ်လ်ဘရန်မိုင်

ခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုသည် တရားပြိုင်နှင့်ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များ၏မလေ့လိုးစံနှင့် အညီ သက်သေခံ (၁) အရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်း၊ ၅ ရက်ခန့်ပေါင်းသင်းပြီး တရားပြိုင်မှာ တရားလိုအားစွန့်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိုက်လာပြီးအတူနေထိုင်ခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင်က ညျင်းပမ်းနိုင်စက်ရှိက်နှက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်နှင့်အတူ နေထိုင်ခွင့် မရ၍ အမျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်တွင်နေထိုင်ခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင် က ညျင်းပမ်းနိုင်စက်ရှိက်နှက်သဖြင့် သားအိမ်တွင်အရည်အိတ်တည် သည့်ရောဂါခံစားရကြောင်း၊ တရားလိုအားတရားပြိုင်က မပေါင်းသင်း လိုဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ရက်စက်စွာပြုမှုခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို သည်တရားပြိုင်နှင့်ပူးပေါင်း၍ ဤအမှုကိုစွဲဆိုသည်ဟုမပေါ်ပေါက် သဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို ဖျက်သိမ်းသင့်သည်ဟု ယူဆ ကြောင်းသုံးသပ်၍ ရွှေးဦးဒီကရီချုမှတ်ပေးသည်။

မဆောင်နမ်၏ရွှေ့နေက လျှောက်ထားခံရသူသည် လျှောက် ထားသူအပေါ် ဤီးလေးသောအိမ်ထောင်ရေးရက်စက်မှ ကျူးလွန် ခြင်း၊ လက်ထပ်ပြီးသည့်နေ့မှ ၅ ရက်သာပေါင်းသင်းပြီး ၂၂-၁-၂၀၀၇ နေ့စွဲ၍ တရားစွဲဆိုသည့်နေ့ ၁၃-၅-၂၀၀၉ နေ့အထိ ၂ နှစ်ကျော် စွန့်ပစ်ထားခြင်း၊ လင်မယားအတူနေထိုင်ပေါင်းသင်းရန်ကိစ္စကိုလည်း အကြောင်းမှုပြင်းဆန်ခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အနီးမယားအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုခြင်း၊ အတူနေထိုင်ရန်ဤီးစားသူကို ညျင်းပမ်းနိုင်စက်

၂၀၀၀
မဆောင်နှစ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘရန်း

ခြင်း၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်ခြင်း၊ လျှောက်ထားသူအပေါ်
လူမှုရေး၊ အမိမိထောင်ရေး၊ စားဝတ်နေရေးများလစ်လျှောက်ထားခြင်းတို့
ကြောင့် ထိမ်းမြားမှုပယ်ဖျက်ပေးစေသည့် ရွေးဦးဒီကရီအတွက်
အတည်ပြုမိန့်၊ အပြီးသတ်ဒီကရီရတိက်ကြောင်း၊ ဒီကရီကို လိမ်လည်
ရယူရန်အတွက် လျှောက်ထားခံရသူနှင့်ပူးပေါင်းကြံစည်ခဲ့ခြင်းလည်း
မရှိကြောင်း၊ ရန်ကုန်တွင်တစ်မြေတည်းမြှုပြုနေကြသော်လည်း
လင်မယားအဖြစ် အတူမနေထိုင်ရခြင်းမှာ လျှောက်ထားသူအတွက်
ကြီးလေးသောရက်စက်မှုပိုင်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

ဦးအယ်လ်ဘရန်းမိုင်သည် နံရွှေလာရောက်ခြင်း၊ လျှောက်လဲ
တင်ပြခြင်းမရှိပေ။

မြန်မာနိုင်ငံလင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေ ၁၀
တွင် နေ့ဗြိုင်နှင့် လင်ယောက်ဗျားဖြစ်သူအပေါ် ထိမ်းမြားမှု ပယ်ဖျက်
ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထား
သည်-

" Any wife may present a petition to the District Court or to the High Court, praying that her marriage may be dissolved on the ground that, since the solemnization thereof, her husband has exchanged his profession of Christianity for the profession of some other religion, and gone through a form of marriage with another Woman;

- or bas been guilty of incestuous adultry,
- or of bigamy with adultery,
- or of marriage with another Woman with adultery,
- or of rape, sodomy or bestiality,
- or of adultery coupled wiht such cruelty as without adultery would have entitled her to a divorce *a mensa et toro*,
- or of adultery coupled with desertion, without reasonable excuse, for two years of upwards.

၂၀၁၀
မဆောင်နမ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်

မဆောင်နမ်၏ အဆိုပြုတင်ပြချက်များတွင် ဦးအယ်လ်ဘရန်မိုင်သည် အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်းခြင်း၊ နောက်ထပ်မယား ယူခြင်း၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်ဖောက်ပြန်ခြင်း စသေအချက်များ တင်ပြထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ဦးအယ်ဘရန်မိုင်သည် ထိအချက်များကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်းလည်းမပေါ်ပေါက်ပေါ် ရှိက်နှုက်ခြင်းဖြင့် ညှင်းပန်း နှုပ်စက်ကြောင်း တရားလိုကထွက်ဆိုသော်လည်း လိုပြသက်သေများ က ထောက်ခံထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေါ် တရားလိုပြောပြ၍ သိရကြောင်း သာထွက်ဆိုကြသည်။ ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ရုံမျှဖြင့်လည်း တစ်ပါး သော မိန်းမနှင့်ဖောက်ပြားကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေမပြနိုင်လျှင် လင်မယားကွာရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ကွာရှင်းရန်ဖိုကရှိကို

၂၀၀၀
မဆောင်နှစ်
နှင့်
ဦးအယ်လ်ဘရန်၏

**တောင်းဆိုခြင်းမပြုနိုင်ပေါ့ မစွစ်ပါး (၍) ကျော် နှင့် ဦးကျော်
အမှု^(၁) ကိုကြည့်ပါ။**

တရားလိုက တရားပြိုင်သည် ၂ နှစ်ကျော်စွန့်ပစ်ထားခြင်း
ကြောင့် ကွာရှင်းခွင့်ရထိက်သည်ဟုတင်ပြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
လင်မယားကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုံမ ၁၀ အရ မိန်းမတစ်ဦးနှင့်
ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြင် အနီးဖြစ်သူအား ၂ နှစ်နှင့်အထက်စွန့်ပစ်ထားမှ
သာလျှင် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်သဖြင့် ၂ နှစ်အထက်စွန့်ပစ်
သည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေါ့။
တရားလိုတင်ပြသောသက်သေခံချက်များအရ မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား
ကွာရှင်းရေးအက်ဥပဒေပုံမ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍
ခရိုင်တရားရုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်
ခြင်း မရှိပေါ့။

ရုံးသဟာယအဖြစ်ဆောင်ရွက်သူ ရွှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယ
ညွှန်ကြားရေးမှုးကလည်း ခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီသည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း
ချက်နှင့်ညီညွတ်သည်ဟုမဆိုနိုင်သဖြင့် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်အမိန့်
ချပေးရန် လျှောက်လဲသည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံလင်မယား
ကွာရှင်းရေးဥပဒေပုံမ ၁၀ အရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကို ပယ်ဖျက်
သည့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ရေးဦးဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍
မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု *

၂၀၁၀

ဧပြီလ

၉၄၅

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးမြင့် သိန်းနှင့် ဦးဟန်ရှိန်တို့ရွှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝင်းပါ ၂

နှင့်

ကိုနောင်ဝင့်နောင်ပါ ၃ +

ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် ဒီကရီတွင် မပါရှိသည့် မြေနှင့်
 အဆောက်အဦးများကိုပါ တရားနိုင်ကပိုမိုရရှိသွားရာ
 ယင်းပိုမိုရရှိသွားသော မြေနှင့်အဆောက်အဦးများကို
 ပြန်ရရန် တရားရုံးများက သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆို
 ခွင့်မရှိဘဲ အရိုမှုတွင်သာ လျှောက်ထားရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ၂ ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၈ မှ ဖယ်ရှား
 ခံရသည်ဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမအောရီမှုအမှတ်
 ၁/၂၀၀၂ အမှု၌ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ အပ်ဝရမျိုးတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသော
 မြေကွက်နှင့် အဆောက်အဦးများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝင်းတို့
 ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘိုလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃၆။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပြောင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၃ တွင် ချမှတ်သော
 ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
 ၏ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်စွဲပါ အထူးအယူခံမှု။

၂၀၀၀
ဦးဇော်ဝင်း
၂၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင်နောင်
၂၃

တရားနိုင်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင်နောင်တိုက ပိုမိုရလိုက်ခြင်း
ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ဒီကရီခုမှတ်ခဲ့
သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်ရခဲ့ ငါးတို့၏အခွင့်အရေး
ဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်ရခဲ့ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ်
ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျော်းမြောင်းအောင်
ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီ
အတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။သီးခြားတရားမမှုတွင်
အဆုံးအဖြတ်မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အော်မြုပ်လုပ်ရာ၏ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကို
ယူခြင်း ဒီကရီတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံး
သည် မြေကိုပြန်ရရန် ယင်းကော်မျှ၌ပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၄၇ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ များယွင်း ပေးလိုက်မိသော
မြေကိုပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ငါးတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော
မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံများ ပြန်လည်ရရှိရန်
အတွက် မူလအော်ရှိမှုတွင်လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားတရား
တစ်ထုံးစွဲဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုပါ၍ဖြစ်သည်ဖြစ်ရခဲ့ စွဲဆိုခွင့်
မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးများက
အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ခိုကရီခုမှတ်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချော်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးထွန်းအောင်ကျော်

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးအမား

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၂၄/၂၀၀၇ တွင် အယူခံတရားလို့ဦးလော်ဝင်းတို့မောင်နှမ ၂ ဦးက အယူခံတရားပြိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ ၃ ဦးအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လက်လှတ်ဆုံးခဲ့သော ဥပစာကိုပြန်ရလို့မှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိသည်။

ထိုဒီကရီအပေါ် ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)၏ တရားမပြိုင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၃၃/၂၀၀၈ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး မူလရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဦးလော်ဝင်းတို့က တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)၏တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၉/၂၀၉ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က အောက်ပါ ပြဿနာဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က မူလရုံးတရားလိုများသည် ဦးပိုင် ၄၆-၄ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအီတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် နည်း ၁၀၃ တို့အရ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက်ရရှိရန် စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညာတဲ့မှုရှိသည်ဟု မဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ

တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က မူလရုံးတရားလိုများသည် ဦးပိုင် ၄၆-၄ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအီတို့အပေါ်မှ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than in due course of law) ဖယ်ရှားခံခဲ့ရခြင်း

၂၀၁၀
ဦးလော်ဝင်း
၅၂၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
၅၃၃

၂၀၀၀
ဦးဇော်ဝင်း
၂၂၂၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
၂၃၃၃

မဟုတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလ
မူကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲပါ အချက်အလက်များနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။ ”

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပေါ်ဘွယ်
အရှေ့ရပ်၊ အကွက်အမှုတ် ၂၂၄ မှ ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၆-၄ မြေကွက်
သည် ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းရှိနေပြီး
ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၅ ပေါ်တွင်အိမ်မကြီးတည်ရှုကာ ဦးပိုင်အမှုတ်
၄၆-၄ ပေါ်တွင် ယင်းအိမ်မကြီး၏ မီးဖို့ချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အအိုတို့တည်ရှိသည်။ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ^၁
၃ ဦးက ဦးဇော်ဝင်းတို့မောင်နှမ ၂ ဦးအပေါ် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး
တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၈၅/၂၀၀၃ တွင် လက်ရောက်ရရန်စွဲဆို၍
အနိုင်ရရှိခဲ့သောအမှုမှာ ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ
ပင်မနေအိမ်အဆောက်အအိုသာဖြစ်သည်။ ယင်းတရားမကြီးမှုမှု
အနိုင်ခိုက်ခိုက်အတည်ပြုသော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ကာရို့မှုအမှုတ်^၁
၁/၂၀၀၅ တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ
ထုတ်ဆင့်ခဲ့သော အပ်ဝရမ်းတွင် ဦးဇော်ဝင်းတို့က ကိုနောင်ဝင့်နောင်
တို့အား လက်ရောက်ပေးအပ်ရမည့်မြေနှင့်အဆောက်အအိုမှာ ဦးပိုင်
အမှုတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်
အအိုသာဖြစ်သည်။ သို့သော် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးမှ ဘီလစ်က
ထိုအပ်ဝရမ်းကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်သောအခါ ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၅
မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ လူနေပင်မအဆောက်အအိုသာမက
ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၆-၄ မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ မီးဖို့ချောင်၊ ရေချိုး
ခန်း၊ အိမ်သာ အစရှိသည့်အဆောက်အအိုများကိုပါ ဦးဇော်ဝင်းတို့က
ဖယ်ရှားထွက်ခွာသွားရာ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ဒီကရီတွင်မပါသည့်
ဦးပိုင်အမှုတ် ၄၆-၅မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ မီးဖို့ချောင်၊ ရေချိုးခန်း

အိမ်သာအစရှိသည်တိုကိုပါ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုခဲ့သည့်
ယင်းအချက် များမှာ မူလမှုအဆိုအချေများနှင့် နှစ်ဖက်
သက်သေခံချက်များအရ ထင်ရှားပြီး အငြင်းမပွားနိုင်ချေ။

ထိုအခြေအနေတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမှုမ ၉ အရ လက်လွှတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော ဦးပိုင်
အမှတ် ၄၆-၅ မြေကွက်နှင့်မြေပေါ်ရှိ မီးပို့ချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အအိမ်များ လက်ရောက်ရရှိရန် ဦးဇော်ဝှင်းတို့ စွဲဆိုသော
မူလမှုတွင် သီးခြားမြေကွက်၊ သီးခြားအဆောက်အအိမ်များဖြစ်၍
ဦးဇော်ဝှင်းတို့က တရားဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲ မိမိသဘောဆန္ဒနှင့်
ဆန္ဒကျင်ဖယ်ရှားခံရပြီး လက်လွှတ်ဆုံးရွှေခြင်းဖြစ်သည်ဆိုကာ စွဲဆို
သည့်အတိုင်း ဒီကရီရထိကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က ပြင်ဆင်
မှုတွင် မူလရုံးတရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုမှာ တရားရုံးဒီကရီအရ
တရားပြုပိုင်များရရှိထားသည့်အဆောက်အအိုက်အစိတ်အထိုင်းများဖြစ်ကြောင်း
ဦးဇော်ဝှင်းတို့ဖယ်ရှားခံရမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမှုမ ၉ တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသကဲ့သို့ ဥပဒေလုံးကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံ
ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးဇော်ဝှင်းတို့စွဲဆိုသော လက်ရောက်
ပြန်လည်ရရှိရန်စွဲဆိုမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမှုမ ၉ ပါပြဋ္ဌာန်း
ချက်နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိနေသည်ဟုမဆိုသာကြောင်း၊ သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုံမှုမ ၉ အရ စွဲဆိုမှုမှာ တရားရုံး၏ယန်ရားအရ
မဟုတ်ဘဲ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းမှုဖယ်ရှားခံရသူက စွဲဆို
သောအမှုကိုသာ ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ သီးဖြစ်၍ မူလရုံးက ဦးဇော်ဝှင်း
တို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချုမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း
စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ကာ မူလရုံး၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
ပယ်ဖျက်ပြီး မူလမှုကို စရိတ်နှင့်ပလပ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝှင်း
၅၂၂
နှင့်
ကိုနောက်ဝင့်နောက်
၂၃

၂၀၀
ဦးအောင်ဝင်း
၊၊၊၊၊
နှင့်
ကိုနောင်ဝင်းနောင်
၊၊၊၊၊

အယူခံတရားလိုတို့ရွှေနေက လျှောက်လဲရာတွင် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံးမှ လက်ထောက်ဘိလစ်ဖြစ်သူပြိုင်ပြ (၁) ဦးစီးနိုင်နှင့်
မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ မြို့ပြမြေယာဌာနမှ
လိုပြ (၃) ဦးစံလိုင်တို့၏ထွက်ဆိုချက်များ၏ ဦးပိုင် ၄၅ မြေကွက်နှင့်
ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အဦးကိုအပ်နှံရာတွင် တစ်ဆက်
တစ်စပ်တည်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၄ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ
အဆောက်အဦးများပါဝင်ခြင်းမရှိဟုထွက်ဆိုထားကြကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
ထို သို့ အပ်နှံခြင်းမပြုသောမြေကွက် နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ
အဆောက်အဦးများကိုပါ တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင်းနောင်တို့က
လက်ရောက်ရယူလိုက်ခြင်းသည် ဦးအောင်ဝင်းတို့အား တရားဥပဒေ
လမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံရစေခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊
ထိုအပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃
တို့အရ တရားတစ်ထုံးစွဲဆိုနိုင်သူများမှာ တရားရုံးမဟုတ်သော အခြား
သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးဖြစ်သောဦးအောင်ဝင်းတို့က ဆိုခဲ့သည့်
နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရ မစွဲဆိုနိုင်သဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်
ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြင်းချက်များ
အပေါ် အယူခံတရားလို့များဘက်သို့ အသာပေးဖြေဆိုပေးသင့်
ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရွှေနေက လျှောက်လဲရာတွင်
တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင်းနောင်တို့က လျှောက်ထားရရှိခဲ့သော အပ်ဝရ်း
အရမြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦးမှာ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်
ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦးဖြစ်ကြောင်း၊
ဘိုလစ်က အပ်ဝရ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်သည့်အပါ တရားရုံး
ဦးအောင်ဝင်းတို့က ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ
ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦးသာမက တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း

အုတ်တံတိုင်းကာရံထားမှုတစ်ခုတည်းအတွင်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်မှ ပင်မနေအိမ် အဆောက် အိုး၏ မီးပို့ချောင်၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာအဆောက်အိုးတို့မှပါ အသာ တော်ည် ထွက်ခွာပေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုနောင်ဝင့်နောင် တို့က တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးဇော်ဝင်းတို့အား မတရားဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝင်းတို့က သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုမည်ဆိုပါကလည်း ငါး ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အိုးအစိတ်အပိုင်းများကို ငါးတို့ပိုင်ဆိုင် ခြင်းမရှိ၍ မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရလည်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထိုနည်း ဥပဒေများအရ စွဲဆိုပါကလည်းတရားရှုံးမဟုတ်သူတို့ကသာ စွဲဆိုခွင့် ရှိသဖြင့် ဦးဇော်ဝင်းတို့က စွဲဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာများအပေါ် အယူခံတရားပြုပြီးများဘက်သို့ အသာပေး ပြုဆို ၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတစ်ပြဿည်။

ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၉ မှ ဖယ်ရှားခံရသည် ဆိုခြင်း မှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရှုံး၏ တရားမအော်မှုအမှတ် ၁/၂၀၀၅ အမှု၌ ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသောမြေကွက် နှင့်အဆောက်အိုးများကိုပါ တရားရှုံးဦးဇော်ဝင်းတို့ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘိုလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ တရားနှင့် များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ ဒီကရီချေမှုတံ ခဲ့သည့်အမှုမ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ငါးတို့၏အခွင့် အရေးဆက်ခံသူတို့ အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
၅၂၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
၂၃

၂၀၀
ဦးအောင်ဝင်း
၁၂၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင်နောင်
၂၃၃

သိမဟုတ် ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သိမဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေး ပြောမြစ်းအောင်ပြခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြသနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။ သီးခြားတရားမမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်မပြရ ”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မောင်ကြယ်ပါ-၃ နှင့် မခေမေပါ-၂မီရင်ထဲး^(၁) အရီမှူ

ပြုလုပ်ရာ၌ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကိုယူခြင်း၊ ဒီကရီတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံးသည် မြေကို ပြန်ရရန် ယင်းအရီမှုပြုပင် တရားမကျင့်ထုံးသပဒေ ပုံစံမ ငါးမ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မှားယွင်း ပေးလိုက်မိသောမြေကို ပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးအောင်ဝင်းတို့က ငှါးတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အအုံများ ပြန်လည်ရရှိရန် အတွက် မူလလရှိမှုတွင် လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြား တရားတစ်ထုံး စွဲဆိုမည်ဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးများက အဆုံးအဖြတ်ပြခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်း ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးအောင်ဝင်းတို့ စွဲဆိုသောအမှုများ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ထိုကြောင့် ပြသနာများအပေါ် အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို၍
ကြုံအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်-

(၁) Maung Kye and two Vs Ma E May and one,

(1897-01) 2 UBR,249

“ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-အ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအိုတိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့်၊ ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့်နည်း ၁၀၃ တို့အရလျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက် ရရှိရန်စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟုမဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိပါကြောင်း၊

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ သည် ဦးပိုင် ၄၆-အ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအိုတိပေါ်မှ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than in due course of law) ဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလမှုကို ပလပ် ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲပါ အချက်အလက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိပါကြောင်း”

ရွှေ့နေခ ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
၅၂၂
နှင့်
ကိုနောက်ဝင့်နောက်
၂၃

တရားမပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်သိန်းရွှေ့တွင်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆

နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့် *
* အေးမြင့်

အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဖိကရိ ချမှတ်
ပြီး အမွေပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန် ကော်မရှင်နာ
ခန့်အပ်တာဝန်ပေးပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့်၊ ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ နောက်ထပ်
အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တကွ အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ စွဲဆိုခဲ့သော အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် ကိစ္စ^၁
အတွက် မူလရုံးတရားလိုများအနေဖြင့် ပဏာမဖိကရိချမှတ်ပြီးနောက်
တွင်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်၊ ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အရ အမှုသစ်
စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပဏာမဖိကရိချမှတ်သည့်အခါ
အမွေဆိုင်များ၏အမွေဝေစုများကို ဥပဒေနှင့်အညီ တိတိကျကျ

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၆။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

သတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ငုတ်တိ၏ အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကို
ပြဋ္ဌာန်းပေးပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါက်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြှင့်

အမှုန်စင်စစ် အမွှေမှုများတွင် ချမှတ်သည့် ပကာမဖီကရီ
သည် အမွှေပစ္စည်းများကို တရားရုံးကစီမံခန့်ခွဲရန်အတွက် ကန်း
ချမှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်သည်။ ပကာမဖီကရီချမှတ်ပြီးနောက် အဓိက
ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စနှစ်ရပ်မှာ အမွှေပုံပစ္စည်းများကို စာရင်း
ကောက်ယူခြင်း၊ သေသူကပေးရန်ရှိသော ကြေးမြှုများ စိစစ်ခြင်းနှင့်
အမွှေပစ္စည်းများကို ပကာမဖီကရီတွင်ချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်း
ချက်များနှင့် အညီခွဲခေါင်းတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော်
တရားလို၏ ရပိုင်ခွင့်များကိုသတ်မှတ်သည့် ပကာမဖီကရီချမှတ်
သောအခါ အမှုမှာ တစ်ခန်းရပ်သွားသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။
အမှုသည် အချင်းချင်းသဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ်
ဒီကရီ ချမှတ်ရန်ပင် မလိုတော့ပေါ်။

ထိုပြင် အမှုတစ်မှု၏ ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင် အယူခံ
ရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွှေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေါ်။
မမြစ်နှင့် ဒေါ်မိုးစိန်ပါ ၄ အမှုတွင်ကြည့်ပါ။

ထိုကြောင့် အမွှေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပကာမ
ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း
၁ (၂) အရ အမှုသစွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအားရပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
အကြောင်းမရှိတော့ပေါ်။

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

လျှောက်ထားသူများအတွက်	- ဒေါ်ဘောသီတွန်း
	တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- ဦးချစ်လိုင်
	တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၆ ဦးတိုက ဒေါ်အေးမြင့် အပေါ် အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုသည်။ အဆိုအချေ အရ ရုံးငြင်းချက်များထုတ်ဆင့်၍ နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များရယူပြီး နောက် တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူဦးအောင်မင်းကျေန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်း၏ ၄ပုံ ၃ပုံကို ရထိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချုမှတ် သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၆ နည်း ၉ နှင့် ၁၁ အရ အမွေပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန် ကော်မရှင်နာခန့်အပ် တာဝန် ပေးပြီးနောက် တရားလိုများက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၁ (၁) အရ နောက်ထပ်အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တက္က အမှုအား ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းပယ်သည့်အမိန့် ချုမှတ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း ပါ-၆ ဦးတိုက ကျေန်ပူမရှိသဖြင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၁ (၁) အရ တရားလိုများတင်သွင်းသည့် လျှောက်လွှာဌ္ဌဖော်ပြထားသည့် အချက်အလက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိသည့်အပြင် တရားလိုများ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ပဏာမဒီကရီချုမှတ်ပြီးဖြစ်၍ တရားလိုများ၏ လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုရန်အကြောင်းမရှိဟုသုံးသပ်က နောက်ထပ် အမှုစွဲဆိုခွင့်နှင့်တက္က အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားချက်ကို

ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြှင့်

လျှောက်ထားသူများ၏ရွှေနေက ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ-၆ ဦးတို့သည် အမွှေဆိုင်အိမ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဒီကရီတစ်ရပ်ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအမှုတွင် ဒေါ်အေးမြှင့်ကအမှုသည် အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးက အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်မပြုခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးမြှင့်အနေဖြင့် အဆိုပါ အမှု၏ဒီကရီသည် ငှုံး၏အကျိုးကို နစ်နာမည်ဆိုပါက အယူခံဝင်ရောက်နိုင်သည့်အခွင့်အရေးရှိသော်လည်း အယူခံမဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဆိုပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉ ကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းမှာ နောက်ထပ်တရားတစ်ထုံးစွဲ ဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုထားရာရောက်နေသဖြင့် အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမစွဲဆိုသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ ၏ ဒီကရီအတည်ပြစ်နေဆဲတွင် ယခု အမှု၌ အမွှေပစ္စည်းအိမ်မြေ၏ ငုပ် ဥပုံကို ရယူခံစားစေမည်ဆိုပါက မူလက စီမံခန့်ခွဲပြီးသည့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ရာရောက်ပါကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသည် မိမိချမှတ်သောဒီကရီကို မိမိကပင် ပယ်ဖျက်ရာ ရောက်သောကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရွှေနေက လျှောက်ထားသူများအနက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ-၄ ဦးတို့က ကျော်လျှောက်ထားသူများဖြစ်ကြသော ဦးလယ်ရှိနှင့်ဒေါ်ဟာဂျိနီနီးယားအောင်မင်းတို့အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ကွယ်လွန်သူအမွှေရှင်ပိုလ်ကြီးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှတွန်းတို့

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြှင့်

ကျို့ရစ်သောအမွေပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ဘူး
ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမှုတွင် တရားပြိုင်များ ရုံးရွှေမလာရောက်သဖြင့်
တစ်ဖက်သတ်စစ်ဆေးပြီး ဒီကရီချုမှတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ရရှိသည့်အနိုင်
ဒီကရီကို ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမဏေမီမှ
အမှတ် ၆၀၅ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်ရာ အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်းကပ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ၀ရမ်းကပ်မှ လက်ရှိနေထိုင်သူဒေါ်အေးမြှင့်က
သိရှိပြီး အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခဲ့ရကြောင်း၊
သို့သော် အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခွင့်မရခဲ့သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၈ အရ ၀ရမ်းခွာပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံး၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၃၃ ကို
လျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမှုတွင် ၀ရမ်းခွာပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၀ရမ်း
ခွာပြီးနောက်ပိုင်း ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က အရှိမှုကို ပိတ်သိမ်းခွင့်
ပြုရန်လျှောက်ထားခဲ့သဖြင့် ပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်အေးမြှင့်
သည် လျှောက်ထားသူ များ၏ ဖခင်ဖြစ် သော ကွဲယ်လွန် သူ
ဦးအောင်မင်း၏ ဒုတိယအနီးဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၂၃၃၁ ၏ ဒီကရီကိုအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့်
ငါးတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ ဒေါ်အေးမြှင့်အပေါ်
အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန် ထပ်မံ့ထဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏာမ
ဒီကရီချုမှတ်ပြီးနောက် အမှုကို ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပရှိတော့သဖြင့် ပြင်ဆင်မှု
ကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွဲကိုစိစစ်ကြည့်ရှုရာ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၊ ဒေါ်လော်ရာ
အောင်မင်း၊ ဒေါ်ကာရွှေ့အောင်မင်း၊ ဒေါ်လင်ဒါအောင်မင်း၊
ဦးလယ်ရှုနှင့် ဒေါ်ဟာဂျီးနီးယားအောင်မင်းတို့မှာ ဗမာလူများ၊ ခရစ်ယိုန်

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြို့

ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြသည့် ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်မင်းနှင့်
ဒေါ်ဟယ်ဒါလှထွန်းတို့မှာမွေးဖွားသည့် သားသမီးအရင်းအခြားများ
ဖြစ်ကြသည်။ မိခင်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။
၂၁-၉-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ဖခင်ကွယ်လွန်သည်။ တရားပြိုင်
ဒေါ်အေးမြို့သည် ဗမာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူဖြစ်ပြီး
ဖခင်၏ဒုတိယနီး ဖြစ်သည်။ ဒေါ်အေးမြို့သည် အမွေပစ္စည်းဟု
အဆိုရှိသော သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ (ဆ/က) ရပ်ကွက်၊ သမာဓိ ဂုဏ်
လမ်း၊ အမှတ် ၁၉/ခ ဒေါ်တွင်သောဥပစာကို ယနေ့တိုင် လက်ရှိထား
နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားနဲ့ ၂၀၀၄ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေ
မှုအမှတ် ၈၆ တွင် ဒေါ်အေးမြို့က ကွယ်လွန်သူ ဦးအောင်မင်း ကျွန်ရစ်
သော ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ်ထုတ်ပေး
ရန် လျှောက်ထားရာ လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့သည်။

သိုပါလျက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းနှင့် လော်ရာအောင်မင်း၊
ဒေါ်ကာရွှေအောင်မင်း၊ ဒေါ်လင်ဒါအောင်မင်းတို့ ၄ ဦးက တရားလို
ပြုလုပ်၍ ဦးလယ်ရှိနှင့် ဒေါ်ဗာဂီးနီးယားအောင်မင်းတို့အပေါ်
ရန်ကုန်တိုင်းတရားနဲ့ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ ကို
စွဲဆိုခဲ့သည်။ အဆိုပါအမှုတွင် ဦးလယ်ရှိနှင့် ဒေါ်ဗာဂီးနီးယားအောင်မင်း
တို့သည် အမှုကို လာရောက်ရင်ဆိုင်ခြင်မရှိ၍ တစ်ယက်သတ်စစ်ဆေးပြီး
တရားလိုများသည် အမွေပစ္စည်း အိမ်မြေ၏ ၆၆ ၁၆၆ စီးကို ခွဲဝေခံစားခွင့်
ရှိကြောင်း အပြီးသတ်ဒိုကရရှုမှုတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမှုတွင် တရားလိုများ
သည် ဖခင်၏ဒုတိယနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမြို့အား အမှုသည်အဖြစ်
ထည့်သွင်းစွဲဆိုခြင်းပရှိသကဲ့သို့ ဒေါ်အေးမြို့က အမှုသည်အဖြစ်
ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ၌လည်း ရုံးမှုပါဝင်ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတိုက ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ရရှိသည့်အနိုင်ဒီကရိုက် ယင်းရုံး ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမအရီမှုအမှတ် ၆၀၅ ၌ အတည်ပြုဆောင်ရွက်သည်။ အရီမှုတွင် အမွေပစ္စည်းအိမ်မြေကို လေလံတင်ရောင်းချေရန်အတွက် ပညတ်ဝရမ်းထဲတ်ဆင့်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၂၃၃ တွင် ဒေါ်အေးမြင့်က ဝရမ်းခွာပေးရန်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက နှစ်ဖက်စုစမ်းမှုပြုလုပ်ပြီးနောက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၀ အရ ဝရမ်းခွာပေးစေရန် ၂၆-၅-၂၀၀၈ နေ့စွဲဖြင့် အမိန့်ချုမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အမိန့်ချုမှတ်ပြီးနောက် ၉-၆-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ-၄ ဦးတိုး၏ရွှေနေက အရီမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်၍ မရနိုင်တော့သဖြင့် အမှုအား ပိတ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားရာ အရီရုံးက ၁၆-၆-၂၀၀၈ ရက်စွဲဖြင့် အရီမှုကို ပိတ်သိမ်းခဲ့သည်။

၂၄-၃-၂၀၀၈ တွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက ကွယ်လွန်သူဦးအောင်မင်း၏၃၃တိယအနီးဒေါ်အေးမြင့်အပေါ် ဦးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှတွန်းတို့ကျန်ရစ်သည့်အမွေပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၉၉ ကို စွဲဆိုသည်။ ယင်းအမှုတွင် နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များရယူပြီးနောက် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့ ၆ ဦးသည် အမွေပစ္စည်း၏ ၄ပုံ ၃ပုံကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသည်ဟု ၂၃-၄-၂၀၀၉ နေ့တွင် ပကာမဖိုကရီချုမှတ်ခဲ့သည်။ ပကာမဖိုကရီချုမှတ်ခဲ့ပြီးနောက်တွင်မှ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုကို ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းပါ ၆ ဦးတိုက်၏ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့်
ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်လွှာတွင် ဂင်းတိုက်၏ရွှေနေဖော်မိမိဆွေသည်
အရှိမှုကို ဂင်း၏သဘောဆန္ဒဖြင့် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားခြင်း၊
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှ အမှတ် ၅၈၉။ ၏အဆိုလွှာ၌
ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၏လက်မှတ်ကို ရွှေနော်းအောင်ကျော်းက
ရေးထိုးတင်သွင်းခဲ့ခြင်း၊ အပြီးသတ်လျှောက်လဲချက်ကိုလည်း မိမိတို့
မသိဘဲတင်သွင်းခြင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်အား အိမ်ဖော်လုပ်ရန်ခေါ်ဆောင်
လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုရှေ့နေအားညွှန်ကြားခဲ့ပါလျက် ဒုတိယ
အိမ်ဆောင်ပြု ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုမမှန်မကန်ဖော်ပြခြင်း၊ ရှေ့နေ
ဦးအောင်ကျော်းနှင့် ဂင်း၏အနီးဒေါ်မိမိဆွေတို့အား ရွှေ့နေကိုယ်စား
လှယ်လွှာစာရုပ်သိမ်းပြီးဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ယခုအမှုအား တရားမ
ကျော်းထံး ဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းပြသည်။

အမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များအရ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း
သည် ဂင်း၏ကျိုးမောင်နှမ ၅ ဦးက လွှာအပ်သည့်အထူးကိုယ်စား
လှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ကာ တရားရုံးချုပ်ရွှေ့ဦးအောင်ကျော်းနှင့်
ဒေါ်မိမိဆွေတို့အား တရားမကျော်းထံးဥပဒေအမိန့် ၃၊ နည်း ၄
ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်အညီ ရွှေ့နေကိုယ်စားလှယ်လွှာပေးအပ်၍ အမှုကို
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းက အောက်ပါအတိုင်း
အစဉ်ခံထွက်ဆိုထားသည်-

“ ဖခင်ကြီး၏ဒုတိယအနီးဒေါ်အေးမြင့်သည် အချင်းဖြစ်
နေအိမ်၌ ယခုတိုင်နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ×   ×   ×

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

အချင်းဖြစ် အမွှေဆိုင်အိမ်၏သန်းခေါင်စာရင်း၌ ကျမဖခင် ဦးအောင်မင်း၊ ဒေါ်အေးမြင့်၊ ဒေါ်ကာရွှေအောင်မင်းတို့ ၃ ဦးသာပါရှိပြီး အခြားကျမတို့ညီအစ်ကိုမောင်နှုမသားချင်း များပါဝင်ခြင်းမရှိလိုလျှင်သိပါသည်။ ×× ကျမရုံးတော်သို့ သက်သေခံ (ယ) အဖြစ်တင်သွင်းသည့် သေစာရင်းတွင် ဒေါ်အေးမြင့်အားနောက်အဖြစ်ဖော်ပြပါရှိသည်လိုလျှင် ဖော်ပြထားပါသည်။ × × × ဦးအောင်မင်းကွယ်လွှန်ပြီးနောက် ဦးအောင်မင်း၏၃တိယနေ့းဒေါ်အေးမြင့်သည် ဦးအောင်မင်းကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွှေရထိက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ကို ကျမသိသည်လိုလျှင် မှန်ပါသည်။ ”

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်း၏ အထက်ပါထွက်ဆိုချက်များအရ ငါး၏တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၁) အရ အမှုသစ် စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်လျှောက်လွှားဖြစ်ဖော်ပြထားသည့် အကြောင်းအချက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းတွေရှိရသည်။

ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှုမ ၆ ဦးသည် ဒေါ်အေးမြင့် မှာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိပါလျက်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဒေါ်အေးမြင့်အား တရားပြိုင်အဖြစ်ထည့်သွင်းခြင်းမပြုဘဲ မိဘများကျန်ရစ်သည့် အမွှေ ပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုသော် ဦးအောင်မင်းနှင့်ဒေါ်ဟယ်ဒါလှတွန်းတို့၏သားသမီး ၆ ဦး အနက် ၄ ဦးက တရားလိုပြုလုပ်၍ ကျန် ၂ ဦးကို တရားပြိုင်အဖြစ် ထားကာ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အမှုတွင် မောင်နှုမ ၆ ဦးအနက် ဦးဟယ်ရိရှင့်ဒေါ်ဟဂီးနီးယားအောင်မင်းတို့က အမွှေခွဲဝေ

ရယူရန် သဘောမတူသဖြင့် တရားစွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ
အမှု၏စီရင်ချက်အရ တွေ့ရှုရသည်။

၂၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြှင့်

ယခုအမှုတွင်မူ ဒေါ်ဒေါ်လီအောင်မင်းတို့မောင်နှမ ၆ ဦးက
စခင်၏ဒုတိယနီးဒေါ်အော်မြှင့်အပေါ် အမွှေ့စီမံခန့်ခွဲပေးရန် တရား
စွဲဆိုရာ၌ မည်သည့်အတွက် တရားစွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာ
အပိုင် ၁၂ ၌ အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပြုထားသည်-

“ တရားလိုများက အမွှေ့ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်သည့်နေအီမံကို
တရားပြိုင်လက်ရောက်နေထိုင်ပြီး တရားလိုများခွဲဝေယူကြ
ရန်ပြောသော်လည်း လက်မခံဘဲ မတရားရယူလိုပါသဖြင့်
တရားလိုများအနေနှင့် များစွာ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရပါသည်။”

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၃၃၁ တွင် ဖော်ပြသည့်
တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့် ဤအမှု၌ပေါ်ပေါက်သည့်တရားစွဲဆိုရန်
အကြောင်းတို့မှာ ထပ်တူမဟုတ်သောကြောင့် လျှောက်ထားသူများ၏
ရှေ့နေက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသည် မိမိရုံးက ချမှတ်သော ဒီကရီကို
မိမိကပင် ပထ်ဖျက်ရာ ရောက်နေပါသည်ဟု တင်ပြချက်ကိုလက်ခံရန်
အကြောင်းမရှုံးချေ။

အမှုသစ်စွဲဆိုခိုင်းပြုရန် ခွင့်တောင်းလျက် အမှုကို ရှုပ်သိမ်းခွင့်
ပြုရန်လျှောက်ထားရာ၌ ခွင့်ပြုသင့်မသင့် စိစစ်ရမည့်အကြောင်း
နှစ်ရပ်ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) (က) နှင့်
(ခ) တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်းသတ်မှတ်ထားသည်-

(က) စွဲဆိုပုံချွတ်ယွင်းသည့်အကြောင်းကြောင့် အမှုမှာ ရှုံးနိမ့်
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ်

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

- (ခ) အမှုအကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် တောင်းဆိုချက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအတွက် တရားလိုက အမှုသစ်ထပ်မံ၍ အမှုစွဲဆိုနိုင်လောက်အောင် လုံလောက်သော အခြားအကြောင်းများရှိကြောင်း။

အမှုရှင်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသူက ဖော်ပြပါသတ်မှတ်ချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့်အညီ အမှုရှင်သိမ်းလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးက ကျေနပ်လျှင် အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်နှင့်တက္က အမှုကို ရှင်သိမ်းခွင့်ပြုနိုင်သည်။

ယခုအမှုတွင် မူလရုံးတရားလိုများဘက်မှ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် ရှင်သိမ်းခွင့်ပြုရန် တင်ပြထားသည့် လျှောက်လွှာပါဖော်ပြချက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်အပြင် မိမိတို့စွဲဆိုသောအမှုသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအရ သတ်မှတ်ထားသောပုံစံချက်ယွင်းသည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမှုသစ်စွဲဆိုနိုင်လောက်သည့်အခြားလုံလောက်သောအကြောင်းများရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ထင်ထင်ရှားရှားဖော်ပြထားခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တစ်ဖန် ဤအမှု၏ အငြင်းမပွားသည့်အချက်မှာ စွဲဆိုသော အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန်ကိစ္စအတွက် မူလရုံးတရားလိုများအနေဖြင့် ပကာမဖော်ရှိချမှတ်ပြီးနောက်တွင်မှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃၊ နည်း ၁ (၂) အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြပါရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမွေပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှုတွင် ပကာမဖော်ရှိချမှတ်သည့်အခါ အမွေဆိုင်များ၏အမွေဝေစုများကို ဥပဒေနှင့်အညီ တိတိကျကျသတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ငြင်းတို့၏အခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်များကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းပေးပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

အမှန်စင်စစ် အမွှုမျှများတွင် ချမှတ်သည့် ပကာမဒီကရီ
သည် အမွှုပစ္စည်းများကို တရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန်အတွက်
ကန်းချမှတ်သည့်ဒီကရီဖြစ်သည်။ ပကာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်
အမိကဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စနှစ်ရပ်မှာ အမွှုပုံပစ္စည်းများကို စာရင်း
ကောက်ယူခြင်း၊ သေသူကပေးရန်ရှိသော ကြေးမြှုများစိစစ်ခြင်းနှင့်
အမွှုပစ္စည်းများကို ပကာမဒီကရီချမှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းချက်များ
နှင့်အညီ ခွဲဝေခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် တရားလို၏ရပိုင်
ခွင့်များကို သတ်မှတ်သည့် ပကာမဒီကရီချမှတ်သောအခါ အမှုမှာ
တစ်ခန်းရပ်သွားသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။ အမှုသည်အချင်းချင်း
သဘောတူခွဲဝေယူလိုက်ကြလျှင် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ရန်ပင် မလို
တော့ဟု ဒေါ်မြိမ်းအေး နှင့် ဦးဘရာ အမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်
ထားသည်။

ထို့ပြင် အမှုတစ်မှု၌ ဒီကရီတစ်ရပ်ချမှတ်ပြီးဖြစ်လျှင်
အယူခံရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသရွှေ့ ထိုအမှုကို ပလပ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေါ့။
မမြစ်န်း နှင့် ဒေါ်မိုးစိန်ပါ င အမှု^(၂) တွင် ကြည့်ပါ။

ထိုကြောင့် အမွှုပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ပကာမ
ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း
၁ (၂) အရ အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန်
အကြောင်း မရှိတော့ပေါ့။

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် တိုင်းတရားရုံးက မူလမှု

(၁) ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁- ၅၃ (လွတ်တော်)
(၂) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁- ၁၆၉

၂၀၀၀
ဒေါ်ဒေါ်လီ
အောင်မင်းပါ ၆
နှင့်
ဒေါ်အေးမြင့်

တရားလိုများအနေဖြင့် အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်ဖြင့် အမှုအား ရှုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်းကို လက်မခံပြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤ တရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တက္ကပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၀

နှလိုင်လ

၁၅ ရက်

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးမြင့်သိန်းရွှေ့တွင်

ဒေါ်မေသူပါ ၄

နှင့်

ဒေါ်သိတာပါ ၂*

ဘရီမှို့ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးများမဟုတ်သည့်တတိယ အမှုသည်
များက တစ်စုံတစ်ရာလျောက်ထားမှုပြုလုပ်ခဲ့ပါက
ဘရီရုံးက လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုရှိ
မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ॥ ဘရီမှို့တွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်
များအကြား သို့မဟုတ် ငှုံးတို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြား
ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။
တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊
တရားရှုံးတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း
ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုံစံမ ၄၃ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ॥ ဤနေရာတွင် ဘရီမှို့ တရားနိုင်၊

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမလေရီမှုအမှတ် ၈၀ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ နေ့နဝါရီလ ၂၂ ရက်ခွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံး၏စီရင်ချက်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၀၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်

ဒေါ်သီတာပါ ၂

တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှု တစ်စုံ
တစ်ရာပြုလုပ်ခဲ့ပါက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) အရ
လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့်အချက်ကို သတိပြုရန်
လိုအပ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရှုံးများ သည်တင်ပြလာသည့်
လျှောက်လွှာများအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေါ်။

ယင်းကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်း
အမှန်မှာ အေရာင်ရုံးသည်တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှု
သည်များတင်သွင်းလာသည့် လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက
အမှုတွဲ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို
မှတ်တမ်းတင်ပြီး ငှင်းလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း
မရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာလျှောက်လွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်
ချမှတ်ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာ
တင်စေခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ
အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ခြင်းသည် အေရာင်မှု တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်
သည့် တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ်
အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးညွှန်ရှိန်

တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်- ဦးလှို့

တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၅၆ တွင် ဒေါ်သီတာက ဒေါ်သန်းသန်းအေးအပေါ် မရမ်းကုန်းမြှုနယ် အမှတ် (၁/၂)၊ မြေကွက်အမှတ် ၄၇ဝ၊ ရနိယာ ၀။၀၂၈ ဧက ရှုံးမြေနှင့် ဥပစာမှ ကျူးကျော်နေထိုင်သူအား နှင့်ထုတ်ဖော်ရှား၍ အမိမ်မြေလက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရိုရရှိသည်။ ရရှိသည့် အနိုင်ဒီကရိုကို ယင်းရုံး ၂၀၀၉ ခုနှစ်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၀ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်သည်။ အရှိမှုတွင် တရားနိုင်အား အချင်းဖြစ် ဥပစာကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်အတွက်တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရာ ဒေါ်မေသူပါ ၄ ဦးတို့က ဝရမ်းကိုခုခံတားဆီးခဲ့ကြသည်။ ယင်းနောက် ဒေါ်မေသူတို့က အရှိမှုတွင် မိမိတို့၏ခုခံတားဆီးမှုအပေါ် စုစုပေါင်းပေါင်းပေးပါရန် လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက လက်မခံပြင်းပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို ဒေါ်မေသူပါ ၄ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤ တရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးသည် မိမိသဘောအရဖြစ်စေ၊ ဘိုလစ် အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရုံး၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ၊ ကြားလူ၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုစုပေါင်းရန် အမိန့်ချမှတ် နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်ကလာရှိမှု၌ အပ်ဝရမ်းအား ခုခံတားဆီးသည်၊ ဟန့်တားသည်ဟု တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြ တိုင်တန်းခြင်းပင်မရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် လျှောက်ထားသူများသည် အမှုသည်မဟုတ်ဘဲ တတိယအမှုသည်များဖြစ်၍ ၄၈းတို့၏ လျှောက်ထားမှုကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ဒေါ်မေသူတို့၏လျှောက်လွှာကို ပြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ၏
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ၂

လျှောက်ထားသူများ၏ရွှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ ပြဌာန်းချက်အရ လျှောက်ထားသူများသည်
မူလတရားမကြီးမှဖြစ်သော ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှအမှတ် ၅၈၆
တွင် ချမှတ်သည့်ခိုးကြိုးကို လိုက်နာရမည့်သူများမဟုတ်သည်မှာ
ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် မူလတရား
မကြီးမှမစွဲဆိုမြို့ကပင် တရားနှင့်၊ တရားရှုံးတို့၏ဖခင်းသောင်းထံမှ
ကတိစာချုပ်ပြုလုပ်၍ ငှားရမ်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြကြောင်း၊
သို့ပါလျက် ဝရမ်းအတည်ပြုသူဘိုလစ်မှ လျှောက်ထားသူတို့အား
အချင်းဖြစ်ဥပစာမှ နှင့်ထုတ်ဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှု
မရှိသည့်အပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ ပါပြဌာန်း
ချက်များကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်ဖြီး အကြီးအကျယ် နည်းလမ်းမကျေဘဲ
ဆောင်ရွက်ရာရောက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရှုံး၏အမိန့်ကို
ပယ်ဖျက်ပြီး တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ နှင့်အညီ
ဆောင်ရွက်စေသည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) ၏ရွှေ့နေက အပ်ဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ရာ၌ ခုခံဟန်းတားသည့်ကိစ္စပေါ်ပေါက်ပါက တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၇ ပါပြဌာန်းချက်အတိုင်း လိုက်နာ
ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပြဌာန်းချက်အရ ခုခံဟန်းတား
သောကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရှုံးသို့ လျှောက်ထားတင်ပြပိုင်ခွင့်ရှိသူ
မှာ တရားနိုင်သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားနိုင်မှ ယင်းကဲ့သို့ လျှောက်
ထားခြင်းမပြုပါက တရားရှုံးသည် မိမိသောအရဖြစ်စေ၊ ဘိုလစ်
အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရှုံး၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ
ကြားလူ၏လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုံစမ်းစစ်ဆေးအရေးယူ

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံးသည် အရီမှုတွင် ၂၃-၂-၂၀၁၀ ရက်နောက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁ နည်း ၃၅ နှင့်အညီ ဝရမီးအတည်ပြု၍ အချင်းဖြစ် အိမ်မြေကို တရားနိုင်သို့လက်ရောက်ပေးအပ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အရီမှု၏ ချမှတ်သောကြားဖြတ်အမိန့်အပေါ် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) မှာ ရုံးရွှေသို့လာရောက်ခြင်း၊
တစ်စုံတစ်ရာလျှောက်လဲတင်ပြခြင်းမရှိပေ။

အမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၆ တွင် ဒေါ်သီတာက ဒေါ်သန်းသန်းအေးအပေါ် အိမ်နှင့်မြေလက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီချမှတ်သည်။ ဒေါ်သန်းသန်းအေးက တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ကျော်ပူးမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၂၀ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်မှု မရရှိပေ။ တရားနိုင်ဒေါ်သီတာက ငါးရရှိသည့်အနိုင်ဒီကရီအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမလေရီမှုအမှတ် ၈၀ ကို ဖွံ့ဖြိုးလှစ်အတည်ပြုခဲ့သည်။

အရီမှုတွင် တရားရုံးဒေါ်သန်းသန်းအေး နေထိုင်လျက်ရှိသော မရမေးကုန်မြှုနယ် သမိုင်း (၁) ရပ်ကွက်၊ (၂) လမ်း၊ အမှတ် ၄၄၀ ခေါ်တွင် သည် မြေနှင့်မြေပေါ်ရှုအဆောက်အအီမှ တရားရုံးဒေါ်သန်းသန်းအေးကို ဖယ်ရှား၍ ယင်းဥပစာကို တရားလိုသို့လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် အတည်ပြု ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဒီကရီအတိုင်းအတည်ပြု ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် တိုင်းတရားရုံးက ၃-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နောက်

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်

ဒေါ်သီတာပါ ၂

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့် ခဲ့သည်။ ၂၂-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် တိုင်းတရားရုံး၊ ဘိလစ်နှင့် တာဝန်ရှိသူများက သွားရောက်အတည်ပြုခဲ့ရာ တရားရုံး၏သားက ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်မှုမရှိစေရန် ဟန်တားနှောင့်ယှက်သည့် အပြင် တရားရုံးထံမှားရမ်းနေထိုင်သည်ဟုခို့သော အိမ်ငှား ၄ ဦး ကလည်း ခုခံသဖြင့် ဝရမ်းကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်မှုမရှိခဲ့ပေ။

ဘိလစ်က ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ၂၂-၁၁-၂၀၀၉ ရက်တွင်အရိရုံးသို့ ပြန်လည်အစီရင်ခံတင်ပြုခဲ့ပြီးနောက် ၁-၁၂-၂၀၀၉ ရက်ခွဲဖြင့် တရားနိုင်၊ တရားရုံးမဟုတ်သည့် ဒေါ်မေသူ၊ ဒေါ်သူဇာလိုင်၊ ဦးဝင်းအောင်နှင့်ဦးဇော်ထွန်းတို့က ငှါးတို့သည် တရားနိုင်၊ တရားရုံးတို့၏ဖခင်ဦးသောင်းလက်ထက်ပင် အချင်းဖြစ်ဥပစ္စာ၌ငှားရမ်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးကို အကြောင်းပြုနေထိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြပြီး ဥပဒေနှင့်အညီ စုစုပေါင်းစပ်ဆေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချုမှုတ်ပေးပါရန် လျှောက်လွှာ အသီးသီးတင်သွင်းကြသည်။

အမှုတွဲရှိအထောက်အထားများအရ ဒီကရီအတည်ပြု ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့်အာရိမှုတွင် တရားနိုင်မှာဒေါ်သီတာဖြစ်ပြီး တရားရုံးမှာဒေါ်သန်းသန်းအေးဖြစ်သည်။ တရားရုံးက တရားနိုင်သို့ အချင်းဖြစ်ဥပစ္စာကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၃၅ အရ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရာ၌ ဝရမ်းကိုခုခံသည့်ဒေါ်မေသူ၊ ဒေါ်သူဇာလိုင်၊ ဦးဝင်းအောင်နှင့် ဦးဇော်ထွန်းတို့မှာ အေရာ့မှု၌လည်းကောင်း၊ မူလတရားမကြီးမှုတွင် လည်းကောင်း အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ကြသူများမဟုတ်ပေ။ တစ်နည်းဆိုရသော ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦးမှာ တရားနိုင်၊ တရားရုံးများ

မဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေရင်းတို့၏ အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီအရပေးအပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေဇား ပြောင်းအောင်ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါသီတာပါ ၂

ထိုကြောင့် အရိမ္မတွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည် များအကြား သို့မဟုတ် ငါးပို့၏အခွင့်အရေးကို ဆက်ခံသူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်လာသည့်ပြဿနာများကိုသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။ တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များနှင့်တရားနိုင်၊ တရားရှုံးတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်း ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပုဒ်မ ၄၇ က ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေါ်။

အမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ တိုင်းတရားရုံးသည် တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသောဒေါ်မေသူ တို့ ၄ ဦး တင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာများကို လက်ခံပြီးနောက် တရားနိုင်အား ယင်းလျှောက်လွှာအပေါ်ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းရန် ရက်ချိန်းခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ၁၅-၁၁-၂၀၀၉ ရုံးချိန်းနေ့တွင် တရားနိုင်ဘက် မှ တင်သွင်းသည့်ကန့်ကွက်လွှာကို လက်ခံခဲ့ပြီး ၂၉-၁၂-၂၀၀၉ ရက် နေ့တွင် နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာပြီးမှ ၂၂-၁-၂၀၁၀ ရုံးချိန်း နေ့တွင် ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦး၏လျှောက်ထားမှုကို လက်မခံ၊ ပြင်းပယ် သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်

ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဤနေရာတွင် အရိမ္မား တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့်
တတိယအမှုသည်များက လျှောက်ထားမှ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ခဲ့ပါက
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုံံမ ၄၃ (၁) အရ လက်ခံအရေးယူ
ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှုမရှိသည့် အချက်ကို သတိပြုရန်လိုအပ်သည်။
တစ်ဖက်တွင်လည်း တရားရှုံးများသည် တင်ပြလာသည့်လျှောက်လွှာ
များအပေါ် လက်ခံခြင်းမပြုရဟု တားမြစ်ထားမှုမရှိပေါ်။

ယင်းကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်း
အမှန်မှာ အရိရှိသည် တရားနိုင်တရားရှုံးမဟုတ်သည့် တတိယအမှုသည့်
များ တင်သွင်းလာသည့်လျှောက်လွှာများကို လက်ခံရရှိပါက အမှုတွဲ၏
နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ လျှောက်လွှာလက်ခံရရှိသည့်အချက်ကို မှတ်တမ်း
တင်ပြီး ငှါးလျှောက်လွှာအပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုံံမ ၄၃
(၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိ
ကြောင်းသုံးသပ်ကာ လျှောက်လွှာကိုပယ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချုမှတ်
ရန်သာဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်အမှုသည်များသို့ ကန့်ကွက်လွှာတင်စေ
ခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက် ကြားနာခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးမှ အမိန့်
တစ်ရပ်ချုမှတ်ခြင်းသည် အရိမ္မား တရားနိုင်၊ တရားရှုံးမဟုတ်သည့်
တတိယအမှုသည်များတင်သွင်းသည့်လျှောက်လွှာအပေါ် အရေးယူ
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုံံမ ၄၃ (၁) ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်ရာရောက်သည်။

ထို့ပြင် မရွှေ့မပြောင်နိုင်သောပစ္စည်းကို တရားနိုင်ကလက်ရောက်
ပေးအပ်ရန်လျှောက်ထားရာ၌ ခုခံတားဆီးဟန့်တားခြင်းခံရလျှင်
တရားနိုင်သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၉၇ အရ
စုံစမ်းပေးရန်လျှောက်ထားနိုင်သည်။ တရားရှုံးသည် မိမိသဘောအရ
ဖြစ်စေ၊ ဘိလစ်၏အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ၊ တရားရှုံး၏ လျှောက်ထား

ချက်အရဖြစ်စေ ကြားလူဖြစ်သည့် တတိယအမှုသည်၏လျှောက်ထားချက် အရဖြစ်စေ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ရန် အမိန့်ချမျတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေါ့
ဦးတင်အောင်ပါ ၃ နှင့် ဦးမြေမောင်ပါ ၃ အမှု^(၁) တွင်ကြည့်ပါ။

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီတာပါ ၂

ဦးအောင်ဝင်း (၁) ဦးအဟုန် နှင့် ဒေါ်ငွေ အမှု^(၂) တွင် လည်း အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၉၃ တွင်
မရှုံးမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းကို
တစ်ဦးဦးကခုခံတားဆီးလျှင် ယင်းသို့ ခုခံတားဆီးကြောင်း
တရားရုံးသို့ တိုင်တန်းလျှောက်ထားနိုင်သည်ဟုပြုလုပ်နိုင်သူမှာ
တရားနိုင်သာဖြစ်သည်။ တရားရုံးသည် မိမိသဘောအရ
ဖြစ်စေ ဘိုလစ်၏ အစီရင်ခံစာအရဖြစ်စေ တရားရုံး၏
လျှောက်ထားချက်အရဖြစ်စေ စုံစမ်းရန် အမိန့်မချုံ့နိုင်ပေါ့။”

တစ်ဖန် ဤပြင်ဆင်မှုကို ကြားနာချိန်တွင် တိုင်းတရားရုံးသည်
အတည်ပြုဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့်ဒီကရီပါအတိုင်း အချင်းဖြစ်
ဥပစာကို တရားနိုင်သို့လက်ရောက်ပေးအပ်၍ အရီမှုကို ၂၄-၂-၂၀၁၀
ရက်နေ့က ပိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါ အချက်များအရတတိယအမှုသည်များဖြစ်ကြသော
ဒေါ်မေသူတို့ ၄ ဦးက အရီမှု၌တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊
နည်း ၉၃ အရ စုံစမ်းမှုပြုလုပ်ပေးပါရန်လျှောက်ထားချက်ကို

---

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁ - ၆၁

(၂) ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁ - ၃၀၃

၂၀၁၀
ဒေါ်မေသူပါ ၄
နှင့်

ဒေါ်သီတာပါ ၂

လက်မခံ၊ ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုမရှိပေါ့
လုပ်နည်းလုပ်ဟန် အနည်းငယ်မှားယွင်းမှုကိုလည်း တရားမကျင့်ထံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၉၉ အရ ကုစားနိုင်သောကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏
ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုရုံးအနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာဝင်ရောက်
စွဲက်ဖက်ရန်မသင့်ဟု သဘောရရှိသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းမှားကြောင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို
စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရွှေနေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၀
ဒီဇင်ဘာလ
၁၀ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦးဦး
တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးတင်အေးနှင့် ဦးဟန်ရှိန်တို့ရွှေ့တွင်

မောင်ခဲ့ဖြမ်းအောင်ပါ ၃

နှင့်

မခင်စန်းနှယ် *

(အရွယ်မရောက်သေးသူ၊ ဂင်း၏အုပ်ထိန်းသူ
မိခင်ဒေါ်စန်းမြင့်)

မိန်းကလေးအားထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိပျက်ကွက်သည်
ယောက်ဗျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့်ယောက်ဗျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှ အတွက်
လျှော်ကြေးပေးလျှော်စေရန် ဒီကရိချမှတ်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ၂၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နောက တရားလိုအားတရားလို၏
မိဘများထံသွားရောက်ပြန်လည်အပ်နှံ၍ လာမည့်သီတင်းကျော်
လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁)
တရားပြိုင်သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃)

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၃၁ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရိကိုအထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
မေ၏ရွှေ့ခြင်းအောင်

၁၃

နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

တရားပြိုင်တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသို့ ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြ ကြောင်း နှစ်ဖက်အငြင်းမပွားအထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ထိုအတူ သီတင်းကျော်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊ တရားလိုဘက်က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အား မပေးစားနိုင်ဟု ခြင်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ရခြင်းစသည့်အချက်များများ တရားလိုဘက် စွပ်စွဲချက်များတွင် ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပန်ခဲ့မှ မရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထိုအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့်ပျက်ကွက်ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အမိက ကတိပြုရသူနှင့်ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် မိန်းကလေးရှင်၏မိဘများထံအပ်နှုံးကြရာတွင် ယောက်ဗျားလေး၏မိဘများပါ လိုက်ပါပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအား လက်ထပ်ပေးရန်ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္ထုရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်းမိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ်ခြင်း ပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်ရုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ဗျားသာမက ယောက်ဗျား၏မိဘများကိုပါ

လော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

၂၀၁၀
မောင်ရဲဌီမီးအောင်

၅၁၃

နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

အယူခံတရားလိုများအတွက် -	ဦးသိန်းထွန်း တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် -	ကိုယ်တိုင်

စစ်ကိုင်းခရှင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂/၂၀၀၇ တွင် အရွယ်မရောက်သေးသူ အယူခံတရားပြိုင်မခင်စန်းနွယ်က ဂုဏ်၏ နှီးစပ်ရာမိတ်ဆွဲဒေါ်စန်းမြင့်ဖြင့် အယူခံတရားလိုမောင်ရဲဌီမီးအောင်၊ ဦးအောင်နိုင်ငြေးနှင့်ဒေါ်ထွေးတို့အပေါ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်ကတိ ပျက်သဖြင့်လော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ရလို့မှ စွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့် အတိုင်း အနှစ်ခိုက်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုဒီကာရိကို မောင်ရဲဌီမီးအောင်တို့က စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅/၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း၊ ထိုမှုတစ်ဖန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ တရားမ ဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၃၁/၂၀၀၉ တွင်လည်းကောင်း အယူခံ အဆင့်ဆင့်ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း အယူခံမှုအသီးသီးပလပ်ခဲ့ရသည်။

ထိုနောက် မောင်ရဲဌီမီးအောင်တို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၂၁/၂၀၀၉ တွင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ အောက်ပါပြဿနာဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်-

“မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက် သည့် ယောက်၍အပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု သည့် ယောက်၍၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက် လော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလော်စေရန် ဒီကရီချုမှတ် ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။”

၂၀၁၀
မောင်ရွှေ့မြို့အောင်
၅၃
နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

မူလရုံးတရားလိုက်ဆိုလွှာတွင် တရားလိုအား (၁) တရားပြိုင် က ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပါမည်ဟု ယုံကြည်အောင်ပြောဆိုကာ ရွှေဘို့၌ ဒေါ်ငွေး၏ကျောင်းသားအဆောင်သို့ခေါ်ယူပြီး ကာမစပ်ယှက်ခဲ့ ကြောင်း၊ ထိုနောက် (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ထံခေါ်သွားကာ ယင်းနေအိမ်၌လည်း ကာမထပ်မံ ရယူပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁ နာရီခန့်တွင် တရားပြိုင်များက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံခေါ်ဆောင် သွားပြီး အပ်နှံကာ တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြား ပေးမည်ဟုကတိပြုခဲ့ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် (၁) တရားပြိုင်အား (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က ရန်ကုန်မြို့သို့ ပို့ထားကာ ရွှောင်တိမ်းနေ ပြေား ထိမ်းမြားရန် ကတိပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

တရားပြိုင်များ၏ချေလွှာတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တိုးယူပေါင်းသင်းခဲ့ပြီးနောက် ၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က လူဗြိုးစုံရာဖြင့် အပ်နှံခဲ့သော်လည်း မဂ်လာအခမ်းအနားပြုလုပ်ရန် ရက်မရွေးရသေး ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် တရားပြိုင်များဘက်မှ ထိမ်းမြားလက်ထပ် ပေးရေး ကမ်းလှမ်းခဲ့မှုကို တရားလိုများကသာ လက်မခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ နစ်နာရန် မရှိကြောင်းချေပဲခဲ့သည်။

မူလမှုတွင် မူလရုံးက (၁) တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြု၍ ကာမရယူခဲ့သည့်မှာမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များက ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း) တွင် ထိမ်းမြားမဂ်လာပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည့်မှာမှန်ကြောင်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင် အား မပေးစားနိုင်ဟု ပြင်းဆီကာ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့သည့်မှာမှန်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ကတိပျက်ကွက်ခဲ့၍ တရားလိုမှာ အရွယ်မရောက်မီ အပို့ရည်ပျက်ကာ

ဘဝအညွှန်ကျိုးခဲ့၍ ငွေကြေးတန်ဖိုးအားဖြင့်တိုင်းတာ၍ မရနိုင်အောင် နစ်နာခဲ့ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ဆန်ပွဲရုံလုပ်ကိုင်သူများဖြစ်၍ တရားလိုတောင်းဆိုသည့်နစ်နာကြေးပေးရန် ဓနအင်အားတတ်နိုင်သူ များဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၀
မောင်ရဲဌီးအောင်
၅၃
နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

ပထမအယူခံရုံဖြစ်သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံအပ်နှုံး ထိမ်းမြားပေးရန် ကတိ ပြုစဉ်က မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့ကတိပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက သီတင်းကျော်လပြည့်ကျော်သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းသော်လည်း တရားပြိုင်တို့က လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း မပြု၍ ရဲစခန်းတွင် အမူဖွင့်ပြီးမှုလာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ ရဲစခန်းတွင်လည်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က မပေးစား နိုင်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့၍ အမူဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်တို့က ကတိ ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမှာ တရားလို တို့သာဖြစ်သည်ဟု တင်ပြသော်လည်း သက်သေမပြနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ကာ မူလရုံးဒီကရီအား အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယအယူခံရုံဖြစ်သည့် တရားရုံချုပ် (မန္တလေး) ကလည်း အောက်ရုံးနှစ်ရုံး၏ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့မှုများကို အတည်ပြုခဲ့ကာ ဒုတိယအယူခံမှုကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရွှေ့နေက မူလမူမှာ နှစ်ညီးနှစ်ဖက်ပြုကြသည့် နှုတ်ကတိများအပေါ် အခြေပြုခွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ တိကျခိုင်မာ မူးမရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်ရန် တရားပြိုင်များဘက်ကပျက်ကွက်ခဲ့၍ ရဲစခန်းသို့ တရားလိုဘက်မှ သွားရောက်တိုင်ကြားခဲ့စဉ်က ရဲစခန်းတွင်လည်း တရားပြိုင်များက ထိမ်းမြားပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည်ဟု အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ထိုအချက်တွင် ရဲစခန်း၌ရှိနေ

၂၀၀၀
မောင်ရွှေ့ခြင်းအောင်
၁၃
နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

သည်ဆိုသူ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးအနက် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစီးမြင့်ကိုသာ သက်သေပြုသဲ့ရာ လိုဘက်သေက ယင်းအချက်ပြောဆိုသည်ကို ကြားခဲ့ရပါသည်ဟုထွက်ဆိုထားလျက်နှင့် တရားလိုဘက်သို့ အသာ ပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များရှိနေကြောင်း၊ မြန်မာမှု နယ်ပယ်တွင် ထိမ်းမြှားခြင်းကို သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်သည့်အလေ့အထူးလျက်နှင့် သီတင်းကျွတ်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြှားပေးမည်ဟု တရားပြိုင်များ ကတိပြုခဲ့သည်ဆိုသော တရားလို ဘက်စွပ်ဖွဲ့ချက်ကို လက်ခံဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာလည်း များယွင်း ကြောင်း၊ ပြစ်မှုရုံးတွင် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်များကိုပါ အမှုတွင် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခဲ့ရာ ရုံးအဆင့်ဆင့်က အရေးမယူခဲ့ဘဲ တရားမမှုတွင် ဂင်းတို့အားထည့်သွင်း၍ လျှော့ကြေးပေးစေခြင်းမှာ လိုအပ်ချက်များ ရှိနေကြောင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြှားရေးတွင် အမှုန်လက်ထပ်မည့် ယောကျားနှင့် မိန်းမတို့၏ ကတိကဝဝ်သာအဓိကဖြစ်လျက်နှင့် မိဘ များကိုပါထည့်သွင်း၍ လျှော့ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ များယွင်းကြောင်း၊ နှစ်ဖက်အမှုသည်များမှာ တောနေလယ်သမားများဖြစ်ကြပြီး ကာယကံ ရှင်များမှာ ကျောင်းသူကျောင်းသားအရွယ်များသာဖြစ်ကြ၍ လျှော့ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ခုမှတ်ခဲ့ကြခြင်းမှာလည်း လွန်စွာ များပြားနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အောက်ရုံးအဆင့်ဆင့်၏ စီရင်ဆုံးဖြတ် ချက်များတွင် ဥပဒေပြဿနာများပါရှိနေသဖြင့် ယင်းတို့၏စီရင် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်ပြင်ဆင်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ အုပ်ထိန်းသူက လျှောက်လဲချက်တင်သွင်း ရာတွင် မူလမှု၌ (၁) တရားပြိုင်က ထိမ်းမြှားလက်ထပ်ရန်ကတိပြု ခဲ့ပြီး ပျက်ကွက်ခဲ့၍ လျှော့ကြေးပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဆုံးခြင်းမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာပေါ်ပေါက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တရားပြိုင်များ

၂၀၁၀
မောင်ရွှေမြို့မြို့အောင်
၂၁၃
နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

ဖြစ်သော (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများကလည်း ငင်းတို့နေအိမိန္ဒြယ်မယ်မှုများအားဖြစ် ကာမစပ်ယူက်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့်ထိမ်းမြားပေးရန် အမိကကတိပြုခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအပြင် (၂) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားမပေးတော့သဲ ရန်ကုန်တွင်ရှောင်တိမ်းနေစေကာ (၃) တရားပြိုင်အား တရားလိုနှင့် ထိမ်းမြားပေးရန် ပြင်းဆိုခဲ့သူများလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ငင်း (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့အား ကတိပျက်ကွက်မှု အတွက် လျှော်ကြေးပေးစေသင့်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ငင်းတို့အား လျှော်ကြေးပေးစေခြင်းမှ ကင်းလွှတ်ခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက မြန်မာလူ့ဘောင်လောကတွင် အစဉ်တစိုက်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာများကို ပျောက်ပျက်စေရေး အားပေးရာရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဖြစ်သူ မိန်းကလေးမှာ ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အပျို့ရည်ပျက်ကာ ဘဝအညွှန်ကျိုးခဲ့ရပြီး လူများအလယ် အရှက်တကဲဖြစ်ခဲ့ရပြီးဖြစ်ရာ လျှော်ကြေးပေးစေခြင်းဖြင့် ကုစားပေးသင့်သည်မှာ ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ နစ်နာခဲ့မှုမှာ ငွေကြေးအား ဖြင့် တိုင်းတာ၍ပင်မရနိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များမှာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူများဖြစ်၍ တရားလိုဘက်မှုချို့တဲ့မှုအပေါ် နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှုခဲ့ပြီး စာနာထောက်ထားမှုကင်းပဲ့ကာ ထိမ်းမြားရန်ကတိပျက်ကွက်ခဲ့မှုတွင် ငင်းတို့အား ကင်းလွှတ်ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း၊ ရုံးအဆင့်ဆင့်က ချမှတ်ခဲ့ပြီးသောတာဝန်မှုလည်း ကင်းလွှတ်ခွင့်မပြုသင့်တော့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂-၈-၂၀၀၇ ရက်နေ့က တရားလိုအား တရားလို၏မိဘများထံ သွားရောက်ပြန်လည်အပ်နို၍ လာမည့်သီတင်းကျော်လဆန်းတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြစဉ်က (၁) တရားပြိုင်

၂၀၁၀
မောင်ရွှေ့မြို့အောင်
၂၃
နှင့်
မခင်စန်းနှင့်

သာမက (၁) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့လည်းပါရှိကာ ထိုသိထိမ်းမြားပေးရန် ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်းနှစ်ဖက်အငြင်းမပွား အထင်အရှားပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုအတူသီတင်းကျော်လပြည့်ကျော်သွားပြီးသည်အထိ တရားလိုတို့အား တရားပြိုင်တို့က အဆက်အသွယ်မပြုခဲ့တော့ခြင်း၊ တရားလိုဘက်က ရစခန်းတွင်အမှုဖွင့်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား မပေးစားနိုင်ဟု ခြင်းဆိုခဲ့မှု ကြောင့် အမှုဖွင့်ခဲ့ရခြင်းစသည့်အချက်များမှာ တရားလိုဘက်စုပ်စွဲချက်များတွင်ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားပြိုင်များဘက်မှ ချေပနိုင်ခဲ့မှုမရှိခြင်းတို့မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ထိုအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပြုခြင်းနှင့် ပျက်ကွက်ခြင်းပြုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ အရွယ်မရောက်သေးသူများသာဖြစ်ပြီး အမိကကတိပြုရသူနှင့် ပျက်ကွက်ခဲ့သူတို့မှာ (၂) တရားပြိုင်၏မိဘများဖြစ်သည့် (၂) နှင့် (၃) တရားပြိုင်တို့သာဖြစ်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင်လည်း လူကြီးစုံရာဖြင့် ပိန်းကလေးရှင်၏ မိဘများထံအပ်နှံကြရာတွင် ယောကျားလေး၏မိဘများပါလိုက်ပါပြီး လူငယ်နှစ်ဦးအားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြုရသူများမှာ မိဘများဖြစ်ကြကာ မိဘ၏ဝတ္ထရားများတွင်လည်း သားသမီးများအား ထိမ်းမြားပေးရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ “သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်း” ဟူ၍ပင် ဆိုရိုးရှိသည်။

ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရလည်း ကလေးသူငယ်ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကလေး၏မိဘများအပေါ် ဒဏ်ငွေချမှတ်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သိုဖြစ်ရာ အောက်ရှုံး ၃ ရုံးလုံးက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန်
ကတိပျက်ကွက်သည့် ယောက်ဗျားသာမက ယောက်ဗျား၏မိဘများကိုပါ
လျှော်ကြေးပေးစေခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။
ထိုကြောင့် ပြဿနာအပေါ် -

“ မိန်းကလေးအား ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်
သည့်ယောက်ဗျားအပြင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန် ကတိပြု
သည့် ယောက်ဗျား၏မိဘကိုပါ ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက်
လျှော်ကြေးငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးလျှော်စေရန် ဒီကရီ
ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း ” ဖြေဆို၍

အထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်ပလပ်သည်။

ရွှေနေခကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၀
မောင်ရွှေဗြိုင်းအောင်
၅၂၃
နှင့်
မခင်စန်းနွယ်

+ ၂၀၁၀
ဖေဖော်ဝါရီလ^{၁၁}
၁၁ ရက်

တရားမပြင်ဆင်အယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေ့တွင်

ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (၁) ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃ *

ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်း
နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူအနေဖြင့်
ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှု
တွင် ပပါမဖြစ်ပါဝင်ရမည့်အမှုသည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင်
ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ်
မပါလျှင်မဖြစ်သော အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြ
သည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေါ့။ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင်
ပဋိညာဉ်အရ တိုက်ရိုက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့်
အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟုသော အယူအဆ
မှာ အငြင်းထွက်စရာအကြောင်းမရှိပေါ့။ ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့်
ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

* ၂၀၀၉ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၈၆။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၇ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်း။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင်ပါဝင်သူမဟုတ်သော်လည်း ပဋိညာဉ်အရ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်ပါပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့် ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုသူတို့အချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ရန်လို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ (ဂ) တို့အရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့်ဥပဒေ ပြဿနာဖြစ်သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other person claiming under him by a title arising Subsequently in the contract.” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို သတိချပ်ရန်လိုသည်။

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့် တိုက်ရိုက်ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားပြိုင် (၁) ထံမှ အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပေါ် အချင်းဖြစ်ဥပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အမှုတွင်မပါမဖြစ်ပါဝင် ရမည့် အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

၂၀၀
ဒေါ်ရင်ရင်စိန်
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
၅၃

<u>၂၀၀၀</u> ဒေါ်ရင်ရင်စုနှုန်း (ခ)	လျှောက်ထားသူအတွက်	-	ဒေါ်တင်အေးကြ။
ဒေါ်ရင်ရင်စို့ နှုန်း ဒေါ်ခင်မာလွင် ပါ။	လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် -	ကိုယ်တိုင် (မလာ)	တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
	လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် -	ဒေါ်အေးအေးဖြိုင်	တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
	လျှောက်ထားခံရသူ (၃) အတွက် -	ညီးစုံးဝင်း	တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၇ တွင် တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုနှုန်း (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စို့က တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာလွင်ပါ ၃ ဦးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ လိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အဆိုအချေတို့အရ ပြင်းချက် (၅) ရပ်ထုတ်နှုတ်ပြီး ပြင်းချက်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တိုကို ပဏာမပြင်းချက် အဖြစ်သတ်မှတ်၍ နှစ်ဖက်ကြားနာပြီး ပဏာမပြင်းချက်အမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုကို ကြုံပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန် ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဏာမပြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များ အပေါ် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ပဏာမ ပြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အမိန့်အား တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုနှုန်း (ခ) ဒေါ်ရင်ရင်စို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပိုင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

မူလတိုင်းတရားရုံးက ပဏာမပြင်းချက်အမှတ် (၂) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၂၉-၃-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါ နှစ်ဦးသဘောတူဂရန်မြေ အရောင်း

အဝယ်စရန်ပေးစာချုပ်အရ ပဋိညာဉ်ပြုသူများမှာ မရင်ရင်စုနှင့် မခင်မာလွင်တို့သာဖြစ်ကြောင်း တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အကြား ရှိခဲ့သော ကတိပဋိညာဉ်တွင် တရားပြိုင် (၂) (၃) တိုပါဝင်ခြင်း မရှိကြောင်း တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုထားခြင်းမရှိသော တရားပြိုင် (၂) (၃) တို့အား တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရန်လိုအပ်မည် မဟုတ်ကြောင်း တရားလိုသည် (၁) တရားပြိုင်အပေါ် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုထားကြောင်း အဆိုလွှာတွင်ပေါ်ပေါက်ကြောင်း တရားမ ကျင့်လုံးဥပဒေအမိန့် ၁ နည်းဥပဒေ ၁၀ (၂) အရ တရားပြိုင်အဖြစ် မှ ထုတ်ပယ်ရန်ဖြစ်ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား တရားပြိုင်အဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဌ်င်းချက်အမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ (၂၉-၃-၂၀၁၇) ရက်စွဲ ပါ ပဋိညာဉ်သည် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်အကြားပြုလုပ်ထား သော ပဋိညာဉ်ဖြစ်ပြီး ယင်းပဋိညာဉ်တွင် တရားပြိုင်(၂) (၃) တို့သည် တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်တစ်စုတစ်ရာပြုထားသူများမဟုတ်သဖြင့် (၂) (၃) တရားပြိုင်များအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် အတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ် ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး (၂) (၃) တရားပြိုင်များအပေါ် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဖြေဆို ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရွှေနေက ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းပြချက် အနေဖြင့် အဓိကတင်ပြသည်မှာ ယခုအမှုတွင် တရားလိုက (၁) (၂) တရားပြိုင်တို့အပေါ် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံ၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၉၉/၂၀၀၈ တွင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆို ခဲ့ပါကြောင်း၊ အမှုအတောအတွင်း (၂) တရားပြိုင်၏ချေလွှာအရ (၃) တရားပြိုင်ထံ အချင်းဖြစ်ဥပစာကိုလွှဲပြောင်းထားကြောင်း

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုနှင့်
(၁)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
ပါ။

၂၀၀၀
ဒေါရင်ရင်စုနှင့်
(ခ)
ဒေါရင်ရင်စုနှင့်
ဒေါခင်မာလွင်
ပါ ၃

ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုကို အမှုသစ်စွဲဆိုခွင့်နှင့်တက္ကရှပ်သိမ်း၍ ယခု အမှုကို ထပ်မံ့စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း ဦးတင်းပါ ၃ နှင့် ဦးကြည်

(ခ) ရှိတောင်အမှု^(၁) စီရင်ထုံးအရ (၂) (၃) တရားပြိုင်တိုကို အမှုတွင်ထည့်သွင်းစွဲဆိုခြင်းဖြင့် အမှုပွားများမှုကို တားသီးရာရောက်သည့်အပြင် ရင်းတို့ပါ အမှုတွင်ခုခံချေပခွင့်ရရှိသဖြင့် တရားမျှတဲ့ ဆောင်ကြည်းရာလည်းရောက်ပါကြောင်း၊ ရင်းတို့သည် အမှုတွင် မပါ မဖြစ်ပါဝင်ရမည့် (Necessary Parties) အမှုသည်များဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ထို့ပြင် (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့်တိုက်ရှိက် ပဋိညာဉ်မရှိသော်လည်း အမှု၏အပြင် ထွက်အကြောင်းအရာဖြစ်သော ဥပစာနှင့်ပတ်သက်၍ တိုက်ရှိက်သက်ဆိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားခံရသူ (၁) ထံမှ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ဝယ်ယူခဲ့ကြသော လျှောက်ထားခံရသူ (၂) (၃) တို့အား အမှုတွင်ထည့်သွင်းစွဲဆိုခွင့်ရရှိသည်မှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ အရလည်းကောင်း ဦးမောင်မောင်လတ်ပါ ၃ နှင့် ဦးကြီးကြိမ် (ခ) ဦးကံကောင်းအမှု^(၂) စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်အရလည်းကောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား အမှုမှုထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်း၊ (၂) (၃) တရားပြိုင်များအား တရားစွဲဆိုရန်အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာမပေါ်ပေါက်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းတို့မှာ ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ရာ (Prejudge) ကျသဖြင့် ဥပဒေနှင့်မည်သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြုဌာန်းချက်များနှင့်ပြုဌာန်းလျက်ရှိကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြပြီး မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး

(၁) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁- ၂၃

(၂) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁- ၂၈၁

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၀၉ တွင် ပကာမင်းချက်အမှတ် ၂/၃ တိန့်ပတ်သက်၍ ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ဂိုပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) မှာ ရုံးရွှေ့လာရောက် လျှောက်လတင်ပြခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) ၏ရွှေ့နေက တရားလို ဒေါ်ရင်ရင်စုန် (၁) ဒေါ်ရင်ရင်စိုးက (၂၉-၃-၂၀၃) နေ့စွဲပါ နှစ်ညီး သဘောတုဂံရန်မြေ အရောင်းအဝယ်စရန်ပေး ကတိစာချုပ်အပေါ် မူတည်၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ မူလရုံးတရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုသူမှာ အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာလွင်တစ်ညီးတည်းသာဖြစ်ပြီး (၂) တရားပြိုင်နှင့် မည်သည့် ပဋိညာဉ်များဖြစ်ခြင်းမရှိသည်မှာ အပြင်းမပွားသောအချက်ဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်ပြုထားခြင်းမရှိသူတို့မှာ ပဋိညာဉ်ကိုလိုက်နာရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ (၂) တရားပြိုင်အပေါ် မည်သည့်အခွင့်အရေး မည်သည့်သက်သာခွင့်ဂိုများ တောင်းဆိုထားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းလိုသူ ထံမှ တရားလိုက သက်သာခွင့်တောင်းဆိုသော ရည်ရွယ်ချက်မရှိသည့် အပြင် ငါးအပေါ် မည်သိမျှလည်း အရေးဆိုထားခြင်းမရှိလျှင် ထိသူ အား တရားပြိုင်အဖြစ်ထည့်သွင်းရန်မသင့်ဟု ဂုဏ်မြန်မာထုတ်ကုန် သွင်းကုန်ထရေးဒင်းကုမ္ပဏီ (ငါး၏ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအင်ဇော်နန်း) နှင့် တော့ပရ်းကော်ပို့ရေးရွင်းS.D.N, BHD (ငါး၏ ကိုယ်စားလှယ် မစွာတာ အိုင်ယုံရှိးဒါးအမှု^(၃) တွင် ထုံးဖွဲ့ထားပါ ကြောင်း၊ သူ့ဖြစ်၍ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူကို တရားပြိုင်

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စုန်
(၁)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မာလွင်
၁၃

၂၀၀၀
ဒေါရင်ရင်စုနှုန်း
(ခ)
ဒေါရင်ရင်စုနှုန်း
ဒေါခင်မာလွင်
ပါ ၃

အဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ကြောင်း ငြင်းချက်အမှတ် (၂) ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် မူလတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်မှာ မှန်ကန်သင့်မြတ်ပါကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုသည် (၂၉-၃-၂၀၀၃) ရက်စွဲပါ ပဋိညာဉ်အရ တရားစွဲဆုံးခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ငါးနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသူ (၁) တရားပြိုင်အပေါ်သာ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် တောင်းဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့် (၂) တရားပြိုင်အပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန် တရားစွဲဆုံးရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သင့်မြတ်ပါကြောင်း၊ ဆွဲပါ၍ မူလတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကိုအတည်ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကိုပလပ်ပေးပါရန် တင်ပြသည်။

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ၏ရွှေ့နေက အလားတူပင် တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုသူမှာ အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူတို့သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါစာချပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ခြင်း စရန် ငွေရယူခြင်းရှိ မရှိမှာ လျှောက်ထားသူနှင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူတို့နှစ်ဦးအကြား ဖြေရှင်းရမည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူက အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူသို့ မှတ်ပုံ တင်စာချပ်ဖြင့် ရောင်းချဖြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူက အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူသို့ တရားဝင်မှုတ်ပုံတင်စာချပ်အမှတ် (၁၀၂၀/၂၀၀၉) အရ ရောင်းချဖြီး လက်ရှိနေထိုင်ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်ပဋိညာဉ်အပေါ် မူတည်စွဲဆုံးသော ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) (၃) တို့အား တရားမကျင့်ထဲ့ ဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) အရ မူလတိုင်းတရားရုံးမှ တရားပြိုင်

အဖြစ်မှတ်ပယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက်
ဖြစ်ပါကြောင်း၊ (၂၉-၃-၂၀၀၇) ရက်စွဲပါ ပဋိညာဉ်အား လျှောက်ထား
သူနှင့် အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူတိအကြား ပြုလုပ်ထားသော
ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ပြီး အမှတ် (၂) (၃) လျှောက်ထားခံရသူတိသည်
တရားလိုနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုထားသူများမဟုတ်၍ အမှတ် (၂) (၃)
လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန်
အတွက် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ဟု၍
မူလတိုင်းတရားရုံးက ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သော
ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပါသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလင်ပြီး
မူလရုံးအမိန့်ကို အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

ပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ စွဲဆိုသောအမှုများတွင် ပဋိညာဉ်တွင်
ပါဝင်သူများသည် အမှုတွင် အမှုသည်များအဖြစ် မပါလျှင်မဖြစ်သော
အမှုသည်များ (Necessary Parties) ဖြစ်ကြသည်ဆိုခြင်းမှာ
အပြင်းပွားဖွယ်မရှိပေါ့၊ ပဋိညာဉ်တွင်မပါဝင်သည့်အပြင် ပဋိညာဉ်
အရ တိုက်ရိုက်အကျိုးသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသူများအနေဖြင့် အမှုတွင်
အမှုသည်များအဖြစ် ပါဝင်ရန်မလိုအပ်ဟုသောအယူအဆမှာ
အပြင်းထွက်စရာ အကြောင်းမရှိပေါ့။ ဒေါ်ခင်စောဝေ နှင့်
ဒေါ်အေးအေးသောင်းပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

သို့ရာတွင် ပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်သူများမဟုတ်သော်လည်း
ပဋိညာဉ်အရ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်ရှိသူ တစ်နည်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်
ပါပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အကျိုးသက်ဆိုင်သူဟု အဆိုရှိသူအနေဖြင့်
ပဋိညာဉ်ချပ်ဆိုသူတိ အချင်းချင်းစွဲဆိုသော အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ရန်
လို မလိုဟုဆိုခြင်းမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့်

၂၀၀
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
(ခ)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေလွင်
၅ ၃

၂၀၀၀
ဒေါရင်ရင်စုနှုန်း
(ခ)
ဒေါရင်ရင်စိုး
နှုန်း
ဒေါခံင်မာလွင်
ပါ ၃

ပုံစံမ ၂၇ (ဂ) တိုအရ အလေးထားစဉ်းစားရမည့် ဥပဒေပြဿနာဖြစ်သည်။ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံစံမ ၂၇ (ခ) ၌ “Any other person claiming under him by a title arising subsequently in the contract” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို သတိချင်ရန်လိုသည်။

မောင်ထွန်းဝ နှင့် မောင်သာဂိုးအမှု^(၁) တွင် မြေရောင်းရန်ပဋိညာဉ်အား သီးခြားဆောင်ရွက်ပေးစေရန် ရောင်းသူအပေါ်တွင်သာမက သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံစံမ ၂၇ (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသောအခြေအနေတွင် နောက်ပိုင်း၌ ဝယ်ယူသူအပေါ်တွင်လည်း တောင်းဆိုနိုင်သည် “တရားရုံးသည် နောက်ပိုင်းတွင် ဝယ်ယူသူအား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ အရ အမှုသည်အဖြစ်ထည့်နိုင်သည်” ဟု လမ်းညွှန်ထုံးဖွံ့ဖြိုးထားသည်။

မောင်ထွန်းဝ နှင့် မောင်သာဂိုးအမှု^(၁) စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်ကို ဦးတင်းပါ ၃ နှင့် ဦးကြည် (ခ) ရှိတောင်အမှု^(၁) တွင် လိုက်နာကျင့်သုံးထုံးဖွံ့ဖြိုးထားသည်။

ထိုပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) အရ အမှုသည်အဖြစ် ပူးတွဲပါဝင်ရန်လိုအပ်သူဟုတ် မဟုတ်ကို စဉ်းစားရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ (၂) ၌ ပြဋ္ဌာန်းပါရှိသောစကားရပ်အတိုင်း အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာ ပြဿနာများ (all questions involved in the suit) ဆိုသောစကားရပ်သည် တရားလိုနှင့် အမှုတွင်ပါဝင်သူတို့အကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာကိုမဆိုလို။ တရားစွဲဆိုသောအမှု၌ ပေါ်ပေါက်နေသည့် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) နှင့် (ဂ)
 တိုကို တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် ၁ နည်း ၃ နှင့် နည်း ၁၀ (၂)
 တို့နှင့် ဆက်စပ်လိုက်ပါက ပဋိညာဉ်ပြုသူအချင်းချင်း စွဲဆိုသောအမှု၌
 အဆိုပါပဋိညာဉ်တွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသူတစ်ဦးအနေဖြင့် အမှုတွင်
 ပါဝင်ရန်လို မလိုဆိုခြင်းမှာ အမှုတစ်မှုချင်း၏ အကြောင်းခြင်းရှာ
 အချက်အလက်ပေါ်မှတည်သည်။ ထိုသူသည် တရားလိုအဆိုပြု စွပ်စွဲ
 ချက်အရ အချင်းဖြစ်ပဋိညာဉ်တွင် ပူးတွဲတာဝန်ရှိသူ သို့မဟုတ်
 ပဋိညာဉ်ပါအချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တစ်နည်းနည်း အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်
 ရှိသူဟုတ် မဟုတ်ဆိုခြင်းကို အဓိကစိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ် မန္တလေးမြို့၊ ခမ်းမြေ၊
 သာစည်မြို့နယ်၊ ကံသာယာရပ်၊ အကွက်အမှုတ် (၁-၂)၊ ဦးပိုင်အမှုတ်
 (၁၊ ၂) ကရန်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအိအကျိုးခံစားခွင့်
 များကို တရားပြိုင်အမှုတ် (၁) ထံမှ ကျပ်သိန်း (၂၂၀၀) ဖြင့်ဝယ်ယူ
 ရန် သဘောတူညီခဲ့ပြီး ၂၉-၃-၂၀၀၇ နေ့တွင် စရန်ငွေကျပ်သိန်း
 (၁၀၀၀) ပေးအပ်ကာ စရန်ပေးကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ကတိ
 စာချုပ်အတိုင်း ၉-၃-၂၀၀၈ နေ့တွင် ကျန်ငွေကျပ်သိန်း (၁၂၀၀)ကို
 ပေးအပ်ပြီး မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်
 တောင်းဆို ရာ တရားပြိုင်အမှုတ် (၁) က ရှောင်တိမ်းနေကြောင်း၊
 ၁၇-၃-၂၀၀၈ နေ့တွဲပါ မန္တလေးသတင်းစာတွင် (၂) တရားပြိုင်၏
 အများသိစေရန် ကြညာချက်ကို တွေ့ရှိရသည့်အခါ (၂) တရားပြိုင်
 အား အချင်းဖြစ် ဥပစာကိုရောင်းချထားကြောင်း သိရှိရကြောင်း၊
 ထိုကြောင့် ထိုနေ့ တွင်ပင် (၁) တရားပြိုင်အား ကတိစာချုပ်ပါ
 သဘောတူညီချက် အတိုင်း အရောင်းအဝယ်ကို ဆက်လက်
 ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်စေ၊ စရန်ငွေ (၂) ဆပေးလျှော်ရန်ဖြစ်စေ
 တောင်းဆိုသည့်အခါ ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ဟုပြင်းဆိုသဖြင့်

၂၀၁၀
 ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
 (ခ)
 ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်မာလွင်
 ၅၃

၂၀၀၀
ဒေါရင်ရင်စုနှုန်း
(ခ)
ဒေါရင်ရင်စုနှုန်း
ဒေါခင်မာလွင်
ပါ ၃

တရားပြိုင် (၁) နှင့် (၂) တို့အပေါ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၉၉/၂၀၀၈ ဖြင့် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေး စေရန် တရားစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း ထိုအမှုတွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်သပစာအား (၃) တရားပြိုင်သို့ လွှဲပြောင်းရောင်းချုပြီးကြောင်း ထူခေသဖြင့် ထိုအမှုကိုရှင်သိမ်းပြီး အမှတ် (၁) ၂။ ၂) တရားပြိုင်တို့ အပေါ် ယခုအမှုအား ထပ်မံစွဲဆိုကြောင်း အဆိုပြုခဲ့ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

တရားပြိုင် (၂) ကလည်း (၁) တရားပြိုင်နှင့် ငြင်း၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်ကျော်ကျော်ထံမှ ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၆၈/၂၀၀၇ အရ ငွေအပြေအကြေပေးချေဝယ်ယူခဲ့ပြီး (၂) တရားပြိုင်က ဦးလွှန်ဒေါင်သို့ ပြန်လည်ရောင်းချုပဲကြောင်း၊ (၂) တရားပြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးလွှန်ဒေါင်က (၃) တရားပြိုင် ဒေါခေါင်နှုန်းအား မှတ်ထုတ်စာချုပ်အမှတ် ၁၀၂၀/၂၀၀၉ ဖြင့် ရောင်းချုပဲပြီးဖြစ်ကြောင်း ချေပဲခဲ့သလို (၃) တရားပြိုင် ဒေါခေါင်နှုန်းကလည်း အချင်းဖြစ်သပစာကို (၂) တရားပြိုင် ဒေါသန်းစိန်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၀၂၀/၂၀၀၉ ဖြင့် ဝယ်ယူ၍ လက်ရောက်ရရှိနေထိုခဲ့ကြောင်း ချေပဲထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ (၂) (၃) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုနှင့် တိုက်ခိုက်ပဋိညာဉ်ပရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်သပစာကို တရားပြိုင် (၁) ထံမှ အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူသူများဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်လျက်ရှုံးဖြစ် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုတို့အရ တရားလိုက (၁) တရားပြိုင်အပါ အချင်းဖြစ်သပစာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေ လိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အမှုတွင်မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့် အမှုသည်များ (Necessary

Parties) ဖြစ်ကြသည်မှာ မြင်သာသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက
တရားပြိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တိုအား အမှုသည်အဖြစ်မှ ဖယ်ထဲတ်
ခြင်းသည် မိမိအားအပ်နှင့်သားသော အခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးရန်
ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်ရင်ရင်စိန်
(၁)
ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
နှင့်
ဒေါ်ခင်မေလွင်
၅၃

ထိုပြင် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (၁) အရ မြေ
အရောင်းအဝယ် ပဋိညာဉ်အား သီးခြားဆောင်ရွက်စေရန် ရောင်းသူ
အပေါ်တွင်သာမက မူလပဋိညာဉ်ရှိကြောင်းသိလျက်နှင့် နောက်ပိုင်း
တွင် ဝယ်ယူသူအပေါ်တွင်လည်း စွဲဆိုနိုင်သည်။ ကိုဖန်းငါး နှင့်
ဒေါ်ပွေးအမှု^(၆)၊ ဦးမောင်မောင်လတ်ပါ ၃ နှင့် ဦးကြီးကြိုမ်
(၁) ဦးကံကောင်းအမှု^(၂) တိုကိုကြည့်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ထံမှ အချင်းဖြစ်ဥပစာကို
အဆင့်ဆင့်ဝယ်ယူခဲ့သော တရားပြိုင်အမှတ် (၂) နှင့် (၃) တို့သည်
အချင်းဖြစ်ဥပစာအား တရားလိုသို့ရောင်းရန် ကတိပဋိညာဉ်ပြထား
ခြင်းကိုသိ မသိဆိုသည့် အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာ ပေါ်ပေါက်သည်။
သိလျက်နှင့်ဝယ်ယူခဲ့သည်ဆိုပါက သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၂၇ နှင့် ပြိုစွဲန်းမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် မူလတိုင်းတရားရုံးက
တရားပြိုင် (၂) နှင့် (၃) တို့အပေါ် တရားစွဲဆိုရန်အမှုဖြစ်ကြောင်း
ခြင်းရာ မပေါ်ပေါက်ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပေါ်
အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် မူလတိုင်းတရားရုံး၏

(၆) ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထဲး (တရားလွတ်တော်)၊

၂၀၀၀
 ဒေါ်ရင်ရင်စုနှုန်း
 (ခ)
 ဒေါ်ရင်ရင်စိုး
 နှုန်း
 ဒေါ်ခင်မာလွင်
 ၅၃

အမိန့်ကို ဤပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရမည်ဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြုပြီး မူလ
 တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၀-၉-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါအမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ကြောင်း
 အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။
 ရွှေနေစရိတ်ကျွ် ၂၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေ.တွင်

ဒေါ်အေးအေးဟန်

(ရင်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းနှယ်)

နှင့်

ဦးမျိုးအောင် *

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၃ နည်း ၂ (၃) ပါပြီဌာန်းချက်
အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်း၏
အမိပိုယ်။

အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ်
စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅
နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉
တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (form of suit)၊ တစ်နည်း
အားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှု ရှိသော်လည်း
အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ဝရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊
ဦးပိုင်အမှတ်များ မတူညီသော သီးခြားဝရန်မြေ ၂
ကွက်ကို သီးခြားအချိန်များမှ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်း

* ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၀၆။

+ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဓမ္မီလ ၅ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရိုက် အယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ရင်းကြော်အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

**သည် အမိန့် ၂ (၃) အရ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း
တစ်ရပ်တည်းဟူသော စကားရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်
မဆိုနိုင်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုနှစ်မှုအတွက် တရားစွဲရန်အကြောင်းသည်
တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန်အလိုင်း တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို
တရားလိုအားရသေည့် အကြောင်းခြင်းရာများတူညီရမည့်အပြင်
တရားပြိုင်က ထိအခွင့်အရေးကိုထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်
တည်းမှ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသော တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ဂရန်
မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ဂရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး
ယခင်တရားမကြီးမှအမှတ် (၁၆၉/၂၀၀၅) တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းဖြစ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထိုပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိအခွင့်အရေးကို
ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားပြိုင်၏
ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်

သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏ တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်တစ်ပါတည်း တောင်းဆိုမှုမပြခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို တရားမကျင့်ထံး ဥပဒေအမိန့် ၂။ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) ပါပြောန်းချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ဂုဏ်၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အယူခံတရားလိုအတွက်	- ဦးမြင့်အောင် တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက်	- ဦးနိုလင် (နို) မင်းမင်းထွန်း တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (ဂုဏ်၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)က အစ်ကိုဖြစ်သူ တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာ အရံများနှင့် အဆောက်အအုံများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကို ကရန်မှုရင်းနှင့်တကွ လက်ရောက်ရလို့မှုစွဲဆိုသည်။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပဏာမပြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆိုချက်အရ တရားမကျင့်ထံး ဥပဒေအမိန့် ၂၊ နည်း ၁၁ (က) အရ တရားလို၏အဆိုလွှာကို ပယ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရိုက်ကို တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် က ကျေန်ုပ်မှုရှိသဖြင့် ဤတရားမပထမအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ရှင်းကျော်အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့ အီကင်းရပါ၊ အကွက်အမှတ် (၃၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယု) ဂရန်မြေ မှာ တရားလိုအမည်ပေါက် ဂရန်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဂရန်အမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်သည့်နေ့မှစ၍ အဆိုပါမြေကွက်အပါအဝင် တရားလို၏ညီမှ အစ်မများဖြစ်ကြသော ဒေါ်စိုးစိုးဟန်၊ ဒေါ်သင်းသင်းဟန်နှင့် ဒေါ်စန်းစန်းဟန်တို့ ဂရန်အမည်ပေါက်မြေကွက်များတို့ပါ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပေးရန် အစ်ကိုဦးမျိုးအောင်ထံ အပ်နှုန်းထားခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ဂရန်စာချုပ်မူရင်းအပါအဝင် စာချုပ်စာတမ်း တို့ကို အစ်မဒေါ်စန်းစန်းဟန်က သိမ်းဆည်းထားရာမှ တရားပြိုင်က တိတ်တဆိတ်ယူဆောင်သွားသဖြင့် ဂရန်စာချုပ်မူရင်းမှာ တရားပြိုင်၏ လက်ဝယ်ရောက်နေကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် တရားလို၏မြေကွက်အပါအဝင် ညီအစ်မများဂရန်အမည်ပေါက် မြေကွက်များကို ပိုင်ဆိုင်သူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ အုပ်တံတိုင်းကာခံခြင်း၊ အဆောက်အအီး ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့် ထားရှုခြင်းဖြင့် မတရားလက်ရောက် ရယူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုအား ဝင်ထွက်ကြည့်ရှုခွင့်ပင်မပေးတော့ကြောင်းကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် တရားလိုသိရှိခဲ့ရကြောင်း၊ သိုဖြစ်၍ တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို မတရားလက်ရောက်ရယူခဲ့သည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ တရားစွဲရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အတွင်းကျရောက် ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုခဲ့ဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေကို ဝယ်ယူ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုဆိုသော်လည်း ဝယ်ယူသည့် အထောက်အထား တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန်/၇၉ ခုထားပေးသူထံမှ တရားပြိုင်က ဝယ်ယူလက်ရှိဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လူတစ်ဦးလျှင် မြေ (၀.၅၀)

ကေကို ဂရန်ချထားပေးမည်ဟုသိရသဖြင့် ညီမများနှင့်တိုင်ပင်ရာ ငါးတိုအမည်ဖြင့် ဂရန်လျှောက်ထားပေးမည်ဟု သဘောတူ၍ ငါးတို အမည်ဂရန်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်ညီမများက ငါးတို ဂရန်အမည်ပေါက်မြေများကို အပ်နှဲခဲ့ခြင်းမမှန်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို လန်/၃၉ ချထားပေးသူထံမှ ၂၈-၁၀-၉၀ နေတွင်ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ထိနေမှုစဉ် လက်ရောက်ယူခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်၏လက်ဝယ်တွင် စဉ်ဆက်မပြတ်ရှုခဲ့သောမြေဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဂရန်အမည်ပေါက်သောလည်း တစ်ကြိမ်မျှလက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ သဘောတူခဲ့သည့်ကတိအတိုင်း ဂရန်မှုရင်းမှာ တရားပြိုင်၏ လက်ဝယ်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအမည် ဂရန်မပေါက်မိကပင် တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များကို လက်ရှုရရှိခဲ့သူဖြစ်၍ အုတ်တံတိုင်းကာရုခြင်း၊ အဆောက်အအို ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အစောင့်ထားရှိခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရုံများနှင့် အဆောက်အအိုများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဂရန်မှုရင်းနှင့်တက္ကမြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ယခုအမှုနှင့် သီးခြားပစ္စည်းများဖြစ်စေကာမူ အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီနေသဖြင့် တရားစွဲရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါသော ချိန်လုပ်ခဲ့သည့်ပစ္စည်းကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂။ နည်း ၂ အရ နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်၍ ဤအမှုကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၈-၁၀-၉၀ နေ့မှစ၍

၂၀၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ငါးတိုအထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ရှင်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ

ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

လက်ရောက်ရခဲ့ခြင်းကြောင့် ၁၂ နှစ်ကျော် ဆန့်ကျင်လက်ရှိထား
ခြင်းဖြစ်၍ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း
ခုခံချေပသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်းချက် (၆) ရပ်အနက် အောက်ပါ
ပြင်းချက်အမှတ် (၄) နှင့် (၅) တို့ကို ပဏာမပြင်းချက်အဖြစ် ကြားနာ
၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

(၄) တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်
လွန်လျက်ရှိသည်မှာ မှန်သလား၊

(၅) တရားလိုသည် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်
ပါလျက် ချွန်လှပ်ထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၂ အရလည်းကောင်း၊
အမိန့် ၂၁ နည်း ၂(၃) အရလည်းကောင်း နောက်ထပ်
တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်မှာ မှန်
သလား။

အထက်ပါကာလစည်းကမ်းသတ်နှင့်သက်ဆိုင်သော ပဏာမ
ပြင်းချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအချေများအရ အကြောင်းခြင်းရာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အပြင်းပွားလျက်ရှိနေသောကြောင့် နှစ်ဖက်သက်သေခံ
ချက်များရယူပြီးမှုသာ ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၂ နှင့်သက်ဆိုင်ရန် ယခင်အမှုနှင့် နောက်
အမှုသည် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းမှ ပေါ်ပေါက်
ရမည့်အပြင် အမှုသည်များလည်း တူညီရမည်ဟုသော အချက်နှစ်
ချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁
နည်း ၁ အရ တရားလို၏ဖြေဆိုချက်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၁၆၉/၂၀၀၅ မှာ သီးခြားမြေကွက်ဖြစ်၍ သီးခြားအမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်

သည်ဟု သာ ဖြစ်ပိတေသားကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန်က တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံများနှင့် အဆောက်အအိများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး ဂရန်စာချုပ်မူရင်းများနှင့်တက္က မြေကွက်များကို လက်ရောက်ရလို့မှ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် စွဲဆို ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင် သောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားလိုအနေဖြင့် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သို့မဟုတ် တရားမစွဲဆိုမဲ့ (၁၂) နှစ်ကာလအတွင်း လက်ရှိဖြစ်ခဲ့ ကြောင်းတို့ကို သက်သေထင်ရှား ပြသရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို အနေဖြင့် ယခင်အမှုနှင့် ယခုအမှုတို့တွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပဲ မှာ တူညီမှုရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများကို တစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခုအချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆို နိုင်ပါလျက် ချွန်လှပ်ထားခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ထိုသို့ ချွန်လှပ်ခဲ့သည့်အတွက် နောက်ထပ် တရားစွဲဆိုခြင်းပြုရန် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် ၂။ နည်း ၂ အရ ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမိန့် ၂။ နည်း ၂ (၃) အရလည်း တရားစွဲရန်အကြောင်းတစ်ပိုင်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သာခွင့် အားလုံးကိုဖြစ်စေ အချို့အဝက်ကိုဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သော်လည်း တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အဆိုပါသက်သာခွင့်အားလုံးအတွက် နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းပြုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်လျက် အမိန့် ၂။ နည်း ၁၁ (၁) အရ တရားလို၏ အဆိုလွှာကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ဂုဏ်အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ရှင်းကြော်တွေတွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

အယူခံတရားလို၏ရွှေနေက အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ
ရည်ညွှန်းချေပဲခဲ့သည့် မန္တလေးပိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှ အမှတ်
၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေ
သာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့အီကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်
အမှတ် (၁) ဂရန်မြေဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယခုအမှုနှင့်အချင်းဖြစ်
မြေကွက်များမတူညီဘဲ သီးခြားစီဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှာအမှတ်
၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အချင်းဖြစ်ဦးပိုင် (၁) မြေကွက်ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှ
စ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် ၂၀၀၂
ခုနှစ်တွင်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု အဆိုပြုခဲ့ဆိုခဲ့ပြီး အဆိုပါမြေကွက်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုရထိက်သောသက်သွေ့အားလုံးကို တရားစွဲဆို
ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှု၏အချင်းဖြစ် ဦးပိုင် (၃-ယ) ဂရန်မြေကို
တရားပြိုင်က ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ မတရားရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲရန်
အကြောင်းသည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ပေါ်ပေါက်သည်ဟုအဆိုပြုခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ မတူညီသောအချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာများနှင့် သီးခြား
ဖြစ်သော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်မြေကွက် ၂ ကွက် သို့မဟုတ်
မြေကွက်များအနက် ပထမအမှုတွင် မြေကွက်အချို့ကို လက်ရောက်
ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့ရမှုဖြင့် ကျွန်းသောဦးပိုင်မတူညီ ပေါ်ပေါက်
သည့်အကြောင်းခြင်းရာမတူညီသည့် မြေကွက်ကို ထပ်မံ၍
လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ
တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမိန့် ၂ နည်း ၂ က ခြားနားသော
တရားစွဲဆိုနိုင်ရန်အကြောင်းအပေါ် အခြေခံကာ စွဲဆိုသောအမှုကို
ပိတ်ပင်ခြင်းမပြုကြောင်း ဦးဖိုးက နှင့် ဦးကိုသိန်း အမှု တွင်
ညွှန်ပြဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုကိစ္စတွင်လည်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်

(၁) အေ အိုင် အာ ၁၉၃၆၊ ရန်ကုန်၊ ၁၁- ၁၆၇

များ တူညီခြင်းမရှိသည့် အပြင် အချင်းဖြစ် အကြောင်းအရာ ပေါ်ပေါက်ပုံ ချင်းလည်းတူညီမရှိသဖြင့် ဤအမှုစွဲဆုံးခြင်းကို အမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ ပိတ်ပင်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးက အဆိုလွှာပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ များယွင်းနေသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး မူလမှုကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်သေသင့်ကြောင်း လျောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂ နည်း ၂ ပါ ပြုဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ခြင်းပြု မပြနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းတူညီရှိ မရှိမှာ အဓိကမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားစွဲရန် အကြောင်းတဲ့ မတူသာ ပဓာနဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်စွဲဆိုသောအမှုနှင့် ယခင်စွဲဆိုသောအမှုတို့တွင် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်တွင် သီးခြားပစ္စည်းဖြစ်စေကာမှ တိုင်တန်းသော အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီလျှင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းသာရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တရားစွဲသောအကြောင်းနှင့် ယခုတရားမကြီးမှုအမှုတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် စွဲဆိုသောအကြောင်းတို့မှာ သီးခြားစီဖြစ်သော ကွဲပြားသော အကြောင်းအပေါ် အခြေခံ၍ စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် စွဲဆိုထားသောမြေကွက်များကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆို ပိုင်ခွင့်ရှိပါလျက် ချိန်လျပ်ထား၍ အမိန့် ၂ နည်း ၂ အရ နောက်ထပ် စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက အမိန့် ၂ နည်း ၂ နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ နောက်ထပ်စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သဖြင့် အဆိုလွှာကို ပလပ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် အမိန့် ၂ နည်း ၁၁ (က) အရ ပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ လွှမှားနေကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်ချမှုတ်ခဲ့ခြင်းမှာမှ မှန်ကန်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအယူခံမှု

၂၀၀
ဒေါ်အေးအောန်
(ဂုဏ်အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ

ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

၂၀၀
ဒေါ်အေးအေးဟန်
(ရှင်းကြာအထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူ
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

ကို ပလ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဤအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်အေးအေးဟန် (မူလ^၁
မှုတရားလို) စွဲဆိုသော မူလတရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ ပါ
တရားစွဲရန် အကြောင်းအရာများ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တရားလို၏
တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်များသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်၏၂၏နည်း ၂
နှင့် နည်း ၂ (၃) တို့အရ ပိတ်ပိုင်ပြီးဖြစ် မဖြစ်ဆိုသည့် ပြဿနာကို
အပိုက်စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၃၊ နည်း ၁ အရ အယူခံ
တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင် (မူလမှုတရားပြိုင်) မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ တာဝန်ခံ
မိတ္တာ၍ကို တင်သွင်းထားသည်။ ယင်းစီရင်ချက်အရ တရားလို
ဒေါ်အေးအေးဟန်သည် တရားပြိုင် ဦးမျိုးအောင်အပေါ် မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့အဲကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ်
(၄၁၅-န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) (ယခင်အကွက်အမှတ် ၄၁၅/အန်
ဦးပိုင် ၂၀၅-ယ) ရရန်မြေကွက်၏ ရရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ
ယင်းမြေကွက် ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့်
အဆောက်အအုံများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကိုလက်ရောက်
ပေးအပ်စေလိုမှ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၂
ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရောက်ယူထားကြောင်းသိရ၍ တရားစွဲဆိုခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ယခု တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ မှာ မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မင်းတဲ့အဲကင်းရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၇၈)၊
ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ရရန်မြေ၏ ရရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့်တကွ ယင်း
မြေကွက်ပေါ်ရှိ အုတ်တံတိုင်းအစရှိသည့် အကာအရံနှင့် အဆောက်
အအုံများကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေကွက်ကို လက်ရောက်ပေးအပ်

၂၀၀
ဒေါ်အေးအောင်
(ဂုဏ်သွေ့တွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ

ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

စေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် မတရားလက်ရောက်ရယူခဲ့သဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြခွဲဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှုရသည်။

ထိုကြောင့် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တို့မှာ စွဲဆိုသည့်အမှုပုံစံ (Form of Suit)၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုအမျိုးအစားချင်း တူညီမှုရှိသော လည်း အချင်းဖြစ်ပွားသည့် ကရန်မြေကွက်များမှာ အကွက်၊ ဦးပိုင်အမှတ်များမတူညီသော သီးခြားကရန်မြေ ၂ ကွက်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က မတရားလက်ရောက်ရယူထားသည့်ဆိုသည့် အချိန်ကာလများမှာလည်း မတူညီကြောင်း၊ သီးခြားအချိန်များ၌ သီးခြားကျူးကော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှုရပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂။ နည်း ၂ အရဆိုလျှင် တရားမမှုတိုင်းတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုကောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသမျှ ထည့်သွင်းပါဝင်စေရမည်ဖြစ်သည်။ နည်း ၂ (၃) အရဆိုလျှင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းတစ်ရပ်တည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသောသက်သာခွင့်များကို ရထိက်ခွင့်ရှိသူသည် တရားရုံး၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သက်သာခွင့်အချို့အဝက်ကို ချိန်လျပ်၊ စွန်လွှတ်၍စွဲဆိုခဲ့လျှင် အဆိုပါချိန်လျပ်ခဲ့သော သက်သာခွင့်တစ်ရပ်ရပ်ကို နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရဟု ပိတ်ပင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်စုံမှုအတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းသည် တစ်ခုတည်းဖြစ်ရန်အလိုကြာ တောင်းဆိုသောအခွင့်အရေးကို တရားလိုအား ရစေသည့်အကြောင်းခြင်းရာများ တူညီရမည့်အပြင် တရားပြိုင်ကထိအခွင့်အရေးကို ထိပါးခြင်းသည် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ

၂၀၀၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (ရင်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

အနှစ်သာရအားဖြင့် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်သည်။ **အော်ခိုင်အား**
၁၉၅၂၊ အလာဟာဘတ် ၆၆၁ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

တရားလို၏မြေကွက် သီးခြားနေရာများတွင် သီးခြားအချိန်
 များ၌ သီးခြားကျူးကျော်ခြင်းသည် ခြားနားသောတရားစွဲဆိုနိုင်ရန်
 အကြောင်းများကို ပေါ်ပေါက်စေသည်ဟု **အော်ခိုင်အား ၁၉၂၄၊**
နဂုံး၊ ၈၁-၂၀၄ နှင့် အလာဟာဘတ် အတွဲ-၆၊ ၈၁-၆၁၆
တို့တွင် ထုံးပြည့်နှင့်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုကတောင်းဆိုသော
 အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ် (၃၈)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-ယ) ကရန်
 မြေကွက်ဖြစ်ပြီး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် အယူခံ
 တရားလိုကတောင်းဆိုခဲ့သော အခွင့်အရေးမှာ အကွက်အမှတ်
 (၄၁၅/န/၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁) ကရန်မြေကွက်ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်က ကျူးကျော်ရယူခဲ့သည့်ကာလ
 များမှာလည်း ယခုအမှုတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ဟု အဆိုပြထားခြင်းဖြစ်
 ဖြစ်ပြီး ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းတစ်ရပ်
 တည်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခဲ့။ ထိုပြင် အယူခံတရားပြိုင်က ထိုအခွင့်
 အရေးကို ထိပါးသည့်အချိန်မှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသောကြောင့်
 တရားပြိုင်၏ဆောင်ရွက်မှုတစ်ရပ်တည်းမှ တရားစွဲရန်အကြောင်း
 ပေါ်ပေါက်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပည်မဟုတ်ခဲ့။ ဤသို့ဆိုလျှင် ယခု
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၇၉/၂၀၀၉ တွင် စွဲဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏
 တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ကို ယခင်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင်
 တစ်ပါတည်းတောင်းဆိုမှုမပြုခြင်းကြောင့် ဤအမှုစွဲဆိုခြင်းကို
 တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂ နည်း၊ ၂၄၂ နည်း၊ ၂၂၃ (၃) ပါပြဋ္ဌာန်း
 ချက်များက ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သုံးသပ်ရသည်။

သို့အတွက် မူလရုံးက အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ယခင်အမှုနှင့် ယခုအမှုတွင် သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိပုံမှာတူညီသဖြင့် တရားစွဲရန်အကြောင်းများကို အမှုတစ်မှုတည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် ယခုအချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက် ချုန်လှပဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမိန့်။ ၂ နည်း ၂ အရ ယခုအမှုစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြင်းချက်အမှုတ် (၅) ဖြစ်သည့်ပကာမပြင်းချက်အပေါ် ဖြေဆို၍ အဆိုလွှာကိုပယ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုသာဘူး။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တရားလိုသည် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှုတ် ၁၆၉/၂၀၀၅ တွင် တစ်ပါတည်းအရေးဆိုနိုင်ပါလျက် ချုန်လှပဲထားခဲ့သည့်ပစ္စည်းဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်။ ၂ နည်း ၂ နှင့် ၂ (၃) တို့အရ နောက်ထပ်တရားစွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည့်မှာ မမှန်ကြောင်း ပကာမပြင်းချက်အပေါ် ဆုံးဖြတ်သည်။

ထိုကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ ပြင်းချက်အမှုတ် (၅) ဖြစ်သည့် ပကာမပြင်းချက်အပေါ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် အယူခံတရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို မူလအမှုအမှုတ်အတိုင်း ပြန်လည်ဖွံ့ဖြိုးလှစ်၍ ကျိုးပြင်းချက်များကို ဥပဒေနှင့်အညီစစ်ဆေးစီရင်သွားရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်း၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအယူခံတွင် အယူခံတရားလိုထမ်းဆောင်ထားသော ရုံးခွန်ကို ပြန်အမ်းရန်အတွက် လိုအပ်သည့်သက်သေခံလက်မှုတ်ကို ထုတ်ပေးစေ။

၂၀၀
ဒေါ်အေးအောင်
(ဂုဏ်ချောင်းတွေ)
ကိုယ်စားလှယ်စာ

ရှုံး
ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
နှင့်
ဦးမျိုးအောင်

၂၀၁၀
 ဒေါ်အေးအေးဟန်
 (ရှင်းကြီးအထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူ
 ဒေါ်စန်းစန်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးမျိုးအောင်

ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို နောက်ဆုံး
 တွင် အမှုဆုံးနိမ့်သူက ကျခံစေရမည်။
 ရွှေနေခကျပ် ၅၀၀/- သတ်မှတ်သည်။